

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ
ΤΕΛΟΣ
Ταχ. Γραφείο
ΟΜΟΝΟΙΑΣ
Αριθμός Άδειας
100

ΕΛΤΑ
Hellenic Post

Τ.Θ. 8161 Ομόνοια 10210 Αθήνα

κυκλοφορεί κάθε Τετάρτη
τιμή 2 ευρώ

εργατική

Βδομαδιακή Εφημερίδα
της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

αλληλεγγυη

24 Σεπτέμβρη 2014

www.sekonline.gr

No 1140

ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

- ✓ συντονιζόμαστε από τα κάτω
- ✓ ενάντια στην κυβέρνηση
- ✓ για τη νίκη των αγώνων

ΚΥΡΙΑΚΗ **28**
ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ
11πμ αίθ. Πανεπιστημικής
(Κλεβάνος 15, πού από το Δημαρχείο Αθήνας)

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΑ, ΔΙΑΦΟΡΙΣΜΟΤΗΤΕΣ, ΙΑΤΡΙΚΟΝΟΜΕΣ & ΕΥΤΟΛΜΕΣ

Γυρίστε στις σελίδες 10, 11

Ενάντια σε κυβέρνηση

και νεοναζί

Η άποψή μας
σελ. 3

ΔΥΝΑΤΑ ΑΠΕΡΓΙΑΚΑ ΚΑΙ ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΑ

Απεργία ΑΔΕΔΥ
23 Σεπτέμβρη

σελ. 2

Αντίσταση
στη φασιστική απειλή
σε Ελλάδα και Ευρώπη

**Διεθνής
Αντιφασιστική
Συνάντηση**

11-12 ΟΚΤΩΒΡΗ

**ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΗ
ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ**
ΣΑΒΒΑΤΟ 11 ΟΚΤΩΒΡΗ 3μμ

**ΔΙΕΘΝΗΣ
ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ**
ΚΥΡΙΑΚΗ 12 ΟΚΤΩΒΡΗ 11πμ

ΚΕΕΡΦΑ Κίνηση ΕΝΩΜΕΝΟΙ ΕΝΑΝΤΙΑ
στο ΡΑΤΣΙΣΜΟ & ΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΑΠΕΙΛΗ
www.antiracismfascism.org

ΓΗΠΕΔΟ ΜΠΡΩΣΗΤ ΡΟΥΦ
ΑΘΗΝΑ
Πειραιώς και Π. Ράλλη
Λεωφόρος: 049, 014, 838, 815, 818, 118
Τρόλλυ: 21
ΜΕΛΕΤ: Πετρόπουλος
Μετρό: Κεραμικός

Γυρίστε στη σελίδα 20

Σύνταγμα 19 Σεπτέμβρη 2014. Ο Παύλος Φύσσας ζει!

ΜΕΤΑ ΤΗΝ 24ΩΡΗ ΤΗΣ ΑΔΕΔΥ Απεργιακή κλιμάκωση ενάντια στις απολύσεις

Μαζική και δυναμική ήταν η απεργιακή συγκέντρωση της ΑΔΕΔΥ την Τρίτη 23/9 ενάντια στην απόφαση του Πρωτοδικείου που έβγαλε παράνομη και καταχρηστική την αποχή-απεργία ενάντια στην «αξιολόγηση», αλλά και σε συμπαράσταση στις Καθαρίστριες του Υπουργείου Οικονομικών, των οποίων η υπόθεση δικαζόταν την ίδια μέρα. Μετά τη συγκέντρωση ακολούθησε πορεία μέχρι το Σύνταγμα.

Η δίκη της υπόθεσης των Καθαριστριών πήρε αναβολή για τις 24 Φεβρουαρίου του 2015. Την αναβολή ζήτησαν οι ίδιες οι καθαρίστριες αφού θα επιχειρήσουν να ανοίξουν «την δίκη σε όλη την κοινωνία», όπως αναφέρει το Δελτίο Τύπου που εξέδωσαν μετά την ανακοίνωση της αναβολής.

Η **Φωτεινή Νικηταρά** μας δήλωσε: «Ο δικηγόρος μας είπε ότι πήραμε αναβολή μέχρι τον Φεβρουάριο του 2015. Αυτό για μας είναι ένα βήμα προς τη νίκη. Εμείς ελπίζουμε μέχρι τότε να έχει γίνει η ανατροπή και να έχουμε ήδη γυρίσει στις δουλειές μας. Αυτή τη βδομάδα θα κάνουμε συνέλευση του Συντονιστικού μας και μετά θα κάνουμε Γενική Συνέλευση για να αποφασίσουμε τι θα γίνει με τις σκηνές, τι άλλο θα κάνουμε».

Η **Δήμητρα Μανώλη** μας τόνισε ότι «Δεν θα πω άλλη μια φορά απολυμένη καθαρίστρια. Αλλά θα πω μια καθαρίστρια που γυρνάει στη δουλειά της. Γιατί εμείς θα γυρίσουμε στη δουλειά μας και θα είναι και πιο γρήγορα από το Φεβρουάριο. Σήμερα εκδικαζόταν η υπόθεσή μας στον Άρειο Πάγο. Σήμερα αυτό που έγινε ήταν ένα βήμα για να γυρίσουν πίσω όσοι έχουν χάσει τη δουλειά τους αυτά τα τέσσερα χρόνια. Ήταν ένα βήμα για να ξαναπάσουμε πίσω τις ζωές μας, βήμα για να συνεχίσουμε τις δουλειές από και που κάποιοι μας σταμάτησαν πολύ βίαια».

Εργαζόμενοι από πολλούς χώρους βρέθηκαν έξω από τον Άρειο Πάγο για συμπαράσταση στις Καθαρίστριες, αλλά και για να πιέσουν για κλιμάκωση των αγώνων. Η ηγεσία της ΑΔΕΔΥ έχει υποσχεθεί νέα κινητοποίηση για τις 10 Οκτώβρη, χωρίς όμως να έχει καταλήξει σε συγκεκριμένη απεργιακή απόφαση.

Με τα πανό τους ήταν εκεί η **ΠΟΣΠΕΡΤ**, οι **Καθηγητές σε Διαθεσιμότητα**, ο **Συντονισμός ενάντια στα Κλεισίματα και τις Διαθεσιμότητες**, το

Συντονιστικό των Νοσοκομείων, η **Εργατική Αλληλεγγύη**, η **Τοπική Επιτροπή της ΑΝΤΑΡΣΥΑ Αμπελοκήπων**.

Μας αφορά όλους

«Η σημερινή δίκη δεν αφορά μόνο τις καθαρίστριες, μας αφορά όλους. Την ΕΡΤ, τους Σχολικούς Φύλακες, όλους μας. Θα θέλαμε να είναι σήμερα πολύς περισσότερος ο κόσμος, αν και είναι αρκετός. Από τη δική μας τη μεριά θα το πάμε μέχρι τέλους. Παραμένουμε στην ΕΡΤ, είμαστε ζωντανοί. Βγάζουμε κανονικό πρόγραμμα. Και η επαρχία είναι ακόμα πιο ζεστή, και εκεί ο κόσμος τους αγκαλιάζει» μας είπε η Άννα Φώτου από τους εργαζόμενους της ΕΡΤ.

Πανό είχαν ακόμα οι εργαζόμενοι του **Βυζαντινού Μουσείου**, οι **Διαθέσιμοι Υπάλληλοι Υπουργείου Πολιτισμού**, ο **Σύλλογος εργαζόμενων ΥΠΕΚΑ**, ο **Σύλλογος Φυλάκων Σχολικών Κτιρίων Ελλάδας**, η **ΠΟΕ-ΟΤΑ**, ο **Α' Σύλλογος Δασκάλων Αθήνας**, η **Ομοσπονδία Υπαλλήλων ΟΑΕΔ**, το **ΠΑΜΕ**, το **Συνδικάτο ΟΤΑ Αττικής**, η **Ταξική Πορεία**, η **ΕΡΓΑΣ**, η **ΟΚΔΕ**.

Η **Σταματία Τσουμέα**, πρόεδρος του Συλλόγου Φυλάκων Σχολικών Κτιρίων Ελλάδας δήλωσε στην ΕΑ: «Σήμερα βρεθήκαμε εδώ αλληλέγγυοι στον αγώνα των κοριτσιών του Υπουργείου Οι-

κονομικών που δίνουν αυτόν τον αγώνα ζωής και αξιοπρέπειας στο δρόμο. Έχουν να περάσουν τον σκόπελο της κυβέρνησης που με τα τερτίπια που ξέρει πολύ καλά να χειρίζεται κάνει όλο αυτό το κόλπο με το δικαστικό κομμάτι. Αντί να έχουν γυρίσει όλες αυτές οι κοπέλες στις δουλειές τους από το καλοκαίρι που είχε βγει η απόφαση, η κυβέρνηση με την παρέμβασή της το σταμάτησε. Εγώ θεωρώ ότι κάνανε λάθος με την αναίρεση στον Άρειο Πάγο. Τώρα και να μην ήταν κάποιος με τις καθαρίστριες τις υποστηρίζει γιατί βλέπει όλη αυτή την αδικία που έχει γίνει. Η απόφαση της κυβέρνησης της γύρισε μπούμερανγκ. Είμαστε όλοι μαζί και είμαι σίγουρη ότι θα νικήσουμε».

Ο **Βασίλης Δημόπουλος**, σχεδιαστής από το Υπουργείου Πολιτισμού μας είπε: «Είμαστε μαζί με τις καθαρίστριες. Εμείς οι σχεδιαστές του ΥΠΠΟ, αλλά και πολλοί άλλοι εργαζόμενοι του Υπουργείου έχουμε βγει σε διαθεσιμότητα. Οχτώ μήνες ήμασταν στο δρόμο και περιμέναμε να γίνει το δικαστήριο, τώρα είμαστε με ασφαλιστικά μέτρα. Μας κοροϊδεύανε όλο αυτό το διάστημα, δεν έγινε τίποτα. Για αυτό μας βλέπετε εδώ στο δρόμο».

Η πορεία που ακολούθησε μετά την συγκέντρωση ξεσήκωσε όλο το κέντρο της Αθήνας. «Πηγαίνετε να πιάσετε τους φοροφυγάδες και στις καθαρίστριες αφήστε τους κουβάδες», «Η ΕΡΤ θα μείνει ανοιχτή είναι η φωνή του κάθε αγωνιστή», «Θα γίνει χαμός, θα γίνει πανικός δεν θα μας απολύσει κανένας υπουργός», «Σιγά μην κλάψω, σιγά μην φοβηθώ, δεν φεύγω από το δρόμο αν δεν δικαιωθώ», «Αγώνας Ρήξη Ανατροπή η ιστορία γράφεται με ανυπακοή» ήταν κάποια από τα συνθήματα.

Οι απεργιοί κατέβηκαν την Αλεξάνδρας, από την Ιπποκράτους πέρασαν στην Πανεπιστημίου και στην Σταδίου και η διαδήλωση κατέληξε στις σκηνές των Καθαριστριών στην Καραγιώργη Σερβίας στο Σύνταγμα.

Οι Καθαρίστριες με νέα συνθήματα έδωσαν τις υποσχέσεις τους στην κυβέρνηση: «Μέχρι το Φεβρουάριο εγώ θα είμαι εδώ, δεν ξέρω αν θα έχω το Σαμαρά για πρωθυπουργό» και «Όταν στη δουλειά μου θα γυρίσω, και εσένα Σαμαρά θα ρθώ να καθαρίσω».

Νεκτάριος Δαργάκης

Συνεχίζεται η απεργία - αποχή

Συνεχίζεται η απεργία-αποχή από τις διαδικασίες «αξιολόγησης» και «επανελέγχου» που προσπαθεί να επιβάλλει η κυβέρνηση για να προχωρήσει σε απολύσεις σε όλο το δημόσιο.

Παρά το ότι το Πρωτοδικείο Αθήνας έκανε δεκτή την προσφυγή της κυβέρνησης με την οποία ζητά την διακοπή της απεργίας και κηρύσσει παράνομη και καταχρηστική την απεργία-αποχή, ενώ απαγορεύει την κήρυξη στο μέλλον κάθε απεργίας με τα ίδια ή παρεμφερή αιτήματα, οι Ομοσπονδίες του Δημοσίου μπαίνουν μπροστά. Η μία μετά την άλλη κηρύσσουν απεργία για να καλύψουν τους εργαζόμενους που απέχουν από οποιαδήποτε διαδικασία έχει να κάνει με την «αξιολόγηση».

Έχει μπλοκάρει

Βοηθητική σε αυτή την κινητοποίηση ήταν η σύσκεψη των Ομοσπονδιών που έγινε στις 19/9 μετά την απόφαση του Δικαστηρίου. Από τους συμμετέχοντες συνδικαλιστές και εργαζόμενους δόθηκε ξανά η εικόνα ότι η «αξιολόγηση» έχει μπλοκάρει όσο και αν πιέζει η κυβέρνηση ή οι Διευθυντές σε κάθε χώρο δουλειάς.

Στη ΔΟΕ το 80% με 85% των σχολείων έχουν καταθέσει το κείμενο της ΔΟΕ (ή παρεμφερές) ενάντια στην «αξιολόγηση», η ΠΟΕ-ΟΤΑ έχει πάρει απόφαση για απεργία-αποχή από το Γενικό της Συμβούλιο, όπως και στο Υπουργείο Ναυτιλίας. Την ίδια απόφαση έχουν πάρει η ΠΟΕ-ΥΠΠΟ, η ΟΣΥΟ-Υπ. Οικονομικών, η ΠΟΣΕ-ΙΚΑ, η ΕΛΣΤΑΤ.

Από πολλούς ακουγόταν η ανάγκη για περαιτέρω απεργιακή κλιμάκωση αφού αυτό είναι που ζητάει η βάση σε όλους τους χώρους που απειλούνται από τις απολύσεις. Συνολικά 11 Ομοσπονδίες είχαν πάρει απόφαση για απεργία-αποχή μέχρι την ώρα που η ΕΑ έκλεισε την ύλη της το μεσημέρι της Τρίτης 23/9.

Η ηγεσία της ΑΔΕΔΥ έχει δώσει την υπόσχεση για νέα κινητοποίηση στις 10 Οκτώβρη, την ημέρα που επικδικάζεται στο Συμβούλιο της Επικρατείας η προσφυγή που έχει κάνει η Συνομοσπονδία ενάντια «αξιολόγηση».

εργατική αλληλεγγύη
Οικονομική εξόρμηση

ΝΑ ΔΙΩΞΟΥΜΕ ΤΡΟΙΚΕΣ ΜΝΗΜΟΝΙΑ ΝΕΟΝΑΖΙ
Ενισχύστε την εφημερίδα της αντικαπιταλιστικής ανατροπής
Γραφείο συνδρομητές

Καλή αρχή! Δυνατά ξεκινάει η οικονομική εξόρμηση της Εργατικής Αλληλεγγύης που συγκέντρωσε 7.600 ευρώ τις προηγούμενες μέρες. Οι πρώτες ενισχύσεις από τις συντρόφισσες και τους συντρόφους άρχισαν να φτάνουν μαζί με πολλές επιπλέον υποσχετικές για τη συνέχεια, στο επόμενο φύλλο τα πρώτα ονόματα.

Ευχαριστούμε επίσης την ΠΟΣΤ, την ΕΙΝΑΠ, την ΠΟΕ-ΔΗΝ, την ΟΤΟΕ και την ΑΔΕΔΥ που ενίσχυσαν οικονομικά καθώς και τους Δημήτρη Ζ., Αγγελική Π., Γιάννη Σ., Βασιλή Σ., και Νίτσα Α. που ανανέωσαν την συνδρομή τους στην Εργατική Αλληλεγγύη.

Συνεχίζουμε με την ίδια ορμή για να πιάσουμε και να ξεπεράσουμε τον στόχο των 120.000 ευρώ. Ενισχύστε ατομικά και βοηθήστε να φτάσει η οικονομική καμπάνια για την Εργατική Αλληλεγγύη σε κάθε εργατικό χώρο, σχολείο, σχολή και γειτονιά.

Στη μνήμη του συντρόφου Μιχάλη Χαρχαλά η σ. Αργυρώ Κ. προσφέρει 50 ευρώ στην Εργατική Αλληλεγγύη.

Πέμπτη 18/9, χιλιάδες αντιφασίστες-ίστριες βαδίζουν από το Κερατσίνι στην πλατεία Μέμου

Ενώνουμε το αντιφασιστικό με το απεργιακό κίνημα

Ενώ ο Σαμαράς βρίσκεται ικέτης στο Βερολίνο, το απεργιακό κίνημα μπαίνει ορμητικά στο κρίσιμο φθινόπωρο με τη δυναμική που ήδη έδειξε το αντιφασιστικό κίνημα.

Χιλιάδες βγήκαν στους δρόμους στις 18 Σεπτέμβρη όχι μόνο στο Κερατσίνι αλλά σε όλη την Ελλάδα. Και την επόμενη μέρα πλημμύρισε το Σύνταγμα όχι μόνο με τη μουσική του Παύλου Φύσσα αλλά με χιλιάδες αντιφασίστες αποφασισμένους να σβήσουν τους ναζί της Χρυσής Αυγής και να ανατρέψουν την κυβέρνηση των Μπαλτάκων.

Την Τρίτη, η σκυτάλη πέρασε στα χέρια των απεργών του δημόσιου που συγκεντρώθηκαν έξω από τον Άρειο Πάγο στο πλευρό των αγωνιζόμενων καθαριστριών ενάντια στις απολύσεις. Η σύνδεση αυτών των κινήματων είναι η δύναμη για να γίνουν πράξη οι κοινοί μας στόχοι.

Όλο και περισσότεροι αγωνιστές και αγωνίστριες μέσα στους χώρους δουλειάς συνειδητοποιούν αυτή την αλήθεια. Η ζωντανή εμπειρία τους, ιδιαίτερα τα τελευταία δυο χρόνια, τούς οδηγεί στο συμπέρασμα ότι χρειάζεται να πάρουν αυτή την υπόθεση στα χέρια τους, οργανώνοντας και συντονίζοντας τη δράση από τα κάτω.

Οι συνδικαλιστικές ηγεσίες που έχουν υποχρέωση να πρωτοστατήσουν στην εργατική αντίσταση, στην πράξη έχουν κατεβάσει τα ρολά. Η ηγεσία της ΓΣΕΕ έχει πάψει να κάνει ακόμη και στοιχειώδεις κινήσεις, η ΑΔΕΔΥ περιμένει διαρκώς να φτάσει ο κόμπος στο χτένι.

Απέναντι σε αυτή την κατάσταση, η πρωτοβουλία για σκληρούς αγώνες πέρασε σε μια σειρά χώρους που αναδείχθηκαν πρωτοπόροι. Θυμηθείτε: Μετρό το Γενάρη του 2013, Ναυτεργάτες τον επόμενο μήνα, εκπαιδευτικοί Ξανά και Ξανά αυτά τα δυο χρόνια, το ίδιο στα Νοσοκομεία, ΕΡΤ, Κόκα Κόλα, Διοικητικοί ΑΕΙ-ΤΕΙ, Σχολικοί φύλακες, Καθαρίστριες...

Εμπνέουν

Οι εμπειρίες αυτών των μαχών εμπνέουν τα πιο μαχητικά κομμάτια σε όλους τους ερ-

γατικούς χώρους και μπορούν να γίνουν η βάση για να πάμε μπροστά. Γι' αυτό έχουν ξεχωριστή σημασία οι προσπάθειες για κοινή δράση από τα κάτω σε όλα τα μέτωπα.

Η Πανελλαδική συνέλευση του Συντονισμού ενάντια στα κλεισίματα και τις απολύσεις αυτή την Κυριακή 28 Σεπτέμβρη στην Πανηπειρωτική στην Αθήνα και η Διεθνής Αντιφασιστική συνάντηση που οργανώνει η ΚΕΕΡΦΑ στις 11-12 Οκτώβρη στο Ρουφ είναι χειροπιαστά βήματα σε αυτή την κατεύθυνση. Είναι ευκαιρίες για να μην αφήσουμε την ορμή των χιλιάδων αντιφασιστών και των απεργών να περμένει στο ακουστικό της.

Δυστυχώς, η αναμονή δεν καλλιεργείται μόνο από γραφειοκράτες του συνδικαλισμού που επιμένουν ότι «ο κόσμος δεν τραβεί». Η ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ όλο και περισσότερο επικεντρώνει την προσοχή της σε προεκλογικές ταχτικές με τον Τσίπρα σε ρόλο «πρωθυπουργού εν αναμονή» αντί για ηγεσία που ξεσηκώνει και οργανώνει τον κόσμο.

Ένας λόγος παραπάνω γιατί πρέπει να είμαστε όλοι συσπειρωμένοι στις πρωτοβουλίες του Συντονισμού και της ΚΕΕΡΦΑ. Δεν περιμένουμε, οργανώνουμε για να στείλουμε τον Σαμαρά να γίνει μόνιμος κάτοικος Βερολίνου όπως ο παλιός Καραμανλής βρήκε καταφύγιο στο Παρίσι κυνηγημένος από το κίνημα που είχε φουντώσει μετά τη δολοφονία του Λαμπράκη.

Η παράταξη των δολοφόνων έχει την ιστορική συνέχειά της από τους δωσίλογους και τους ταγματασφαλίτες μέχρι τους Μπαλτάκους και τους Κασιδιάρηδες, καιρός είναι να της βάλουμε τέρμα.

Μεγαλειώδεις αντιφασιστικές κινητοποιήσεις

Συγκλονιστικές σε παλμό, όγκο και ξεχειλίζοντας από αντιφασιστική οργή και διάθεση ήταν οι κινητοποιήσεις στον ένα χρόνο από τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα σε όλη την Ελλάδα και την Ευρώπη. Δεκάδες χιλιάδες διαδήλωσαν σε πάνω από πενήντα πόλεις πλημμυρίζοντας τους δρόμους με αντιφασιστικά συνθήματα και στέλνοντας τα μηνύματά ότι είναι ώρα να τελειώσουμε με τους νεοναζι δολοφόνους της Χρυσής Αυγής. Η Αστυνομία προχώρησε στο Κερατσίνι σε επιθέσεις κατά των διαδηλωτών και δεκάδες ανατίες συλλήψεις.

Οι γονείς του Παύλου Φύσσα, η μητέρα του Μάγδα και ο πατέρας του, ο μεταλλεργάτης Τάκης, ήταν ψυχή των κινητοποιήσεων, βρέθηκαν μπροστά μαζί με τις χιλιάδες των αντιφασιστών. Έκαναν το πόνο τους κάλεσμα αγώνα. Το κάλεσμα του πατέρα του Παύλου Φύσσα την ώρα των αποκαλυπτηρίων της προτομής του Παύλου άγγιξε τις καρδιές όλων μας: «Να σταθούμε κατά της φασιστικής απειλής. Είμαστε εδώ για να σταματήσουμε το φασισμό και ότι τον γεννά! Αθάνατος!»

Συγκλονιστική ήταν η στιγμή που η μητέρα του Παύλου, Μάγδα μίλησε με το Χαντίμ Χουσεΐν, τον πατέρα του δολοφονημένου στα Πετράλωνα από χρυσαυγίτες, Σαχζάτ Λουκμάν.

Δυναμικό παρών

Η ΚΕΕΡΦΑ έδωσε δυναμικό παρών και στο Κερατσίνι και σε όλες τις πόλεις που τίμησαν την επέτειο της δολοφονίας του Παύλου. Με πλήθος προσυγκεντρώσεις στο Λεκανοπέδιο ενωθήκαμε με χιλιάδες εργαζόμενους, φοιτητές, μαθητές στο πλευρό των γονέων και των φίλων του Παύλου Φύσσα. Βαδίσουμε μαζί με την κίνηση των φίλων και της οικογένειάς του Παύλου «Δεν ξεχνάμε», την διαδρομή ζωής Κερατσίνι-Κορυδαλλός-Πλατεία Μέμου-Παγκόσμιας Ειρήνης του μουσικού Παύλου Φύσσα στις γειτονιές της Αμφιάλης και της Κοκκινιάς, σε μια πορεία τεσσάρων χιλιομέτρων με τον κόσμο στα μπαλκόνια να χειροκροτεί, με πολλούς να ενώνονται με το πλήθος νέων ανθρώπων που φώναζε ασταμάτητα συνθήματα: «Όλοι μαζί να σβήσουν οι ναζί», «από την Ελλάδα ως το Πακιστάν, τιμούμε το Παύλο και το Σαχζάτ Λουκμάν», «Κάτω τα όπλα από όλο τον Πλανήτη, στους άνεργους δουλειά και στους αστέγους σπίτι», «Παύλο ψυχάρα άναψε φωτιά και ζέστανε τους άστεγους σε κάθε γειτονιά», «γνώση, παιδεία, ελευθερία, έξω οι φασίστες από όλα τα σχολεία».

Στη συναυλία του «Δεν Ξεχνάμε» στο Σύνταγμα την επόμενη μέρα, καλλιτέχνες έσμιξαν τις φωνές τιμής στον Παύλο Φύσσα με καλέσματα για μάχη ενάντια στο φασισμό. Η ΚΕΕΡΦΑ κινητοποίησε με κάλεσμα της, βρέθηκε εκεί και χαιρέτησε στη συναυλία καλώντας να δώσουμε συνέχεια, για να μπουν φυλακή οι νεοναζι δολοφόνους του Παύλου και να οργανώσουμε διεθνή απάντηση στο φασισμό.

συνέχεια στη σελίδα 9

ΔΟΕ-ΟΛΜΕ Στις συνελεύσεις αποφασίζουμε απεργία

Εκίνησε ο γύρος συνελεύσεων στα σχολεία, τόσο στην Δευτεροβάθμια όσο και στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση, ενώ οι Συνελεύσεις των Προέδρων θα γίνουν αμέσως μετά για να πάρουν απόφαση για τη συνέχεια των κινητοποιήσεων των εκπαιδευτικών.

Η Συνέλευση των Προέδρων των ΕΛΜΕ θα γίνει το Σάββατο 27/9 στις 10πμ (Ξενοδοχείο Novus, Καρόλου 23), ενώ η αντίστοιχη συνέλευση των Προέδρων των Διδακταλικών Συλλόγων θα γίνει στις 6 Οκτώβρη (δεν έχει οριστεί το μέρος διεξαγωγής).

Για τις Συνελεύσεις η εισήγηση του ΔΣ της ΟΛΜΕ προτείνει: να υπάρξουν «ενωτικές αγωνιστικές πρωτοβουλίες με την ΔΟΕ», οργάνωση συλλαλητηρίων για την Παιδεία μέσα στον Οκτώβρη, συνεργασία με τα συντονιστικά των διαθέσιμων εκπαιδευτικών για συγκεντρώσεις στο Υπουργείο Παιδείας και πρόταση στην ΑΔΕΔΥ για πανδημοσιούπαλληλική κι-

νητοποίηση (συλλαλητήριο και στάση εργασίας) στις 10 Οκτώβρη, ημέρα της εκδίκασης της προσφυγής της ΑΔΕΔΥ για την αξιολόγηση στο Συμβούλιο της Επικρατείας. Τέλος, προτείνει να κηρυχθεί απεργία-αποχή από τις διαδικασίες της αξιολόγησης, υλοποιώντας την απόφαση της ΑΔΕΔΥ από τις 21/8.

Η πρόταση των Παρεμβάσεων στις Γενικές Συνελεύσεις είναι για κλιμάκωση του αγώνα κι όχι γενικές εκκλήσεις κοινού αγώνα. Συγκεκριμένα, οι εκπαιδευτικοί των Παρεμβάσεων προτείνουν να παρθούν αποφάσεις για παρατεταμένο απεργιακό αγώνα με τη μορφή των τριήμερων ή πενήμερων απεργιών και Γενικές Συνελεύσεις που θα επιβεβαιώνουν την συνέχεια μαζί με συλλαλητήρια και συγκεντρώσεις.

Η ανακοίνωση της «Τάξης μας», του αντικαπιταλιστικού δικτύου των εκπαιδευτικών που συμμετέχει στις Παρεμβάσεις, τονίζει: «οι συνελεύσεις των ΕΛΜΕ και των διδακταλικών συλλόγων μπορούν

να γίνουν η αιχμή του δόρατος για όλο το δημόσιο για μια μαζική απεργιακή απάντηση διαρκείας για να τελειώσουμε μια και καλή με την αξιολόγησή, τη λιτότητα, τις περικοπές και την κυβέρνηση που εφαρμόζει αυτές τις βάρβαρες πολιτικές.

Βήμα

Το πρώτο βήμα είναι να εξασφαλίσουμε ότι οι συνελεύσεις θα είναι μαζικές και θα συσπειρώσουν τους χιλιάδες συναδέλφους που έδωσαν τη μάχη ενάντια στην αξιολόγηση τους προηγούμενων μήνες, στα σχολεία, στο υπ. Παιδείας στις διευθύνσεις, στα σεμινάρια.

Να φέρουμε το μήνυμα της ήττας της κυβέρνησης στον πρώτο γύρο της σύγκρουσης με την αξιολόγηση στο δημόσιο και της αισιοδοξίας ότι μπορούμε να οργανώσουμε αυτόν τον δεύτερο γύρο ακόμη πιο αποτελεσματικά.

Να φέρουμε το μήνυμα ότι με τους αγώνες μας έχουμε επιβάλει ότι 16 μήνες μετά η συντριπτι-

κή πλειοψηφία των διαθέσιμων συναδέλφων δεν έχει απολυθεί.

Και αυτό μπορεί να έχει μία μορφή δράσης. Να κλιμακώσουμε με τριήμερες και πενήμερες επαναλαμβανόμενες απεργίες. Την μάχη που μας στέρησαν πέρσι τα συνδικαλιστικά τερτίπια φέτος μπορούμε να τη δώσουμε ακόμη πιο συντονισμένα και αποτελεσματικά.

Γιατί είναι σίγουρο ότι δεν θα βρεθούμε μόνοι μας. Οι εργαζόμενοι στα νοσοκομεία προχωράνε σε 48ωρη κινητοποίηση στις 1 και 2 Οκτώβρη. Οι εργαζόμενοι στους δήμους είναι έτοιμοι για μάχες ενάντια στον επανέλεγχο των συμβάσεων. Οι συνάδελφοι διαθέσιμοι παραμένουν ενεργοί και συνεχίζουν τη μάχη για να μην απολυθεί κανένας. Οι καθαρίστριες, οι σχολικοί φύλακες, οι διαθέσιμοι των υπουργείων συνεχίζουν τον αγώνα τους. Οι εργαζόμενοι στην ΕΡΤ έχουν ξεπεράσει τον ένα χρόνο αγωνιζόμενοι...».

Νεκ.Δ.

ΜΕΤΡΟ Στάση εργασίας

Στάση εργασίας 1μμ-5μμ και γενική συνέλευση πραγματοποιούν οι εργαζόμενοι στο Μετρό της Αθήνας (ΣΕΛΜΑ), την Τετάρτη 24/9. Η κυβέρνηση κατά την προσφιλή της τακτική και παρά το γεγονός ότι ήρε την επιστράτευση τον Ιούλιο, μετά από 18 μήνες, επιχείρησε, ανεπιτυχώς, να καταστείλει ακόμα κι αυτό το στοιχειώδες συνδικαλιστικό δικαίωμα.

Ο Αντώνης Σταματόπουλος, πρόεδρος του ΣΕΛΜΑ, εξηγεί: «Βάλαμε στάση εργασίας για να κάνουμε γενική συνέλευση. Λόγω του ότι δουλεύουμε σε βάρδιες, δεν μπορεί να γίνει αλλιώς. Ο πρόεδρος της ΣΤΑ.ΣΥ όμως μου ανακοίνωσε ότι έχει εντολή άνωθεν να κινηθεί νομικά ενάντια στη στάση εργασίας μας κι ότι τη Δευτέρα 22/9, θα είχαμε δικαστήριο. Εμείς δεν υποχωρήσαμε και καταγγείλαμε αμέσως την κίνηση αυτή. Ο Χρυσοχοϊδης αναγκάστηκε τελικά το βράδυ της Παρασκευής, να υποχωρήσει. Είδη ότι και δικαστικά να μας πήγαινε θα έχανε. Ούτως ή άλλως ποτέ δεν έχουμε πάρει πίσω απεργία ή στάση εργασίας.

Η συνέλευση είναι ιδιαίτερα σημαντική καθώς πάμε να αποφασίσουμε αλλαγή άρθρων του καταστατικού και να σχηματίσουμε ένα ενιαίο και ισχυρό σωματείο των εργαζομένων στις Σταθερές Συγκοινωνίες».

ΙΠΠΟΚΡΑΤΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Συνεχίζονται οι κινητοποιήσεις στο νοσοκομείο Ιπποκράτειο της Θεσσαλονίκης μετά από νέα συνέλευση που πραγματοποίησαν οι γιατροί στις 18/9, με νέα πενήμερη στάση εργασίας από τους ειδικούς γιατρούς, από 22/9 έως 26/9 (8πμ - 12μς), συνέχιση της επίστασης εργασίας από τους ειδικευμένους γιατρούς και κλείσιμο των ταμείων για το 5ευρο.

Συγκέντρωση στην Υγειονομική Περιφέρεια θα πραγματοποιήσουν την Τετάρτη 24/9, στις 10πμ, ενώ νέα γενική συνέλευση προγραμματίζεται για το πρωί της Παρασκευής 26/9. Υπενθυμίζουμε ότι σύμφωνα με καταγγελίες των γιατρών του Ιπποκράτειου, οι απλήρωτες εφημερίες ξεπερνούν τους 6 μήνες, ενώ μεγάλες είναι οι ελλείψεις τόσο σε ιατρικό και νοσηλευτικό προσωπικό όσο και σε υλικά. Οι απεργοί μεταξύ άλλων ζητούν την παραίτηση του διοικητή του νοσοκομείου και του διοικητή της 4ης ΥΠΕ.

ΨΝΑ ΔΑΦΝΙ

Συναυλία ενάντια στο κλείσιμο των ψυχιατρικών και τη διάλυση της ψυχικής Υγείας οργανώνουν οι εργαζόμενοι του ΨΝΑ (Δαφνί), το απόγευμα της Δευτέρας 6/10, στην πύλη του νοσοκομείου.

Στη συναυλία συμμετέχουν πλήθος καλλιτεχνών, μεταξύ άλλων οι Λένα Αλκαίου, Γεράσιμος Ανδρέατος, Θάνος Ανεστόπουλος, Παντελής Θαλασσινός, Βασίλης Λέκκας, Λάκης Χαλκιάς, Κώστας Παρίσης, οι Υπεραστικοί και πολλοί ακόμα, ενώ ποίηση θα απαγγείλουν οι ηθοποιοί Νίκος Καραγιώργης και Μάνια Παπαδημητρίου.

1 & 2 Οκτώβρη Διήμερο κινητοποιήσεων στην Υγεία

Διήμερο κινητοποιήσεων οργανώνουν οι Ομοσπονδίες των εργαζόμενων στην Υγεία 1 και 2/10, με συλλαλητήρια πανελλαδικά την πρώτη μέρα και 24ωρη απεργία τη δεύτερη.

Η κυβέρνηση με τιμονιέρη τον Βορίδη συνεχίζει το καταστροφικό της έργο στην Υγεία. Δίπλα στις περικοπές, προχωρά μια σειρά από αντιδραστικές μεταρρυθμίσεις που διαλύουν το δημόσιο χαρακτήρα της Υγείας. Στα μολαχτά και χωρίς καμιά συζήτηση, ψήφισε την ίδρυση ανώνυμης εταιρείας για την διαχείριση των πόρων στα νοσοκομεία, την ΕΣΑΝ ΑΕ (Εταιρεία Συστήματος Αμοιβών Νοσοκομείων).

Πρόκειται για μια σημαντική τομή που θα επιταχύνει την λειτουργία με ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια των δημόσιων νοσοκομείων, θα φέρει ακόμα μεγαλύτερες περικοπές και την σύνδεση κάθε αναγκαίας υγειονομικής λειτουργίας και ιατρικής πράξης, των αμοιβών, των συνθηκών εργασίας, με το κριτήριο του κέρδους. Ο στόχος είναι τα νοσοκομεία να γίνουν πλήρως αυτοχρηματοδοτούμενα με μηδενική κρατική χρηματοδότηση.

Η επιχειρούμενη καταστροφή του ΕΣΥ από την κυβέρνηση όμως, δεν είναι μονόδρομος. Η πανυγειονομική απεργία την Πέμπτη 2/10, είναι το επόμενο απεργιακό βήμα μιας μακράς πορείας αντίστασης στα νοσοκομεία που έχει στριμώξει τον Βορίδη

και τους προκατόχους του. Οι εργαζόμενοι στα νοσοκομεία έχουν την εμπειρία από την μάχη ενάντια στην αξιολόγηση και το πώς στρίμωξαν σε συνεχείς ήττες την κυβέρνηση.

Μπροστάρηδες σε αυτή τη μάχη, οι αγωνιστές υγειονομικοί του "Νυστεριού", με προκήρυξη κι αφίσα ήδη οργανώνουν το διήμερο από νοσοκομείο σε νοσοκομείο.

«Η μαζική επιτυχία της απεργίας στις 2/10 μπορεί να ανοίξει το δρόμο για κλιμάκωση με απεργία διαρκείας» αναφέρουν μεταξύ άλλων στην προκήρυξη.

«Με γενικές συνελεύσεις, περιοδείες, απεργιακή περιφρούρηση να εξασφαλίσουμε την επιτυχία της. Εκείνη την μέρα να πλημμυρίσουμε τους δρόμους με την μαζική συμμετοχή μας κάτω από τα πανό των σωματείων μας, στην απεργιακή συγκέντρωση στο υπ.υγείας και στη διαδήλωση στη Βουλή.

Απαιτούμε από τις ηγεσίες της ΠΟΕ-ΔΗΝ - ΟΕΝΓΕ να σημάνουν γενικό ξεσηκωμό, να αποφασίσουν την οργάνωση από τώρα απεργιακού ταμείου, αλλά και την συνέχεια μετά την 24ωρη απεργία στις 2/10, με νέα 48ωρη απεργία, με συνελεύσεις την δεύτερη μέρα για συνέχεια και κλιμάκωση, μην αφήνοντας την δυνατότητα στην κυβέρνηση να ανασυντάσσει την ώρα που βρίσκεται με την πλάτη στον τοίχο. Είναι ώρα να μετατρέψουμε τα αδιέξοδα της σε άτακτη υποχώρηση».

Σ.Μ.

ΤΣΙΜΕΝΤΑ ΧΑΛΚΙΔΑΣ Συγκέντρωση συμπαράστασης

Σε συγκέντρωση έξω από το Πρωτοδικείο της Χαλκίδας καλούν οι εργαζόμενοι των Τσιμεντών Χαλκίδας, την Πέμπτη 25/9, στις 9πμ. Την ίδια ώρα στο δικαστήριο θα συζητούνται οι αγωγές για την ακυρότητα των 117 απολύσεων που πραγματοποίησε η πολυεθνική Lafarge, ιδιοκτήτρια της τσιμεντοβιομηχανίας, από τον Απρίλιο του 2013 έως και τον Ιούλιο του 2014.

Σύμφωνα με την Ένωση Εργαζομένων Τσιμεντών Χαλκίδας, η Lafarge, 18 μήνες πριν, προφασισόμενη την μειωμένη ζήτηση στην αγορά τσιμέντου, χαρακτήρισε «μη βιώσιμο» το Τσιμεντάδικο της Χαλκίδας και διέκοψε αιφνιδιαστικά τη λειτουργία του ύστερα από 87 χρόνια συνεχούς λειτουργίας, υποβάλλοντας ταυτόχρονα για έγκριση στο υπουργείο Εργασίας σχέδιο ομαδικών απολύσεων. Από τον Απρίλιο του 2013, παρότι το υπουργείο Εργασίας δεν ενέκρινε το σχέδιο των 229 ομαδικών απολύσεων που ζήτησε η πολυεθνική, ξεκίνησε να απολύει κάθε μήνα εργαζόμενους. Μέ-

11/6/14, έξω απ' το Ραδιομέγαρο της ΕΡΤ

χρι σήμερα έχει απολύσει 131 εργαζόμενους, υλοποιώντας έτσι με πλάγιο τρόπο το αρχικό της σχέδιο. Όπως καταγγέλλει το σωματείο, οι εργαζόμενοι έχουν πέσει θύματα μιας αδιάστακτης κερδοσκοπίας από τη μεριά της Lafarge. Διαψεύδουν τα περί μειωμένης ζήτησης, καθώς η ίδια η εταιρία ανακοίνωσε αύξηση κατά 9,3% των πωλήσεων τσιμέντου στην εσωτερική και εξωτερική αγορά για το πρώτο εξάμηνο του 2014, το ίδιο και με τα περί αναγκαστικών

απολύσεων αφού στον υπόλοιπο όμιλο η εταιρία προχωρά σε προσλήψεις προσωπικού και μάλιστα ειδικοτήτων που απολύει από το εργοστάσιο της Χαλκίδας. Για πάνω από ένα χρόνο οι εργαζόμενοι των Τσιμεντών Χαλκίδας βρίσκονται σε διαρκείς κινητοποιήσεις, ενώ επανειλημμένα έχουν διαδηλώσει συμπαραστεκούμενοι στο πλευρό των εργαζομένων στην ΕΡΤ, των απεργών της Κόκα Κόλα, των καθαριστριών κλπ.

ΟΛΠ Όχι στο ξεπούλημα

Στάση Εργασίας, συγκέντρωση στην πλατεία Καραϊσκάκη στον Πειραιά και πορεία στο Υπουργείο Ναυτιλίας, πραγματοποίησαν την Πέμπτη 18/9 η Ένωση Λιμενεργατών ΟΛΠ και η ΟΜΥΛΕ, αντιδρώντας στη συνεχιζόμενη πολιτική της κυβέρνησης και του ΤΑΙΠΕΔ να προχωρήσει στην πώληση του Μετοχικού Κεφαλαίου του ΟΛΠ, στέλνοντας "κλιμάκια των επίδοξων αγοραστών για να δουν το προς πώληση εμπόρευμα", παρά το γεγονός ότι έχουν προκύψει νομικά κολλήματα στις μέχρι τώρα συμφωνίες ανάμεσα στον ΟΛΠ και την Cosco. Συγκεκριμένα οι εργαζόμενοι αναφέρονται στην απόφαση του Ελεγκτικού Συνεδρίου, που απορρίπτει τον «Φιλικό Διακανονισμό» μεταξύ ΟΛΠ και Cosco και την επικείμενη εκδίκαση της ακύρωσης των διαγωνισμών πρόσκλησης ενδιαφέροντος που έχει προγραμματιστεί για τις 2/12/2014 στο ΣΤΕ

Όπως γράφει η "Εφημερίδα των Συντακτών", σε σχετικό άρθρο, το σχέδιο του "Φιλικού Διακανονισμού" συντάχθηκε μετά από αίτημα της ΣΕΠ Α.Ε. (θυγατρική της Cosco) και ανάμεσα στ' άλλα προβλέπει το "πάγωμα" του εγγυημένου ανταλλάγματος, που οφείλει να καταβάλλει για την προβλήτα II και III του Σταθμού Εμπορευματοκιβωτίων, με τον

όρο να κατασκευάσει το δυτικό τμήμα της προβλήτας III, την προβλήτα των πετρελαιοειδών για λογαριασμό του ΟΛΠ και την αναβάθμιση με νέο εξοπλισμό της προβλήτας II και του ανατολικού μέρους της προβλήτας III. Τα έργα αυτά, σύμφωνα με ΟΛΠ και Cosco, θα είναι συνολικής δαπάνης 230 εκατ. Ευρώ. Δηλαδή με τον "Φιλικό Διακανονισμό" ο ΟΛΠ συναινεί στην αναστολή του ελάχιστου εγγυημένου ανταλλάγματος που κατέβαλλε μέχρι σήμερα η Cosco, στο πλαίσιο της αρχικής σύμβασης του 2009. Η Cosco έχει θέσει ως προαπαιτούμενο την έγκριση του "Φιλικού Διακανονισμού" προκειμένου να καταθέσει δεσμευτική προσφορά για την εξαγορά του 67% των μετοχών του ΟΛΠ. Τα σωματεία του Λιμανιού καταγγέλλουν ότι έτσι "παραχωρείται χωρίς διαγωνιστική διαδικασία, το Δυτικό Μέτωπο του Λιμανιού ως "πανωπρόικι" στην COSCO".

"Απέναντι σ' αυτές τις προκλήσεις δεν μένουμε απάθεις. Μετά την παράσταση διαμαρτυρίας που πραγματοποιήσαμε στην Διοίκηση του ΟΛΠ απαντάμε δυναμικά και κινηματικά στις προκλήσεις του ΤΑΙΠΕΔ και της Κυβέρνησης", αναφέρει η ανακοίνωση της Ένωσης Λιμενεργατών ΟΛΠ.

COCA COLA Νέα αγωγή πρόκληση

Με νέα αγωγή κατά των απεργών του εργοστασίου της Θεσσαλονίκης, επανέρχεται η Coca Cola, παρά το προηγούμενο δικαστικό της στραπάτσο που έκρινε νόμιμο το κάλεσμα των απεργών για μπούκοτaz. Αυτή τη φορά η πολυεθνική ζητάει ένα εκατομμύριο ευρώ από 28 απεργούς και συνδικαλιστές της ομοσπονδίας εργαζομένων στις εταιρίες εμφιαλωμένων ποτών (ΠΟΕΕΠ), ως "χρηματική ικανοποίηση για ηθική βλάβη"! "Στο κενό πέφτει η προσπάθεια των golden boys της Coca Cola να τρομοκρατήσουν τους συναδέλφους μας και να σπεύρουν το φόβο στις οικογένειές τους με προσχηματικές προσφυγές στη δικαιοσύνη" απαντούν οι απεργοί οι οποίοι ανακοίνωσαν τη συνέχιση της απεργίας και της καμπάνιας για μπούκοτaz, μέχρι το ξανάνοιγμα του εργοστασίου.

6/9, διαδήλωση στη ΔΕΘ

Εκλογές ΕΣΗΕΑ για συνέδριο ΠΟΕΣΥ Μια πρώτη αποτίμηση

Επιχειρώντας μια πρώτη αποτίμηση των πρόσφατων εκλογών στην ΕΣΗΕΑ για συνέδρους στο επερχόμενο συνέδριο της ΠΟΕΣΥ, έχουμε να σημειώσουμε τα εξής:

Την πρώτη θέση κατέλαβε ο μνημονιακός συνδυασμός, χρησιμοποιώντας τις «κλασικές» μεθόδους που χρησιμοποιούν εδώ και δεκαετίες οι προσκείμενοι στις εκάστοτε κυβερνητικές εξουσίες. Ρουσφετάκια και ρουσφετάρες, υποσχέσεις για τακτοποιήσεις, εκβιασμοί και άλλα παρεμφερή, το τμήμα εκείνο που έχει επενδύσει στο να υπηρετεί το σύστημα και όχι τη δημοσιογραφία (θυμίζουμε την «είδηση» ότι οι καθαρίστριες επιτέθηκαν στα ΜΑΤ!), συσπειρώσε ένα φάσμα από τη ΝΔ έως τα υπόλοιπα του μνημονιακού ΠΑΣΟΚ, ΔΗΜΑΡ, οικολόγους.

Όμως αυτό από μόνο του δεν είναι αρκετό να εξηγήσει το γεγονός ότι η αριστερά στο σύνολό της στην ΕΣΗΕΑ δεν κατάφερε να συσπειρώσει τον κόσμο που κινούνταν γύρω από τα δικά της ψηφοδέλτια όλα τα προηγούμενα χρόνια.

Θα χρειαστεί να γυρίσουμε στην παντελή αδράνεια της ηγεσίας της ΕΣΗΕΑ από οποιαδήποτε μάχη στους χώρους όλο το προηγούμενο διάστημα. Αποδείχθηκε ότι η «συγκυβέρνηση» στην ΕΣΗΕΑ και η ανάδειξη στο προεδρείο του μνημονιακού τρικόλδρε συνδυασμού με τη συνεργασία της Συσπείρωσης, όχι μόνο δεν οδήγησε σε άνοδο αλλά αντίθετα σε συρρίκνωση την Συσπείρωση.

Στο πεδίο της κινηματικής αδράνειας (και δεν είναι μόνο η μάχη στην ΕΡΤ, αλλά και η παντελής απουσία από άλλους χώρους του ιδιωτικού τομέα) και στην προσμονή της ικανοποίησης πόθων από την κυβερνητική εξουσία, ευνοημένοι είναι πάντα αυτοί που την εκφράζουν καλύτερα και στην περίπτωση μας οι συγκυβερνώντες και τα συνδικαλιστικά τους παραρτήματα και όχι η αριστερά.

Σημαντικό ρόλο στην απαξίωση, έπαιξαν και οι πολιτικές επιλογές των προηγούμενων χρόνων στα ΜΜΕ που είχε η αριστερά υπό τον

έλεγχό της. Απολύσεις και αδιαφανής πώληση του 902, διγλωσσία για την ΕΡΤ και τη ΔΤ, καθυστερήσεις μισθοδοσίας σε άλλα ΜΜΕ, ψεύτικες υποσχέσεις για κλιμάκωση και συντονισμό αγώνων, έδωσαν επιχειρήματα στο συντηρητικό στρατόπεδο και απογοήτευσαν αγωνιστές συναδέλφους.

Περάσαμε μια τριετία, που επανήλθε η λογική των χωριστών απεργιών «για το καλό της ενημέρωσης», η αποχή (εκτός ελαχίστων εξαιρέσεων που προήλθαν «από τα κάτω» και ήταν ιδιαίτερα επιτυχείς) από κινητοποιήσεις άλλων κλάδων εργαζομένων.

Οι δυνάμεις της Πρωτοβουλίας για την Ανατροπή όπου συμμετέχουν οι Financial Crimes δεν καταφέραμε να αντιστρέψουμε αυτο το κλίμα.

Συμμετείχαμε σε όλα τα επίπεδα των αγώνων, αλλά με το σημαντικό αριθμό απολύσεων που έχουν απομακρύνει αρκετούς συναδέλφους από τη ζωή του κλάδου και τις δικές μας αδυναμίες να δώσουμε κινηματικά και πολιτικά την εναλλακτική προοπτική, δεν καταφέραμε να αλλάξουμε τη συνολική εικόνα.

Στο επερχόμενο συνέδριο της ΠΟΕΣΥ, με τους πέντε συνέδρους που εκλέξαμε στην ΕΣΗΕΑ, αλλά και με σύμμαχες αγωνιστικές δυνάμεις θα δώσουμε τη μάχη που ήδη βρίσκεται σε εξέλιξη για να ξανανοίξει η ΕΡΤ, ενάντια στον αφανισμό του κλάδου, τις νέες περικοπές θέσεων εργασίας, της υπονόμευσης ασφαλιστικών και εργασιακών δικαιωμάτων και το καθεστώς εργαζομένων πολλών ταχυτήτων και σε πολλές περιπτώσεις «αοράτων» από τα σωματεία των ΜΜΕ.

Μετά το συνέδριο, συνεκτιμώντας και τα αποτελέσματά του, θα προχωρήσουμε στη χάραξη της πορείας μας για την επόμενη περίοδο, ενάντια στις πολιτικές των μνημονίων που μας επιβάλλουν οι τρούκανοι εσωτερικού και εξωτερικού, η ΕΕ, το ΔΝΤ και όσοι τους στηρίζουν.

Νάσος Μπράτσος,

εργαζόμενος ΕΡΤ,

σύνεδρος ΠΟΕΣΥ με την

Πρωτοβουλία για την Ανατροπή

Αποτελέσματα:

ΕΝΩΜΕΝΟΙ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΙ - Ψήφοι: 730 Έδρες: 30

ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΩΝ ΔΟΥΡΕΙΟΣ ΤΥΠΟΣ - Ψήφοι: 496 Έδρες: 20

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΙ ΓΙΑ ΤΗ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΑ - Ψήφοι: 335 Έδρες: 14

ΚΙΝΗΣΗ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΩΝ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΩΝ - Ψήφοι: 240 Έδρες: 10

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ - Ψήφοι: 152 Έδρες: 6

ΜΑΧΟΜΕΝΟΙ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΙ - Ψήφοι: 120 Έδρες: 5

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΤΡΟΠΗ - Ψήφοι: 118 Έδρες: 5

(FINANCIAL CRIMES, ΑΡΙΣΤΕΡΟ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΟ ΜΜΕτωπο, ΣΠΑΡΤΑΚΟΣ, ΑΝΕΝΤΑΧΤΟΙ)

ΜΕΜΟΝΩΜΕΝΟΣ ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ - Ψήφοι: 12 Έδρες: 0

Οι ψηφοφόροι στη Σκωτία απέρριψαν με ένα 55% την αυτονομία από το Ηνωμένο Βασίλειο. Όμως τρομοκράτησαν την άρχουσα τάξη της Βρετανίας μέχρι θανάτου -και η Σκωτία δεν θα είναι ποτέ η ίδια μετά το δημοψήφισμα. Το τζίνι έχει βγει από το μπουκάλι και τώρα υπάρχει ένα νέο κίνημα που μπορεί να αλλάξει τη Σκωτία.

Η συμμετοχή ήταν η μεγαλύτερη όλων των εποχών για βρετανικές εκλογές: ξεπέρασε κατά 35% τις τελευταίες εκλογές για το Σκωτσέζικο Κοινοβούλιο. Ο κόσμος απέδειξε ότι δεν είναι απαθής. Ο κόσμος πηγαίνει στις κάλπες όταν αισθάνεται ότι έχει μια πραγματική επιλογή και η ψήφος του μπορεί να κάνει τη διαφορά. Οι άνθρωποι αισθάνθηκαν ξαφνικά ότι η πολιτική ήταν για αυτούς. Συμμετείχαν μαζικά σε συγκεντρώσεις, επιχειρηματολογούσαν και προπαγάνδιζαν την άποψή τους. Το κίνημα για το "Ναι" κατάφερε θαύματα.

Εκστρατεία

Με μοναδική εξαίρεση το Σκωτσέζικο Εθνικό Κόμμα (SNP) όλα τα μεγάλα κόμματα οργάνωσαν, με στόχο το "Όχι", την "Επιχείρηση Φόβος". Η συντριπτική πλειοψηφία των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης -με πρώτο και καλύτερο το BBC- προσπάθησαν να σπλώσουν την εκστρατεία για την αυτονομία.

Οι μεγάλες επιχειρήσεις, οι τραπεζίτες και οι δισεκατομμυριούχοι εξαπέλυσαν μια συστηματική καμπάνια απειλών για την απασχόληση και τις συντάξεις σε μια προσπάθεια να σταματήσουν το "Ναι".

Οι ηγέτες των Συντηρητικών, των Εργατικών και των Φιλελεύθερων Δημοκρατών αναγκάστηκαν να υποσχεθούν νέες αυξημένες εξουσίες για την Κυβέρνηση της Σκωτίας και μια αναθεώρηση του Βρετανικού Συντάγματος. Μέσα στην απελπισία τους, μοίρασαν όλες αυτές τις υποσχέσεις χωρίς να συμβουλευτούν καν το κεντρικό, βρετανικό Κοινοβούλιο (Westminster) ή τα τοπικά κοινοβούλια της Βόρειας Ιρλανδίας και της Ουαλίας. Ούτε καν τα κόμματά τους δεν συμβουλευτήκαν.

Πάνω από 100 βουλευτές του Εργατικού Κόμματος στάλθηκαν στη Σκωτία για να στηρίξουν το "Όχι". Ο **Γκόντον Μπράουν** (ο τελευταίος πρωθυπουργός του Εργατικού Κόμματος) κινητοποιήθηκε για να πείσει τους υποστηρικτές των Εργατικών ότι ήταν σωστό να απορρίψουν την αλλαγή.

Η Σκωτία δεν θα είναι ποτέ ίδια

Παρόλα αυτά ένα 45% -κάτι παραπάνω από 1,5 εκατομμύριο άνθρωποι- έριξε "Ναι" στην κάλπη. Δεν πρόκειται απλά για μια εθνικιστική ψήφο. Οι περιοχές με τα περισσότερα "Ναι" ακολουθούν το χάρτη της ανεργίας και της κοινωνικής υποβάθμισης. Ήταν μια ψήφος για μια άλλη Σκωτία. Και ταυτόχρονα μια κριτική απέναντι στο Εργατικό Κόμμα.

Η Γλασκόβη, το Βόρειο Λάναρκσαϊρ και το Δυτικό Ντανμπάρτονσαϊρ, τα τρία παραδοσιακά κάστρα του Εργατικού Κόμματος, ψήφισαν "Ναι". Το Νταντί, ένα κάστρο μέχρι τώρα των Εργατικών, στήριξε το "Ναι" με ένα 57%. Το Εργατικό Κόμμα έσωσε το Βρετανικό κράτος αλλά έχασε δεκάδες χιλιάδες από τους συνήθεις υποστηρικτές του.

Η θέα των στελεχών του Εργατικού Κόμματος, τυλιγμένων με τη σημαία του Ηνωμένου Βασιλείου, να πανηγυρίζουν πλάι πλάι με τα στελέχη των Συντηρητικών και των Φιλελεύθερων Δημοκρατών -αυτών που διαλύουν σήμερα τις ζωές της εργατικής τάξης- ήταν αποκρουστική. Το Εργατικό Κόμμα στηρίζει και τον περιορισμό των δαπανών, τις περικοπές των κοινωνικών παροχών και τις εκστρατείες συκοφάντησης του εργατικού κινήματος από τους Συντηρητικούς. Στο δημοψήφισμα στάθηκε στο πλευρό των ταξικών μας εχθρών.

Η ταχτική του Σκωτσέζικου Εθνικού Κόμματος λειτούργησε και αυτή αρνητικά για το "Ναι". Χρειάστηκε να φτάσουμε στις 25 Αυγούστου, στο μεγάλο τηλεοπτικό ντιμπέιτ με τον **Άλιστερ Ντάρλινγκ** (τον πρόεδρο της καμπάνιας του ΟΧΙ "Καλύτερα Μαζί") για να ανοίξει ο **Άλεξ Σάλμοντ** (ο ηγέτης του SNP) ζητήματα ταξικά σαν το "Εθνικό Σύστημα Υγείας". Οι αναφορές αυτές έδωσαν μια άμεση ώθηση στην καμπάνια για την ανεξαρτησία -αλλά ήταν πολύ λίγες και πολύ αργά.

Η καμπάνια για το "Ναι" γέννησε ένα επιβλητικό κοινωνικό κίνημα. Είχαμε μια ολόκληρη σειρά από κινητοποιήσεις στους δρό-

μους, που ακολουθούσαν η μια την άλλη, μέσα σε μια χαρούμενη αλλά και αποφασισμένη ατμόσφαιρα ελπίδας. Οι πρωτεργάτες του κινήματος ήταν οι εργάτες, οι νέοι, οι γυναίκες και η Ριζοσπαστική Καμπάνια για την Ανεξαρτησία.

Αυτό που τους κινητοποίησε δεν ήταν κάποιος στενός εθνικισμός. Πάλευαν για μια ανεξάρτητη Σκωτία που δεν θα συμμετείχε σε ιμπεριαλιστικούς πολέμους, θα απέρριπτε τις προτεραιότητες των μεγάλων επιχειρήσεων και των πλούσιων, θα στεκόταν απέναντι στο ρατσισμό, την καταπίεση και τη συκοφάντηση των αγώνων και θα στεκόταν στο πλευρό της Παλαιστήνης. Ήταν μια κινητοποίηση για μια κοινωνία όπου οι άνθρωποι θα είναι πάνω από τα κέρδη.

Πάνω από 25.000 άνθρωποι συμμετείχαν στις ανοιχτές εκδηλώσεις που οργάνωσε η αριστερά, με ομιλητές σαν τον **Τόμι Σέρινταν** και άλλους. Χιλιάδες ανταποκρίθηκαν θετικά στο κάλεσμα για ένα μεγάλο αγώνα με στόχο μια καλύτερη κοινωνία.

Τα μίντια και οι περισσότεροι πολιτικοί θα μας πούνε ότι τώρα έχει φτάσει πια η ώρα να επιστρέψουμε στην "κανονική" ζωή. Πολλοί μέσα στο Σκωτσέζικο Εθνικό Κόμμα θα πουν ότι το κρίσιμο τώρα είναι να τους ψηφίσουμε στις γενικές εκλογές του 2015 και στις εκλογές για το Σκωτσέζικο Κοινοβούλιο ένα χρόνο μετά.

Η γνώμη μας είναι διαφορετική. Καλούμε όλους όσους συμμετείχαν σε αυτό το κίνημα να παραμείνουν ενεργοί και να συνεχίσουν να συμμετέχουν.

Δεκάδες χιλιάδες εργάτες αισθάνθηκαν, μέσα στους 18 μήνες της καμπάνιας, για πρώτη φορά στη ζωή τους κομμάτι της πολιτικής ζωής. Αισθάνθηκαν ότι η εξουσία θα μπορούσε να τους ανήκει. Τώρα πρέπει να εστιάσουμε σε αυτό.

Τα πιο κρίσιμα σημεία θα είναι οι εργατικοί χώροι, οι γειτονιές, τα σχολεία, τα κολέγια και τα πανεπιστήμια. Χρειαζόμαστε διαδηλώσεις ενάντια στο νέο πόλεμο που προετοιμάζουν αυτή τη στιγμή στο Ιράκ, ενάντια στο ρατσισμό του Ukip (το ακροδεξιό Κόμμα Ανεξαρτησίας του Ηνωμένου Βασιλείου, του **Νάιτζελ Φάρατζ**), ενάντια στη διάλυση των μισθών, των κοινωνικών υπηρεσιών, των κοινοτήτων.

Να πάρουμε όλοι μέρος μαζικά στη διαδήλωση που καλούν τα εργατικά συνδικάτα της Σκωτίας στις 18 Οκτώβρη ενάντια στις επιθέσεις της κυβέρνησης των Συντηρητικών.

Πρέπει να οργανώσουμε απεργίες ικανές να ακυρώσουν το πάγωμα των μισθών, που θα δώσουν αυτοπεποίθηση στο κίνημα να περάσει στην αντεπίθεση και να αντισταθεί στις προκλήσεις των αφεντικών. Οι εργάτες της Σκωτίας πρέπει να ενωθούν με τις απεργίες και τους αγώνες στην υπόλοιπη Βρετανία. Αυτές οι μάχες μπορούν να κερδίσουν ακόμα και ένα μεγάλο τμήμα από τους εργάτες που ψήφισαν "Όχι" στην ανεξαρτησία. Όλοι μαζί ενάντια στους Τόρις (τους Συντηρητικούς), τη λιτότητα και το ρατσισμό.

Στην πρωθυπουργική κατοικία, τα ανάκτορα και τα γραφεία του Εργατικού Κόμματος ανοίγουν σαμπάνιες. Οι μάχες, όμως, είναι μπροστά και θα πρέπει να εξασφαλίσουμε ότι θα πληρώσουν πολύ ακριβά για όσα κάνουν.

Νέο κίνημα, νέα αριστερά

Χρειαζόμαστε ταυτόχρονα και ένα νέο πολιτικό κίνημα.

Το Εργατικό Κόμμα συνεχίζει να έχει στη Σκωτία την υποστήριξη ενός μεγάλου και καλού κομματιού της κοινωνίας. Και θα συνεχίσει να είναι σε θέση να κερδίζει εκλογικές μάχες. Πολιτικά όμως, είναι νεκρό. Χρησιμοποίησε τα πιο καθυστερημένα και αποθαρρυντικά επιχειρήματα για να στηρίξει το "Όχι". Η απάντησή του στην ελπίδα ήταν το τίποτα.

Αν η εργατική τάξη έτρεφε ελπίδες ότι οι Εργατικοί θα μπορούσαν να βελτιώσουν τη ζωή της, θα πόνταρε στις επόμενες βουλευτικές εκλογές για να φέρει την αλλαγή, όχι στην ανεξαρτησία. Αλλά το Εργατικό Κόμμα δεν έχει μοιράσει καμιά τέτοια υπόσχεση. Για πολύ κόσμο, το Εργατικό Κόμμα έχει φτάσει πια σε ένα σημείο χωρίς επιστροφή.

Η οικοδόμηση ενός νέου κόμματος είναι δύσκολη υπόθεση. Αλλά δεν είναι αδύνατη, ιδιαίτερα αν κινηθούμε γρήγορα και συγκεντρώσουμε όλο αυτό το κίνημα που γεννήθηκε από την καμπάνια για την ανεξαρτησία. Μπορεί να συμφωνήσει σε μερικά βασικά σημεία αντικαπιταλιστικής πολιτικής, να είναι δημοκρατικό, στηριγμένο από τα κάτω και εστιασμένο στη δράση.

Θα συμμετέξει στις εκλογές, χωρίς όμως να έχει κάποια εμμονή για αυτές. Θα είναι αντίθετο στους πολιτικούς με τα κουστούμια και τις γραβάτες που το μόνο που κάνουν είναι να "εξηγούν" ότι δεν μπορεί να γίνει τίποτα. Υπάρχουν χιλιάδες νέοι άνθρωποι που μπορούν να κερδηθούν από ένα τέτοιο όραμα.

Το μεγαλύτερο πρόβλημα είναι οι παγωμένες ιδέες και οι διαμάχες από το παρελθόν. Δεν θα πρέπει να καθοριστούμε από τα γεγονότα στο Σκωτσέζικο Σοσιαλιστικό Κόμμα μια δεκαετία πίσω ή από τις διασπάσεις, που τάλανισαν την αριστερά, κάποιες στιγμές στο παρελθόν. Παλέψαμε με τις ίδιες σημαίες για πολλούς μήνες. Γιατί θα πρέπει να χωριστούμε τώρα;

Στο Νταντί 54 χιλιάδες ψήφισαν "Ναι" στο δημοψήφισμα. Στο Εδιμβούργο 124 χιλιάδες, στη Γλασκόβη 195 χιλιάδες. Ένα ακόμα εκατομμύριο ψήφισε "Ναι" στις άλλες περιοχές. Είναι μια βάση πάνω στην οποία μπορούμε να στηριχτούμε.

Ένα νέο κόμμα θα πρέπει να δώσει στέγη και στους αριστερούς που για κάποιους λόγους ψήφισαν "Όχι" στην ανεξαρτησία. Πιστεύουμε ότι έκαναν λάθος. Αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι είναι απεργασπιάστες. Θέλουμε να ανοίξουμε έναν σοβαρό διάλογο μαζί τους. Θα είναι εγκληματικό λάθος να χαράμισουμε αυτή τη μεγάλη ευκαιρία.

Οι σύντροφοι του Σοσιαλιστικού Εργατικού Κόμματος στη Σκωτία -αλλά και στην Αγγλία και την Ουαλία- έχουν, όπως και πολλοί άλλοι, εμπνευστεί από αυτή την καμπάνια. Πρέπει να συνεχίσουμε τη συζήτηση και ελπίζουμε ότι θα ενωθείτε μαζί μας σε μια προσπάθεια για μια πλατύτερη αριστερή εναλλακτική πρόταση.

Κιρ Μακέκνι και Τσάρλι Κίμπερ από το SWP, αδερφό κόμμα του ΣΕΚ στη Βρετανία

Εκατοντάδες χιλιάδες διαδηλωτές βγήκαν στους δρόμους της Νέας Υόρκης το Σάββατο. Ήταν η μεγαλύτερη διαδήλωση που έχει γίνει για την κλιματική αλλαγή. Περισσότερα στο επόμενο φύλλο.

Η νεολαία στην πρώτη γραμμή

Πολύ μαζική ήταν η παρουσία της νεολαίας στο αντιφασιστικό διήμερο για τον Παύλο Φύσσα. Σε όλη την Ελλάδα, στις διαδηλώσεις την περασμένη Πέμπτη στις 18/9, μαθητές και φοιτητές συμμετείχαν είτε με τα πανό των φοιτητικών συλλόγων και των σχολείων, είτε μέσα στα μπλοκ της αριστεράς και των συλλογικοτήτων. Την Παρασκευή 19 Σεπτεμβρίου στη μεγάλη συναυλία που έγινε στην πλατεία Συντάγματος στην Αθήνα, βρέθηκαν χιλιάδες νέοι δίνοντας έμπνευση και αυτοπεποίθηση σε όλους ότι μπορούμε να τσακίσουμε τη φασιστική απειλή. Μέσα σε κάθε οργανωμένο χώρο της νεολαίας, αλλά και μέσα σε κάθε γειτονιά.

Μαθητές

“Η καμπάνια για το αντιφασιστικό διήμερο 18-19 Σεπτεμβρίου βοήθησε στο να ανοίξει η συζήτηση μέσα στα σχολεία από νωρίς για το ζήτημα των φασιστών”, μας είπε ο Ηλίας Παπαδημητρίου από το 2ο Λύκειο Αγίου Δημητρίου. “Τη Δευτέρα 14 Σεπτεμβρίου οργανώσαμε μοίρασμα πριν το κουδούνι του σχολείου, ήμασταν πέντε παιδιά και η ανταπόκριση από τους υπόλοιπους ήταν πολύ θετική. Τη μέρα της διαδήλωσης, μαζευτήκαμε μερικοί μαθητές και αποφασίσαμε να αξιοποιήσουμε το χρόνο μέχρι να κατέβουμε στο Κερατσίνι. Πήγαμε στην πλατεία της Νέας Σμύρνης και μοιράσαμε προκηρύξεις στον κόσμο που έβγαίνει από το τραμ. Στο σχολείο μου φέτος έχουμε συνεννοηθεί με μια καθηγήτρια ότι σαν πρότζεκτ (κάθε σχολείο αναλαμβάνει ένα θεματικό πρότζεκτ κάθε χρόνο) θα αναλάβουμε το ζήτημα του φασισμού. Θέλουμε να τους δώξουμε και μπορούμε. Αυτό έδειξε το διήμερο που γέμισε τους δρόμους.”

Οι μαθητές στο Κερατσίνι ξεκίνησαν δράσεις στα σχολεία τους από νωρίς στις 18 του μήνα, οργανώνοντας αλλού κατάληψη του σχολείου, αλλού αποχή από τα μαθήματα, αλλά και μαθητική πορεία νωρίς το μεσημέρι.

“Ο Παύλος ήταν ένας από εμάς. Τον ξέραμε στην γειτονιά” μας είπε ένας μαθητής που διαδήλωνε με το πανό “μαθητές Κερατσινίου”. “Ήταν ένα παιδί που πάλευε μέσα από τη μουσική του και τους στίχους του αλλά ήταν και πολύ ευαίσθητος.

Νοιαζόταν για τους φτωχούς και τους άστεγους, ήταν ένας άνθρωπος που συμπαραστεκόταν σε όλους. Γι’ αυτό τον σκότωσαν οι χρυσαυγίτες, γιατί δεν ανεχόταν την αδικία. Γιατί ήταν ένας άνθρωπος που υπερασπιζόταν τους αδύναμους. Σήμερα είμαστε όλοι εδώ για

Στα ΤΕΙ οργανώσαμε τις προηγούμενες μέρες συζήτηση την οποία παρακολούθησαν πολλοί φοιτητές, μεταξύ αυτών και πρωτοετείς.

Ένα χρόνο μετά τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα αποδεικνύεται πως το θέμα των φασιστών και της Χρυσής Αυγής απασχολεί πάρα πολύ τους φοιτητές. Στις εξορμήσεις και στις συζητήσεις των τελευταίων ημε-

ρών είναι φανερό πως πολύς νέος κόσμος ενδιαφέρεται να δώσει τη μάχη ενάντια στους φασίστες της Χρυσής Αυγής.

Σαν φοιτητές στα ΤΕΙ της Αθήνας αποφασίσαμε να οργανώσουμε προσυγκέντρωση και να κατέβουμε οργανωμένα στη διαδήλωση στο Κερατσίνι.

Χρυσάνθη Καθοπούλη, φοιτήτρια ΤΕΙ

να τιμήσουμε τη μνήμη του και να πούμε πως δεν θα επιτρέψουμε στη γειτονιά μας να εμφανιστούν ξανά χρυσαυγίτες.”

Αλλά και στη Νίκαια αντίστοιχα. “Στις 18 Σεπτεμβρίου πήρα την πρωτοβουλία να πάω στο γραφείο της διευθύντριας του σχολείου και να της ζητήσω να κάνουμε κάτι για τη μνήμη του Παύλου Φύσσα και ενάντια στους φασίστες που τον δολοφόνησαν ένα χρόνο πριν” μας είπε η Κατερίνα από το 6ο Γυμνάσιο Νίκαιας. “Η ίδια δέχτηκε και αυτό είχε σαν αποτέλεσμα να μαζευτούμε όλοι οι μαθητές στο προαύλιο του σχολείου, να ακούσουμε τραγούδια και να συζητήσουμε για το φασισμό και τη δημοκρατία. Συζητήσαμε για αυτό το φαινόμενο ιστορικά. Λίγο μετά, μαζί με μερικούς φίλους μου προτείναμε να μαζέψουμε όλα τα παιδιά τις τσάντες μας και να “γράψουμε” στο προαύλιο: Π.Φ. ΖΕΙΣ 18/9/2013. Θέλαμε να στείλουμε το μήνυμα ότι στα σχολεία μας δε θα περάσει ο φασισμός!”

Φοιτητές

Η οργάνωση των διαδηλώσεων μέσα στις σχολές έγινε σε πολλά σημεία με τη συμμετοχή των νέων φοιτητών καθώς την προηγούμενη βδομάδα ξεκίνησαν οι εγγραφές των πρωτοετών στα περισσότερα πανεπιστήμια. Μέσα στους διαδρόμους, τις αίθουσες της εξεταστικής αλλά και έξω από τις γραμματείες, ομάδες φοιτητών της ΚΕΕΡΦΑ ξεσήκωναν με

μοιράσματα και ντουτούκες. Ταυτόχρονα συγκέντρωναν υπογραφές στα κείμενα της ΚΕΕΡΦΑ για την οργάνωση των παρακάτω βημάτων.

“Οι περισσότερες σχολές του πανεπιστημίου της Πάτρας συμμετείχαν στην πορεία με ψηφίσματα ενάντια στους φασίστες αλλά και για αλληλεγγυή στους μετανάστες εργάτες Γης της Μανωλάδας” μας μεταφέρει η Ράνια Κούτσικου από την Επιστήμη Υλικών. “Οι σύλλογοι διεκδικούν να επαναληφθεί η δίκη των φραουλοπαραγωγών για να ανατραπεί η χυδαία απόφαση του δικαστηρίου που τους αθώνει. Η συμμετοχή στη διαδήλωση ξεπέρασε τους εφτακόσιους φοιτητές. Συνεχίζουμε μέσα στα αμφιθέατρα αλλά και στις εγγραφές των πρωτοετών, συνδέοντας τη μάχη ενάντια στη διάλυση των πανεπιστημίων που επιχειρεί η κυβέρνηση, με αυτήν ενάντια στο ρατσισμό και το φασισμό. Την Πέμπτη 25 Σεπτεμβρίου οι φοιτητές του ΣΕΚ οργανώνουμε συζήτηση στο πανεπιστήμιο για το Αντιφασιστικό Φθινόπωρο και πως οργανώνουμε την Πανελλαδική και Διεθνή συνάντηση της ΚΕΕΡΦΑ στις 11-12 Οκτώβρη στην Αθήνα.”

“Και στο Ηράκλειο Κρήτης οι φοιτητικοί σύλλογοι διαδήλωσαν οργανωμένα στις 18 Σεπτεμβρίου με τη συμμετοχή 300 περίπου φοιτητών”, μας είπε ο Γιάννης από το τμήμα Επιστήμης Υπολογιστών του Πανεπιστημίου.

“Αυτές τις μέρες γίνονται οι εγ-

γραφές των πρωτοετών στις σχολές, και εκεί έχουμε καθημερινή παρουσία με τα υλικά της ΚΕΕΡΦΑ αλλά και την Εργατική Αλληλεγγυή.

Η ανταπόκριση των καινούριων φοιτητών ήταν πολύ καλή, ενώ αρκετοί ήταν πρόθυμοι να συζητήσουν μαζί μας για να μάθουν τι συμβαίνει μέσα στις σχολές με τους φασίστες και τι μπορούμε να κάνουμε. Το γεγονός ότι σε πολλές σχολές μέσα στην παράταξη και τα ψηφοδέλτια της ΔΑΠ-ΝΔΦΚ (την παράταξη της ΝΔ) φιλοξενούνται φασίστες, είναι κάτι που πολλοί νέοι φοιτητές δεν το γνωρίζουν και άρα η συζήτηση προχωράει και στο πώς πολεμάμε την κυβέρνηση. Η μάχη δε σταμάτησε στις 18, ίσα ίσα αυτή η μέρα μας άνοιξε καινούριες δυνατότητες για να απομονώσουμε τους φασίστες σε κάθε σχολή, και να τους δώξουμε από τους συλλόγους μας.”

Έλλη Πανταζοπούλου

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ

Μια μέρα σταθμός

Πάνω από πενήντα φοιτητές και φοιτήτριες διαδήλωσαν στην Αλεξανδρούπολη στις 18 Σεπτεμβρίου στη διαδήλωση για το Φύσσα, σε μια πορεία που συμμετείχαν τριακόσιοι περίπου αντιφασίστες της πόλης.

Είχε προηγηθεί η ανοιχτή εκδήλωση της ΚΕΕΡΦΑ στην οποία συμμετείχαν και φοιτητές, που άνοιξαν στις σχολές τους τη συζήτηση για τη διαδήλωση αλλά και όχι μόνο. Η ΚΕΕΡΦΑ και τα ΕΑΑΚ κατάφεραν να κερδίσουν ψηφίσματα συμμετοχής από τους φοιτητικούς συλλόγους της Ιατρικής, του Παιδαγωγικού και των Νηπιαγωγών.

Καθήκοντα

Η συζήτηση στις σχολές επικεντρώθηκε κυρίως γύρω από το ότι η 18 Σεπτεμβρίου δεν είναι μια μαύρη επέτειος, αλλά μια μέρα σταθμός για το αντιφασιστικό κίνημα, καθώς τα καθήκοντά μας ξεκινάνε από το να τιμήσουμε τον Παύλο Φύσσα, αλλά δε σταματάνε εκεί.

Η μάχη για να πληρώσουν όλοι οι δολοφόνοι και να μπουν φυλακή οι νεοναζί της Χρυσής Αυγής είναι μπροστά μας. Γι’ αυτό το επόμενο διάστημα θα οργανώσουμε αντιφασιστικές δράσεις σε όλες τις σχολές και θα διεκδικήσουμε να συμμετέχουν φοιτητές στη διήμερη συνάντηση που οργανώνει η ΚΕΕΡΦΑ στις 11 και 12 Οκτώβρη στην Αθήνα. Για να πάρουμε ιδέες και εμπειρίες για το πώς θα συνεχίσουμε και στην Αλεξανδρούπολη και παντού.

Ζανέτα Λυσικάτου, φοιτήτρια Ιατρικής

Οι μαθητές από το Κερατσίνι έδωσαν το παρών στη διαδήλωση

“Για να σταματήσουμε το φασισμό”

«Είμαστε εδώ για να τιμήσουμε την θυσία του γιού μου, ο οποίος προσπάθησε με αυτήν του την πράξη να μας πει να έχουμε ελεύθερη σκέψη και να μην μπορεί κανένας να μας την πάρει. Είμαστε εδώ για να σταματήσουμε τον φασισμό και ό, τι τον γεννάει. Παύλο, να έχεις καλό πέρασμα στα Ηλύσια Πεδία, διότι είσαι παιδί του έναστρου ουρανού και της γαίας, μάνας γης. Για μου, Αθάνατος».

«Αθάνατος» απάντησαν οι συγκεντρωμένοι στον Τάκη Φύσσα που, μπροστά στο μνημείο που στήθηκε στο σημείο της δολοφονίας, απηύθυνε αυτά τα λόγια στο αδικοχαμένο του παιδί.

Στα αποκαλυπτήρια του μνημείου (το φιλοτέχνησε ο γλύπτης Στάθης Αλεξόπουλος) στις 3 το μεσημέρι στις 18 Σεπτεμβρίου στο Κερατσίνι, ήταν συγκεντρωμένοι οι συγγενείς και όλοι οι φίλοι του Παύλου Φύσσα, κρατώντας εκατοντάδες πολύχρωμα μπαλόνια. Αλλά δεν ήταν μόνοι τους.

Σχολεία

Πρώτη το παρών έδωσε η νεολαία από το Κερατσίνι που από νωρίς το πρωί άρχισε να συγκεντρώνεται στο σημείο όπου στήθηκε το μνημείο. Σε κάποια σχολεία έγιναν αποχές, σε άλλα καταλήψεις, αλλού οι μαθητές την κοπάνησαν και παρέες-παρέες έρχονταν στην συγκέντρωση. Σε λίγο σηκώνουν ένα πανό που γράφει “Ο Παύλος Ζει, δεν ξεχνάμε” και αρχίζουν να ανεβαίνουν και να κατεβαίνουν την Παναγή Τσαλδάρη, φωνάζοντας συνθήματα.

“Τις προηγούμενες μέρες μοιράσαμε προκηρύξεις, κολλήσαμε αφίσες, φτιάξαμε ένα πανό για το 5ο Γυμνάσιο Κερατσινίου, οι φασίστες να φύγουν από τη γειτονιά μας» μας είπαν ο Νίκος και ο Χρήστος, μαθητές. Συγκεντρωμένη από νωρίς είναι και η γειτονιά.

Άντρες και γυναίκες που έζησαν τα γεγονότα, τα ζούσαν ξανά, μιλώντας σε πηγαδάκια και στους δεκάδες δημοσιογράφους που είχαν έλθει για να καλύψουν το γεγονός ακόμα και από διεθνή μέσα. “Εμείς εδώ μένουμε, λυπηθήκαμε για το παιδί... Μακριά από εμάς αυτοί, μακριά”, μας λέει κάπως φοβισμένα μια κυρία που μαζί με άλλες γυναίκες κάθεται στο πεζοδρόμιο πίσω από το μνημείο. «Ο Παύλος Ζει!» της απαντάει φωνάζοντας η κόρη της.

“Εδώ στην Αμφιάλη, είμαστε όλοι αντιφασίστες”, μας λέει ο κύριος Παναγιώτης, συνταξιούχος. “Στην κατοχή άμα ήσουν νέος και έλεγες ότι είσαι από την Αμφιάλη σε μαζεύανε στο μπλόκο. Αυτοί που είναι Χρυσή Αυγή είναι χουντικοί, είναι οι παλιοί συνεργάτες των γερμανών”.

Η πορεία φτάνει στην πλατεία Μέμου στον Κορυδαλλό.

Στη συνέχεια ο δρόμος γεμίζει από μικρά παιδιά με λουλούδια στα χέρια. “Φέραμε τα παιδιά του δημοτικού σχολείου που αυτή την στιγμή στέκονται στο μνημείο του Παύλου Φύσσα, από το σχολείο της αλληλεγγύης και του αντιφασισμού για να καταθέσουν ένα λουλούδι στην μνήμη του και στους αγώνες του. Αγώνες που είναι για όλους τους ανθρώπους, για ένα καλύτερο μέλλον” μας είπε ο Στέλιος Φωκιανός από το Σωματείο Δασκάλων Κερατσινίου-Περάματος. “Το πανό που βρίσκεται μόνιμα και σήμερα στο σημείο της δολοφονίας του Παύλου, τρεις φορές το κατεβάσανε οι φασίστες, τρεις φορές το ανεβάσαμε ξανά. Είναι το πανό που φτιάξαμε και κρεμάσαμε το ξημέρωμα της δολοφονίας του Παύλου Φύσσα, είναι γραμμένο μέσα από τα σπλάχνα της Ιστορίας”.

Στο χώρο βρίσκονται ήδη οι εργαζόμενοι και τα σωματεία της γειτονιάς. “Ένα χρόνο μετά το θάνατο του συντρόφου μας του Παύλου, μαζευόμαστε ξανά στο ίδιο σημείο και θα ξαναμαζευόμαστε και τα επόμενα χρόνια γιατί δεν πρέπει να σταματήσει η προσπάθεια, που βγαίνει μέσα από τα γραπτά μας, τις φωνές μας, τις πορείες μας: Ποτέ ξανά φασισμός” μας λέει ο Γιάννης Λειβαδάρος από το Σωματείο Εργαζομένων Δήμου Κερατσινίου-Δραπετσώνας.

Όταν έρχεται η οικογένεια του Παύλου Φύσσα, ο κόσμος φωνάζει «Αθάνατος». “Τραγουδά για μου να σε ακούσουν... Μιλάς παιδί μου, αλλά δεν σε ακούνε, δεν σε ακούσανε ούτε εκείνο το βράδυ” ξεσπάει η μητέρα του. Δεν μπορείς να σταθείς από τον κόσμο.

Κατά τις πέντε στην Παναγή Τσαλδάρη στην Αμφιάλη αρχίζουν να καταφθάνουν σε μικρές πορείες οι δια-

δηλωτές από τις προσυγκεντρώσεις που οργάνωσαν οι τοπικές επιτροπές της ΚΕΕΡΦΑ σε δεκάδες γειτονιές της Αθήνας και του Πειραιά.

Προσυγκεντρώσεις

“Η προσυγκέντρωσή μας ήταν στο σταθμό στα Άνω Πατήσια, όπου μοιράσαμε μαζί την προκήρυξη που καλούσε στην πορεία στο Κερατσίνι και στη συναυλία στο Σύνταγμα” μας μεταφέρει η Μαρία Αλιφιέρη, εργαζόμενη στο Αγλαΐα Κυριακού. “Ο κόσμος ήθελε να ενημερωθεί και δήλωνε την αλληλεγγύη του. Φτάσαμε με το τρένο στον Πειραιά όπου συναντηθήκαμε με τους διαδηλωτές που έρχονταν από άλλες συνοικίες. Τα λεωφορεία από τον Πειραιά έφταναν γεμάτα στο τέρμα για την διαδήλωση”.

“Στο Περιστερί, συγκεντρωθήκαμε στον Άγιο Αντώνιο, μοιράσαμε υλι-

κό, μιλήσαμε με πολύ κόσμο” μας είπε ο Φατός. “Στου Ζωγράφου μαζευτήκαμε στην Γαρδένια, είχαμε πικέτες και σημαίες καλέσαμε τον κόσμο να κατέβει στο Κερατσίνι. Σε όλη τη διαδρομή μέσα στο λεωφορείο, μπαίνοντας στον υπόγειο στην Ομόνοια, στον Πειραιά φωνάξαμε αντιφασιστικά συνθήματα” μας είπε ο Γιώργος Τσαμούρης.

Καταχειροκροτούμενες γίνονται δεκτές από τον κόσμο οι καθαρίστριες του υπουργείου Οικονομικών που ήλθαν διαδηλώνοντας με το πανό τους στο χώρο του μνημείου, αφήνοντας εκεί συμβολικά τα κόκκινα γάντια τους. Το ίδιο και η αντιπροσωπεία της Πακιστανικής Κοινότητας και ο Χαντίμ Χουσεΐν, πατέρας του Σαχζάτ Λουκμάν, που καταχειροκροτείται φθάνοντας στο μνημείο.

“Σήμερα ένα χρόνο μετά την δολοφονία του Παύλου Φύσσα διαδη-

Φύσας και Λουκμάν

Στον χώρο μπροστά στο μνημείο του Παύλου Φύσσα έφτασε και ο Χαντίμ Χουσεΐν πατέρας του δολοφονημένου από τους νεοναζί Σαχζάτ Λουκμάν, τον οποίο συνόδευε αντιπροσωπεία της Πακιστανικής Κοινότητας και της ΚΕΕΡΦΑ. Ο Χαντίμ Χουσεΐν συλληπήθηκε την Μάγδα, την μητέρα του Παύλου Φύσσα λέγοντάς της ότι νοιώθει τον ίδιο πόνο στην καρδιά γιατί και εκείνου το παιδί έπεσε θύμα της ναζιστικής συμμορίας και ότι ελπίζει οι δολοφόνοι του Παύλου Φύσσα να καταδικαστούν, όπως του Σαχζάτ.

Λίγο αργότερα αφού έριξε ένα λουλούδι, άπλωσε το χέρι του για να αγγίξει το μνημείο του Παύλου Φύσσα και αμέσως μετά άφησε ένα μπαλόνι να φύγει στον ουρανό. “Ζητάμε την καταδίκη όλης της εγκληματικής συμμορίας της Χρυσής Αυγής και θα διαδηλώνουμε μέχρι να μην μείνει ούτε ένας φασίστας” τόνισε ο επικεφαλής της Πακιστανικής Κοινότητας Τζαβέντ Ασλάμ.

λύνουμε εδώ για να πούμε ποτέ ξανά φασισμός. Χαρήκαμε πολύ που σήμερα για πρώτη φορά συναντήθηκαν οι γονείς του Παύλου με τους Σαχζάτ Λουκμάν” μας είπε ο Ουλχάκ, μετανάστης από το Πακιστάν.

Στις 7 το απόγευμα όλη η Αμφιάλη είναι πλέον γεμάτη από πολλές χιλιάδες κόσμο. Στο πάνω μέρος της Παναγή Τσαλδάρη, στο “τριγωνάκι” βρίσκεται το ΠΑΜΕ, και λίγο πιο πάνω το μπλοκ αντιεξουσιαστών, χαμηλά στο κάτω μέρος στη συμβολή της Παναγή Τσαλδάρη με Σαλαμίνας είναι μπλοκ του ΣΥΡΙΖΑ, της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, φοιτητικών συλλόγων, του Αντιφασιστικού Συντονισμού και άλλων συλλογικοτήτων.

Από το μνημείο του Φύσσα, στο κέντρο περίπου της Παναγή Τσαλδάρη, ξεκίνησε πορεία που κατέληξε μέσω της Πέτρου Ράλλη στην πλατεία Μέμου στον Κορυδαλλό. Στην κορυφή της πορείας βρέθηκε η κίνηση «Δεν ξεχνάμε» των φίλων και της οικογένειας του Παύλου Φύσσα και ανάμεσα στα μπλόκ που ακολουθούσαν ήταν αυτά των τοπικών επιτροπών της ΚΕΕΡΦΑ, της Αντιναζιστικής Πρωτοβουλίας Πειραιά, της Κίνησης «Δεν Πληρώνω», του ΣΕΚ συνιστώσας της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, της Πακιστανικής Κοινότητας, σωματείων εργαζομένων, συνελεύσεων και δημοτικών σχημάτων, μαθητών και φοιτητών, της ΑΝΤΑΡΣΥΑ LGBTQ και άλλα.

Η ΕΛ.ΑΣ για ακόμα μια φορά προσπάθησε να διαλύσει με τρομοκρατία, ξύλο και δακρυγόνα το μπλοκ διαδηλωτών που διαδήλωνε προς την πλατεία Λαού, προχωρώντας σε δεκάδες προσαγωγές και συλλήψεις. Όπως κατάγγειλε ο δήμαρχος Κερατσινίου “30 ασφαλιτάκια μαυροφορεμένα χτυπούσαν τον κόσμο ενώ οι μπάτσοι τους κοιτούσαν”.

Είναι η στιγμή που η μητέρα του Παύλου Φύσσα συναντάει τον πατέρα του Σαχζάτ Λουκμάν.

Και ό,τι τον γεννάει”

Πλημμύρισε το Σύνταγμα

Πλημμύρισε η πλατεία Συντάγματος από πολλές χιλιάδες, στην πλειοψηφία τους νέους ανθρώπους, που έδωσαν ηχηρό μήνυμα κατά του φασισμού, παρά το κλείσιμο των σταθμών του ΜΕΤΡΟ. Στις 19 Σεπτεμβρίου, η καρδιά της Αθήνας χτύπησε στο Σύνταγμα και όχι στην πολυδιαφημισμένη συναυλία της Lady Gaga στο ΟΑΚΑ, όσο και να προσπαθήσαν επί μια βδομάδα να την σπρώξουν στα παράθυρα και στα πρωτοσέλιδα τα ηλεκτρονικά και έντυπα μέσα επικοινωνίας.

Δεκάδες καλλιτέχνες, καλύπτοντας όλη την μουσική γκάμα και όλες τις γενιές μουσικών συμμετείχαν στην συναυλία κατά του φασισμού, ανάμεσά τους οι: **Δ. Πουλικάκος με την Σπυριδούλα, Γ. Γιοκαρίνης, Σπ. Γραμμένος, Γ. Μηλιώκας, Λαθρεπιβάτες, Μπ. Στόκας, Υπόγεια Ρεύματα, Magic de Spell, Panx Romana, Περικλής Λορίδας και οι Εραστές του Ονειρού, ο Στ. Δρογώσης, η Νατάσσα Παπαδοπούλου-Τζαβέλα και πολλοί άλλοι.**

Στην συναυλία, που διοργάνωσαν οι φίλοι του Παύλου Φύσσα και μεταδόθηκε ζωντανά σε πόλεις της Ελλάδας και στο εξωτερικό, από το The Press Project και την ERTopen, ήταν παρόντες οι γονείς του Παύλου Φύσσα.

«Σήμερα θα προσπαθήσουμε να γίνει η συναυλία όσο πιο σωστά γίνεται, δεν έχουμε καμιά εταιρία να μας υποστηρίξει από πίσω, είμαστε μια παρέα φίλων, το Δεν Ξεχνάμε, είναι η οικογένεια και οι φίλοι του Παύλου Φύσσα, και προσπαθούμε να κρατήσουμε τις ιδέες του Παύλου ψηλά και να τις μεταδώσουμε σε όλο τον κόσμο» είπε ο Γιάννης από τους «Δεν Ξεχνάμε», ανοίγοντας νωρίς το απόγευμα την συναυλία και ενώ ο κόσμος άρχισε να συγκεντρώνεται.

«Είμαστε σήμερα εδώ γιατί πρέπει επιτέλους να τελειώνουμε με τους νεοναζί της Χρυσής Αυγής. Το 18μηνο των φασιστών στην φυλακή τελειώνει, θα τους αφήσουν να βγούνε και τα τάγματα εφόδου να αρχίσουν να κάνουν ξανά τις γνωστές επιθέσεις. Θα πρέπει να τους σταματήσουμε. Εχθές στο Κερατσίνι έγινε μια πολύ μεγάλη συγκέντρωση» μας λέει η **Σούλα Μπαλαλέ**, εργαζόμενη σε ιδιωτική κλινική. «Η άνοδος του φασισμού στην Ελλάδα συμπορεύεται με την οικονομική κρίση, αλλά δεν είναι μόνο αυτό. Τα ΜΜΕ, η Παιδεία και το πώς λειτουργεί, σπρώχνουν στην αποβλάκωση του κόσμου, αλλά κάποια στιγμή πρέπει να αντιδράσουμε, αυτή η κατάσταση έχει πιάσει πάτο» μας είπε η **Αρετή**, καθηγήτρια στην Γκράβα.

Στο πλάι της σκηνής ανοίγουν το πανό τους οι **Σχολικοί Φύλακες**. «Ένα χρόνο τώρα δίνουμε έναν αγώνα να πάρουμε πίσω την δουλειά μας, και σήμερα βρισκόμαστε εδώ κατά του φασισμού. Πιστεύουμε ότι τα παιδιά χρειάζεται να μάθουν από πολύ νωρίς ότι αυτό που φέρνει κοντά τους ανθρώπους και μπορεί να αλλάξει τον κόσμο είναι η αγάπη και να απομακρύνουμε τους δολοφόνους και αυτή τη λαίλαπα που έχει παρουσιαστεί εδώ και χρόνια και δεν την αποβάλλει το σύστημα, γιατί πολύ απλά το στηρίζει» μας λέει η **Τζένη Γκόλια**, Σχολικός Φύλακας. Πιο πέρα ανοίγουν τα πα-

νό της ANΤΑΡΣΥΑ, του ΣΥΡΙΖΑ, της ΚΕΕΡΦΑ και άλλων συλλογικοτήτων.

Σε λίγες ώρες στο κέντρο της πλατείας έχει δημιουργηθεί το αδιαχώρητο. Στη σκηνή, πολλοί ήταν οι καλλιτέχνες που αφιέρωσαν παλιά αλλά και καινούργια τραγούδια (που έγραψαν ειδικά για τον Παύλο Φύσσα, όπως αυτό του **Σταμάτη Κραουνάκη**, οι στίχοι του οποίου διαβάστηκαν στην αρχή της συναυλίας) στέλλοντας ο καθένας το δικό του μήνυμα ενάντια στον φασισμό.

«Αθάνατος»

«Αθάνατος» κραύγασαν κλείνοντας το σετ τους τα **Υπόγεια Ρεύματα**. «Δεν μπορούν να σκοτώσουν την Ρόζα, δεν μπορούν να σκοτώσουν την μνήμη του Παύλου Φύσσα» είπαν οι **Magic De Spell** πριν ξεκινήσουν να παίζουν το τραγούδι **Καθεστώς των Αριθμών**. Ο **Σ. Δρογώσης** τόνισε ότι ευθύνη για τις δολοφονίες δεν έχει μόνο ο Ρουπακιάς, αλλά και όσοι στηρίζουν την Χ.Α, ενώ τα μέλη του συγκροτήματος **Human** προέτρεψαν... «μορφώστε τους ναζί».

Μια πρωτοβουλία αναρχικών που συμμετείχε με πανό στη συγκέντρωση κατήγγειλε δύο φορές από το μικρόφωνο τις προσαγωγές και τις συλλήψεις της προηγούμενης μέρας ζητώντας οικονομική ενίσχυση για τους συλληφθέντες.

«Σε όλη την Ελλάδα, αλλά και σε όλη την Ευρώπη δεκάδες χιλιάδες κινητοποιήθηκαν. Δεν ξεχνάμε τον Παύλο Φύσσα. Αν οι νεοναζί νομίζουν ότι σκοτώνοντας έναν από εμάς θα μας κλείσουν το στόμα, είναι γελασμένοι. Στέλνουμε ένα μήνυμα σε όσους θέλουν να ρίξουν την Χρυσή Αυγή στα μαλακά και ετοιμάζουν μια δίκη για να την αθώσουν. Αυτά δεν θα περάσουν. Οι δολοφόνους θα πάνε ισόβια, θα τιμωρηθούν. Στις γειτονίες μας δεν θέλουμε τάγματα εφόδου» λέει μιλώντας εκ μέρους της ΚΕΕΡΦΑ, ο **Πέτρος Κωνσταντίνου**.

«70 χρόνια μετά το τέλος της κατοχής στην Ελλάδα, Ποτέ ξανά φασισμό! αυτό είναι το μήνυμα που έχουμε να στείλουμε από

εδώ και στις -11 και 12 Οκτώβρη πάμε για αντιφασιστική συνάντηση για να οργανώσουμε το κίνημα σε όλη την Ευρώπη. Στη Μάγδα και τον Τάκη Φύσσα, στους γονείς του, που χάσανε το παιδί τους. Είμαστε όλοι παιδιά τους, τους τιμούμε. Η θυσία του Παύλου Φύσσα είναι μια θυσία σύμβολο για το κίνημά μας. Μαζί τους θα γίνουμε η φωνή τους παντού. Και να τρέμουν οι ναζί, τελειώσανε!»

Ανάμεσα στα τραγούδια ακούγονταν συνεχώς αντιφασιστικά συνθήματα: «Ο Παύλος ζει μιλάει με μουσική, όλοι μαζί να σβήσουν οι ναζί», «Ο Παύλος ζει, τσακίστε τους ναζί», «Φασίστες κουφάλες, έρχονται κρεμάλες», «Ποτέ ξανά φασισμός», «έξω οι φασίστες από όλο τον πλανήτη-κάτω τα όπλα σε όλο τον πλανήτη».

*Στα αρνητικά της ημέρας, η προσπάθεια μερικών, που (θεωρώντας εαυτούς πιο αντιφασίστες από τους υπόλοιπους;), επιχειρήσαν να διαλύσουν την συναυλία προσπαθώντας με την βία να «νουθετήσουν» εκείνους με τα πιο πασιφιστικά συνθήματα, καταστρέφοντας μικροφωνικές, κλέβοντας όργανα των μουσικών. Πέρα από την αθλιότητα απέναντι στους γονείς του Παύλου Φύσσα, θα ήταν ωραία η συναυλία να έκλεινε με το τραγούδι “You fascist, bound to lose” «Φασίστες είστε καταδικασμένοι να χάσετε» του αντιφασίστα μουσικού **Γούντι Γκάθρι** – και τόσο ωραία ερμηνεύει ο **Alex K** από τους **Λάστ Ντράιβ**, (που δεν κατάφεραν τελικά να παίξουν).

Γιώργος Πίπτας

Εμείς οι Κερασινώτες στέλνουμε το μήνυμα ότι δεν πρέπει να υπάρχει φασίστας στο Κερατσίνι. Ο Παύλος μπήκε μπροστά, για μένα έγινε το πρώτο βήμα να φύγει ο φασισμός και οι ναζί από την Ελλάδα και ιδιαίτερα από τα δικά μας προάστια, τα φτωχά προάστια. Κανένας ναζί στις γειτονίες μας, θα μας βρουν απέναντι.

Αντώνης Σταματόπουλος, πρόεδρος ΣΕΛΜΑ

Σε όλο τον Πειραιά εδώ και εβδομάδες ξεσηκώσαμε τις γειτονίες. Με εκδηλώσεις και εξορμήσεις, με μαζικές αφισκοκολλήσεις και καλέσματα, σε πλατείες, σε σχολεία, παντού στείλαμε το μήνυμα πως οι φασίστες δεν χωράνε στις γειτονίες μας. Όμως ξέρουμε πάρα πολύ καλά πως η μάχη ενάντια στο ρατσισμό, το φασισμό και του ναζί δεν έχει τελειώσει. Θέλουμε να δούμε τους δολοφόνους του Φύσσα και όλη την ηγεσία της εγκληματικής οργάνωσης στη φυλακή ισόβια.

Παναγιώτης Ζουγανέλης, εργαζόμενος, ΚΕΕΡΦΑ Κερασινίου

Συνέχεια από σελίδα 3

Αποδοκιμάζουμε την ομάδα που στο τέλος της συναυλίας επιτέθηκαν σε καλλιτέχνες προκαλώντας επεισόδιο με δικαιολογίες ότι είναι «πιο αντιφασίστες» από τους φίλους του Παύλου.

Τεράστια επιτυχία είχαν οι διαδηλώσεις παντού. Αν στο Κερατσίνι βρέθηκαν οι καθαρίστριες του Υπουργείου Οικονομικών και στην συναυλία στο Σύνταγμα οι εργαζόμενοι της ΕΡΤ, στην Πάτρα, οι εργάτες Γης της Ν.Μανωλάδας έβαλαν τη δικιά τους σφραγίδα με μαζική παρουσία ζητώντας την επανάληψη της δίκης-παρωδίας που αθώωσε τα αφεντικά στα φραουλοχώραφα και τους μπράβους τους που πυροβόλησαν δεκάδες εργάτες.

Οι μαζικές εκδηλώσεις της 18 και 19 Σεπτεμβρίου βάλανε στο στόχαστρο την συγκυβέρνηση και τις προσπάθειες των Μπαλτάκων της ΝΔ να ρίξουν στα μαλακά τη συμμορία των νεοναζί.

Ώθηση

Μπροστά μας έχουμε να δώσουμε μεγάλες μάχες. Για να γίνει η δίκη των δολοφόνων της εγκληματικής συμμορίας της Χρυσής Αυγής, να καταδικαστούν για όλα τα εγκλήματα των ταγμάτων εφόδου και να μπουν ισόβια στη φυλακή. Να αποκαλυφθούν όλοι όσοι έδωσαν κάλυψη στη Χρυσή Αυγή με την αστυνομία και τους κρατικούς μηχανισμούς, υπουργοί και εφοπλιστές που τους χρηματοδότησαν. Να δώσουμε έτσι ώθηση στον αγώνα για να ξηλωθεί η νεοναζιστική συμμορία των ταγμάτων εφόδου που επιχειρήσαν να χτίσουν στις γειτονίες οι χρυσαυγίτες.

Την ώρα που στην Ευρώπη, και ιδιαίτερα στην Γαλλία, ξεπροβάλλει η απειλή του φασισμού, οι αντιφασιστικές διαδηλώσεις έστειλαν το μήνυμα ότι μπορούμε να τους φράξουμε το δρόμο παντού.

Η συνέχεια αυτής της προσπάθειας θα γίνει με την μεγάλη Διεθνή αντιφασιστική συνάντηση στην Αθήνα στις 11 και 12 Οκτώβρη. Συμμετέχουν οργανώσεις όπως το κίνημα Ενωθείτε Ενάντια το Φασισμό από τη Βρετανία, που προτείνει νέα παγκόσμια μέρα δράσης κατά του φασισμού στις 21 Μάρτη 2015 και το γαλλικό κίνημα που οργανώνει κινητοποίηση στις 29 Νοέμβρη κατά του συνεδρίου των φασιστών της Λεπέν στην Λυών.

Το αντιφασιστικό κίνημα έχει ανάγκη από δυνατή οργάνωση και ξεκαθάρισμα στο προσανατολισμό του, κάτι που μπορεί να γίνει στην ίδια την Πανελλαδική Συνέλευση που διοργανώνει η ΚΕΕΡΦΑ στα πλαίσια του διήμερου 11-12 Οκτώβρη, το κλειστό Γήπεδο Μπάσκετ στο Ρούφ. Ο νέος κόσμος από τα σχολεία, τα πανεπιστήμια, τις γειτονίες, από το χώρο της τέχνης και της μουσικής που μπήκε ορμητικά στο κίνημα με αφορμή τον ένα χρόνο από τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα, είναι μια ελπιδοφόρα εξέλιξη.

Η ΚΕΕΡΦΑ αισθάνεται την ανάγκη να εκφράσει τον θαυμασμό της για το κουράγιο και την αποφασιστικότητα των γονιών του Παύλου που με την παρουσία τους και τα καλέσματα αγώνα μάς έκαναν όλους υπερήφανους. Η θυσία του Παύλου δεν πάει χαμένη, αλλά είναι σύμβολο της αντίστασης στον φασισμό.

Αυτές οι κινητοποιήσεις μας κάνουν αισιόδοξους ότι μπορούμε να νικήσουμε!

Ανακοίνωση της ΚΕΕΡΦΑ

Πανελλαδική Συνέλευση Κυριακή 28 Σεπτέμβρη

Πλούσιος απολογισμός

Από τη διαδήλωση στην περσινή επέτειο του Πολυτεχνείου, 17/11/13

Διαδήλωση ενάντια στις διαθεσιμότητες στη Θεσσαλονίκη, 31/1/14

Έξω από το Ραδιομέγαρο στον ένα χρόνο από το "μαύρο" στην ΕΡΤ, 11/6/14

Απεργιακή διαδήλωση ενάντια στην αξιολόγηση και τις απολύσεις, 9/7/14

Συνέντευξη με τον Τάσο Αναστασιάδη

Τι θα συζητήσει ο Συντονισμός ενάντια στα Κλεισίματα και τις Διαθεσιμότητες στην πανελλαδική του συνέλευση την Κυριακή;

Πρώτα απ' όλα θα γίνει ο απολογισμός της τελευταίας, πολύ πλούσιας χρονιάς αγώνων, συγκρούσεων και μαχών ενάντια στην κυβέρνηση. Είναι σημαντικό αυτό για το πώς θα συνεχίσουμε το επόμενο διάστημα. Έχουμε το κίνημα στο δημόσιο ενάντια στην αξιολόγηση, που το καλοκαίρι κέρδισε τον πρώτο γύρο της κόντρας με την κυβέρνηση μπλοκάροντας τις διαδικασίες -ένα μεγάλο κύμα με συνελεύσεις, διαδηλώσεις και καθημερινές κινητοποιήσεις εκατοντάδων χιλιάδων εργαζόμενων. Έχουμε τη συνέχιση του αγώνα των καθαριστριών που κλείνει χρόνο και οι οποίες βρίσκονται στην Καραγιώργη Σερβίας πάνω από 140 μέρες, μια μεγάλη μάχη για τις ίδιες αλλά και συνολικά για το εργατικό κίνημα. Έχουμε τους εργαζόμενους της ΕΡΤ που συνεχίζουν ενάμιση χρόνο τώρα αταλάντευτα σε όλη τη χώρα να κρατάνε ανοιχτή τη φωνή όλης της κοινωνίας ενάντια στο μαύρο. Έχουμε τους αγώνες των σχολικών φυλάκων, των διαθέσιμων εκπαιδευτικών και των διαθέσιμων από τα υπουργεία που και αυτοί όλη την προηγούμενη χρονιά βρέθηκαν στην πρώτη γραμμή της σύγκρουσης με τη κυβέρνηση. Αλλά και στον ιδιωτικό τομέα. Είχαμε τις κινητοποιήσεις στην COSCO το καλοκαίρι που έφτιαξαν σωματείο, τις κινητοποιήσεις στο εμπόριο για την κυριακάτικη αργία που κι αυτές κέρδισαν ότι ανάγκασαν το ΣτΕ να αποφασίσει αναστολή της λειτουργίας των καταστημάτων της Κυριακής, τις κινητοποιήσεις στην Coca Cola και στα ταμμένα Χαλκίδας, γενικά μία σειρά χώροι και στον ιδιωτικό τομέα που συνεχίζουν.

Το γεγονός ότι σωματεία και εργαζόμενοι από όλους αυτούς τους χώρους θα είναι στη συνέλευση και όλοι μαζί θα συζητήσουν για τους αγώνες τους και θα αποφασίσουν τη συνέχεια, είναι πρωτιώνωρο. Και ταυτόχρονα είναι φανταστική ευκαιρία ώστε οι ρωγμές που έχουν φέρει αυτοί οι αγώνες στην κυβερνητική μνημονιακή πολιτική να διευρυνθούν. Θα είναι δηλαδή μια συζήτηση απολογισμού αλλά και μάχης.

Ποια είναι τα επόμενα βήματα που θα μπουν στη συνέλευση;

Κεντρική εκτίμηση του Συντονισμού είναι ότι δεν μπορεί να υπάρξει καμία αναμονή απέναντι σε αυτή την κυβέρνηση. Είναι ετοιμόρροπη αλλά δεν θα πέσει μόνη της. Έχει ισχυρές πλάτες, τα αφεντικά, την Ευρωπαϊκή Ένωση. Χρειάζεται να γενικεύσουμε τους αγώνες για να την ανατρέψουμε όπως κάναμε και με τις προηγούμενες. Για να μην υλοποιηθούν οι 6.500 νέες απολύσεις που έχει δεσμευτεί ο Μητσοτάκης και ο Σαμαράς στην τρόικα αλλά να γυ-

ρίσουν όλοι πίσω στις δουλειές τους, για να μην περάσουν οι νέες μειώσεις μισθών αλλά να επιστραφούν τα κλεμμένα, για να μην περάσει η "αξιολόγηση", για να μην ρημάζουν ακόμα περισσότερο σχολεία, νοσοκομεία και κοινωνικές υπηρεσίες, η κλιμάκωση των αγώνων είναι κρίσιμη.

Αυτό περνάει μέσα από τη στήριξη των κομματιών που συνεχίζουν στο δρόμο. Στήριξη για παράδειγμα των εργαζόμενων στην ΕΡΤ που κλείνουν 15 μήνες στον αγώνα καταφέροντας έτσι το έκτρωμα της ΝΕΡΙΤ κάθε μέρα να καταρρέει, και να αποσυντίθεται. Είναι αναγκαίο να οργανωθεί ξανά ένα μεγάλο συλλαλητήριο έξω από το Ραδιομέγαρο για να δώσουμε τον τόνο ότι η ΕΡΤ θα νικήσει, οι εργαζόμενοι της θα ξαναμπουν στο χώρο που τους ανήκει. Στήριξη στις καθαρίστριες του υπουργείου Οικονομικών ανεξάρτητα από την απόφαση του Άρειου Πάγου για να συνεχίσει ο αγώνας. Για τις καθαρίστριες αλλά και όλους τους διαθέσιμους. Αντίστοιχα στα νοσοκομεία ενάντια στις επιθέσεις του νέου σφαγέα της υγείας Βορίδη κλπ.

Χρειάζεται όμως και συνολικότερη απάντηση καθώς έχουμε μπροστά μας τη μάχη του προϋπολογισμού. Ξέρουμε καλά ότι όλες οι επιθέσεις, οι απολύσεις, οι μειώσεις μισθών, η διάλυση των ασφαλιστικών ταμείων, της παιδείας και της υγείας θα καταγραφούν εκεί, στον προϋπολογισμό που ετοιμάζει η κυβέρνηση. Ο Οκτώβρης χρειάζεται να είναι μήνας οργάνωσης στους χώρους δουλειάς και κλιμάκωσης με απεργιακές κινητοποιήσεις που θα ανατρέψουν κυβέρνηση και μνημόνια. Στο κέντρο είναι η απεργία των νοσοκομείων στις 2 Οκτώβρη που πρέπει να γίνει πανδημοσιούπαλληλη, είναι η υλοποίηση της υπόσχεσης της ΑΔΕΔΥ για απεργία στις 10 Οκτώβρη.

Γιατί χρειάζεται ο Συντονισμός σε αυτές τις μάχες;

Είναι εντυπωσιακό ότι την τελευταία χρονιά οι πανεργατικές απεργίες, η προσπάθεια δηλαδή γενικευμένα δημόσιος και ιδιωτικός τομέας να βρεθούνε μαζί και συντονισμένα να απαντήσουν στην κυβέρνηση, ήταν μόλις δύο. Η μία στις αρχές του περασμένου Νοεμβρίου και η δεύτερη τον Απρίλιο. Παρά τις "αφορμές", απεργία καθηγητών περσι τέτοιο καιρό, απεργία διοικητικών πανεπιστημίων το ίδιο διάστημα και εισβολή ΜΑΤ στο Ραδιομέγαρο της ΕΡΤ λίγο αργότερα, ιδιωτικοποίηση κομματιών της ΔΕΗ, αγώνες των διαθέσιμων και πολλών ακόμα κλάδων μέχρι σήμερα, οι συνδικαλιστικές ηγεσίες αρνήθηκαν συνειδητά να ενώσουν τις μάχες, να τις καλύψουν απεργιακά, να τις κλιμακώσουν.

Αυτό ανέδειξε την τεράστια ανάγκη του συντονισμού από τα κάτω. Και είδαμε πολλές τέτοιες προσπάθειες. Ο Συντονισμός των Νοσοκομείων στη δίχρονη δράση του ανάγκασε πολλές φορές τη συνδικαλιστική ηγεσία να προκηρύξει απεργίες κι έτσι το καλοκαίρι τα νοσοκομεία έφτασαν να έχουν 97% συμμετοχή στη μάχη ενάντια στην αξιολόγηση. Η συγκρότηση του ΔΙΑΣΕΔΑ, της Διακλαδικής Ανοχήτης Συντονιστικής Επιτροπής Διαθέσιμων και Απολυμένων, ήταν η προσπάθεια των διαθέσιμων

Πρόγραμμα
Η συνέλευση θα γίνει στην αίθουσα της Πανηπειρωτικής, Κλεισθένους 15 (πίσω από το δημαρχείο της Αθήνας)

Πώς μπορεί να νικήσει η εργατική αντίσταση;

11πμ - 1.30μμ
Δέσποινα Κωστοπούλου, αγωνιζόμενες καθαρίστριες υπουργείου Οικονομικών
Γιάννης Λευκιμιάτης, εργαζόμενοι ΕΡΤ
Χρήστος Κουρνιατής, ΔΣ ΕΛΜΕ Άνω Λιοσίων
Δημήτρης Πολυχρονιάδης, ΔΣ Διοσκαλικής Ομοσπονδίας (ΔΟΕ)
Μιχάλης Γρηγοράκος, προσωρινή Διοικούσα Επιτροπή του Σωματείου Εργαζόμενων στην COSCO

Πώς οργανώνεται και συνεχίζει ο Συντονισμός;

2μμ - 4μμ
Πάνος Χουντής, ΔΣ ΕΛΜΕ Πειραιά
Κώστας Καταραχιάς, πρόεδρος Συλλόγου Εργαζόμενων νοσ. Αγ. Σάββας
Χρήστος Μπαλατζάκης, συνταξιούχος
Γιώργος Κιβωτός, ΔΣ Σωματείου Εργαζόμενων Φαρμακοποθήκης Π.Ε.Φ.Α.ΣΥΝ.
Σταμάτιο Τσουμέα, σύλλογος Φυλάκων Σχολικών Κτιρίων Ελλάδας
Μίλτος Ευσταθιάδης, σύλλογος εργαζόμενων δήμου Ελληνικού

να απαντήσουν στην παντελή έλλειψη συντονισμού από τη μεριά της ΑΔΕΔΥ και τα «να μην αλλά» κάποιων Ομοσπονδιών. Αντίστοιχη προσπάθεια ήταν ο Συντονισμός στη Θεσσαλονίκη από την ΕΡΤ3, τους σχολικούς φύλακες, τις καθαρίστριες, την Coca Cola, όλα τα μαχόμενα κομμάτια της πόλης με κέντρο αγώνα στην πλ. Αριστοτέλους. Αλλά και οι τοπικοί συντονισμοί όπως στα βόρεια με τα νοσοκομεία, τους δήμους και συλλόγους της περιοχής ενάντια στις περικοπές στην υγεία και το κλείσιμο των νοσοκομείων.

Πάνω σε αυτή την ανάγκη πάτησε και ο Συντονισμός όταν συγκροτήθηκε στις 7 Νοεμβρίου πέρσι, την επόμενη της εισβολής των ΜΑΤ στην ΕΡΤ, ενώνοντας πολλά από τα παραπάνω κομμάτια εργαζόμενων. Και ένα χρόνο τώρα έπαιξε ρόλο σε όλες τις μάχες. Η πρώτη πρωτοβουλία ήταν η μετατροπή της Πέμπτης 14/11 σε μέρα απεργιακής δράσης δίνοντας τεράστια ηθική δύναμη στην ΕΡΤ. Στήριξε την παρουσία των διαθέσιμων και της ΕΡΤ στην πορεία του Πολυτεχνείου και την απεργία των υγειονομικών στις 29/11. Οργάνωσε μαζί με το σωματείο του ΜΕΤΡΟ κινητοποίηση για την καταγγελία της επιστράτευσης των εργαζόμενων στην σταθερή τροχιά τον Γενάρη. Στήριξε τη συναυλία αλληλεγγύης στην ΕΡΤ τον Φλεβάρη και βρέθηκε στο πλευρό των διαθέσιμων στις κινητοποιήσεις τον Μάρτη ενάντια στις απολύσεις. Πρωτοστάτησε στην κινητοποίηση στις 11 Ιούνη στην επέτειο για τον ένα χρόνο από το μαύρο στην ΕΡΤ και στην απεργιακή συγκέντρωση που πραγματοποιήθηκε. Άνοιξε τον Ιούλιο καμπάνια συμπάραστασης και οικονομικής στήριξης στον αγώνα των καθαριστριών και των διαθέσιμων, εξασφαλίζοντας ότι σχεδόν 2000 ευρώ και πολλές χιλιάδες υπογραφές ενίσχυσαν τον αγώνα τους.

Έτσι και τώρα, δε μπορούμε απλά να περιμένουμε τι θα κάνουν οι τριτοβάθμιες οργανώσεις. Για τη ΓΣΕΕ βγάει μάτια πως έχει μετατραπεί σε στήριγμα της κυβέρνησης, ενώ και στην ΑΔΕΔΥ φάνηκαν τα όρια το καλοκαίρι όταν η Εκτελεστική αρνήθηκε να "υπακούσει"

Στηρίζουν:
- ΠΟΣΠΕΡΤ
- Σύλλογος Εργαζόμενων Νοσοκομείου Αγίου Σάββας
- ΝΕΟΑΜΑ
- Σωματείο Εργαζόμενων INTRAKOM
- Σύλλογος Π.Ε. Αμαρουσίου
- Σωματείο Εργαζόμενων Φαρμακοποθήκης Π.Ε.Φ.Α.ΣΥΝ

Να είμαστε όλοι εκεί!

Συμμετέχουμε στο Συντονισμό ενάντια στα Κλεισίματα και τις Διαθεσιμότητες και στην πανελλαδική του συνέλευση την Κυριακή 28 Σεπτέμβρη με απόφαση του ΔΣ του Συλλόγου Εργαζόμενων στον Άγιο Σάββα. Έχουμε ακολουθήσει τα αγωνιστικά βήματα του Συντονισμού την τελευταία χρονιά και αναγνωρίζουμε το πόσο έχει συμβάλει στη στήριξη και την ενότητα των μαχών.

Πιστεύουμε πως όχι μόνο έχουμε να κερδίσουμε ακούγοντας τις εμπειρίες των άλλων αγωνιζόμενων κλάδων που θα είναι εκεί, αλλά και έχουμε να προσφέρουμε από τις δικές μας μάχες στα νοσοκομεία, ιδιαίτερα από τη δράση του Συντονιστικού των Νοσοκομείων που πρωτοστατήσαμε να φτιαχτεί και παίζει ρόλο στις κινητοποιήσεις της υγείας.

Ξέρουμε ότι δεν αρκεί απλά η δράση ενός πρωτοπόρου σωματείου, χρειάζεται η σύγκρουση με την κυβέρνηση να κερδίζει τη συμπάρασταση άλλων χώρων, να γενικεύεται, να αναγκάζει τις ηγεσίες των συνδικάτων να κινητοποιούνται. Στόχος το επόμενο διάστημα είναι η κλιμάκωση των αγώνων παντού, με αιχμή την απεργία διαρκείας. Μόνο έτσι μπορεί να ανατραπεί η κυβέρνηση και η μνημονιακή πολιτική της που για μας σημαίνει αξιολόγηση-απολύσεις και ιδιωτικοποίηση των νοσοκομείων. Αυτό χρειάζεται πολλή δουλειά από τα κάτω, με επιτροπές αγώνα σε κάθε χώρο, με περιδείξεις και συζητήσεις. Πρώτος σταθμός είναι το διήμερο κινητοποιήσεων στα νοσοκομεία 1-2 Οκτώβρη και κύρια η πανυγειονομική απεργία τη δεύτερη μέρα, που θέλουμε να γίνει υπόθεση όλων των εργαζόμενων στο δημόσιο. Η συνέλευση του Συντονισμού θα βοηθήσει σε αυτή τη μάχη.

Κώστας Καταραχιάς,
πρόεδρος Συλλόγου Εργαζόμενων Νοσοκομείου Αγίου Σάββας

Οι εργατικοί αγώνες αποτελούν τη βάση για την απόκρουση ή ανατροπή των μνημονιακών πολιτικών και των συνεπειών τους στους χώρους δουλειάς, στους κλάδους και σε όλη την εργατική τάξη, μαζί τους άνεργους και συνταξιούχους, σε όλα τα χειμαζόμενα τμήματα στην Ελλάδα της κρίσης και της καταστροφής. Οι αγώνες αυτοί εδώ και 4-5 χρόνια έχουν κλιμακωθεί σε μεγάλο βαθμό, κι αν βρισκόμασταν απέναντι τους ένα τυφάνα πολιτικών λιτότητας-τύπου Άουσιβιτς από τους πολιτικούς Σαμαροβενιζέλους ταλμπατών-στην υπηρεσία των δανειστών, των τραpezών και του μεγάλου κεφάλαιου, έχουν όμως ριζεί 2 κυβερνήσεις, έχουν μπλοκάρει πολιτικές, έχουν τρομοκρατήσει τόπια και διεθνή κέντρα, έχουν στείλει έντρομη την κυβέρνηση που τελειώνει το λάδι στο καντήλι της να ικετεύσει για παράταση ζωής στη Μέρκελ και στους άλλους «προστάτες».

Να μην τους κάνουμε τη χάρη να μας συντρίψουν και να φέρουν ένα νέο Μεσαίωνα, να τους πνίσουμε με ένα δικό μας εργατικό αγωνιστικό τσουνάμι. Οι αγώνες στο δημόσιο, με τις καθαρίστριες - παγκόσμιο πια σύμβολο αγώνα, με τους διαθέσιμους κι απολυόμενους, κόντρα στην αξιολόγηση (= υποταγή + απόλυση), τους εργαζόμενους στα Νοσοκομεία και στα Σχολεία, τους αδούλωτους εργαζόμενους - απολυμένους της πάντα ζωντανής ΕΡΤ κλπ. μπορούν και πρέπει να δυναμώσουν κι άλλο και να γενικευθούν. Αλλά και στον ευρύτερο δημόσιο κι ιδιωτικό τομέα, ο αγώνας στην COCA COLA, στα ταμμένα, στο μέταλλο, κόντρα στην ιδιωτικοποίηση και ξεπούλημα της ΔΕΗ, νερό κλπ. δεν κάνει πίσω. Στη "success story" -αλά Σαμαρά- COSCO οι εργαζόμενοι ξεσηκώθηκαν από τα κάτω ακόμη και χωρίς σωματείο και κέρδισαν σημαντική νίκη.

Η ανοιχτή Πανελλαδική Συνέλευση στις 28/9 θα φέ-

ρει αυτό τον κόσμο των αγώνων να ανταλλάξει εμπειρίες, να χτίσει την αλληλεγγύη, τον συντονισμό και την οργάνωση από τα κάτω, να δυναμώσει τη πάλη για δουλειές, μισθούς, συλλογικές συμβάσεις που ισοπεδώθηκαν, να βοηθήσει για το τελικό σπρώξιμο να πέσει η κυβέρνηση και μαζί μ' αυτή οι πολιτικές που στοχοποίησαν εργαζόμενους και κοινωνία. Να ανοίξουμε ένα δρόμο που να υπηρετεί τα συμφέροντά μας απέναντι σε εργοδότες, στα διαπλεκόμενα ντόπια και παγκοσμιοποιημένα συμφέροντα του κεφαλαίου. Να είμαστε όλοι εκεί.

Βασίλης Σουλαϊδής,
μέλος Δ.Σ. Σωματείου Εργαζόμενων στον όμιλο INTRACOM

Η συνέλευση του Συντονισμού στις 28 Σεπτέμβρη γίνεται σε μια σημαντική για εμάς, τους σχολικούς φύλακες, ημερομηνία. Τέτοια μέρα πριν ένα χρόνο ξεκίνησε η πεζοπορία μας από τη Θεσσαλονίκη στην Αθήνα, η πρώτη μεγάλη μας κινητοποίηση μετά τις 22 Ιουλίου 2013 που άρχισαν οι διαθεσιμότητες. Μαζί μας "περπάτησαν" τότε όλοι οι σχολικοί φύλακες και μετά από 25 μέρες οδοιπορικού που δεν περιγράφεται, ήταν μια φανταστική εμπειρία, φτάσαμε στην Αθήνα. Πρώτη συνάντησή στην ΕΡΤ, την φωνή των εργαζόμενων που κόντρα στη σιγή των υπόλοιπων καναλιών, μας συνηθίσαμε και συνεχίζει να τον κάνει μέχρι σήμερα μέρα από την ΕΡΤ3. Μας περίμεναν στο Ραδιομέγαρο σε μια τελευταία διανυκτέρευση εκεί, όπου ζήσαμε συγκλονιστικές στιγμές, μέρες Πολυτεχνείου, πριν προχωρήσουμε και επιδώσουμε ψήφισμα στη Βουλή.

Το Νοέμβρη, μετά την εισβολή των ΜΑΤ στο Ραδιομέγαρο, κάναμε κέντρο αγώνα την ΕΡΤ3 με βάρδιες μέχρι και τις 4 το πρωί. Το Φλεβάρη οργανώσαμε μεγάλη αυτοκινητοπομπή από την Αλεξανδρούπολη στην Αθήνα με στάση στα μπλόκα των αγρωτών. Και από τις 18 Μάρτη δημιουργήσαμε το κέντρο αγώνα στην πλατεία Αριστοτέλους μαζί με τις καθαρίστριες του υπουργείου Οικονομικών, τους καθηγητές, τα κινήματα SOS Χαλκιδική. Είναι πολλές ακόμα οι μικρές και μεγάλες κινητοποιήσεις για να επικωνηθούμε με τον κόσμο. Βρεθήκαμε σε όλους τους χώρους, σε εργοστάσια, την Λάρκο, την Coca cola που δίνει ένα πτινάιο αγώνα, στην Καραγιώργη Σερβίας επί 100 μέρες μαζί με τις καθαρίστριες.

Γιατί τα κάναμε όλα αυτά και συνεχίζουμε; Γιατί μόνο τους κανείς δε μπορεί να κερδίσει, οι επιλίδες τους είναι στην αλληλεγγύη, το μοναδικό όπλο του εργαζόμενου είναι αυτό. Στα κείμενα που μοιράζουμε η μοναδική ανάθεση είναι στον κόσμο, ούτε στην τηλεόραση, ούτε στα κόμματα και τα δικαστήρια, ούτε στις συνδικαλιστικές ηγεσίες, η απουσία των οποίων ήταν πρωτοφανής. Από την πρώτη στιγμή καταλάβαμε ότι είναι αποφασισμένοι να μας τελειώσουν, για να εξημερευτούν τις απαιτήσεις της τρόικας. Κι όχι μόνο μας απολύουν αλλά τρώει μας ασούν και αυτεπάγγελτη δίωξη για την πεζοπορία πέρσι!

Κάνουμε το σωστό, δε σταματάμε. Ενημερώνουμε με προκηρύξεις τους πολίτες, με επιστολές τους γονείς για την ανάγκη των σχολικών φυλάκων. Εμμένουμε στα αιτήματα της πεζοπορίας, κατάργηση του νόμου των διαθεσιμότητων και επιστροφή όλων των σχολικών φυλάκων στις δουλειές τους. Οσο υπάρχει αυτή η κυβέρνηση δε θα δικαιωθούμε, αλλά για να τη ξεφορτωθούμε δεν πρέπει να περιμένουμε τις κάλπες. Χρειάζεται όλοι να είμαστε στο δρόμο για να ανατραπεί και η κυβέρνηση και η συγκεκριμένη πολιτική. Ο αγώνας είναι κοινός, μπορούμε να κερδίσουμε.

Μανώλης Σταθόπουλος,
σχολικός φύλακας, Θεσσαλονίκη

Πανελλαδικός ο ξεσηκωμός

ΠΑΤΡΑ

Πάνω από 3.000 κόσμος πλημμύρισε την Πέμπτη 18 Σεπτεμβρίου το κέντρο της Πάτρας. Η αντιφασιστική συγκέντρωση για τον ένα χρόνο της δολοφονίας του Π. Φύσσα διεκδικούσε ταυτόχρονα δικαιοσύνη για τους εργάτες γης της Μανωλάδας και επανάλυση της δίκης, που αθώωσε τα αφεντικά στα φραουλοχώρα και τους μπράβους τους.

Η συγκέντρωση ξεκίνησε από την πλατεία Γεωργίου όπου έγιναν ομιλίες από τον **Λίτον Χαν**, εκ μέρους της Ένωσης Μεταναστών Εργατών και τους εργάτες γης στη Μανωλάδα, τον **Νεκτάριο Χαϊντάρ** από την ΚΕΕΡΦΑ Πάτρας, τον **Νίκο Μούσιο** μέλος της Διοίκησης Εργατικού Κέντρου Πάτρας και το **Δημήτρη Πέππα** από την Αριστερή Παρέμβαση Ηλείας. Ακολούθησε η πορεία που ήταν από τις μεγαλύτερες που έχουν γίνει στην Πάτρα τα τελευταία χρόνια. Μπροστά μπήκε το κοινό πανό που έγραφε «Ο Παύλος Φύσσας Ζει, τσακίστε τους Ναζί. Νίκη στους εργάτες γης της Μανωλάδας, επανάλυση της

δίκης» και την υπογραφή «Σωματεία δημοσίου και ιδιωτικού τομέα, ΚΕΕΡΦΑ, φορείς Πάτρας». Στη συνέχεια ακολουθούσε το πανό της ΚΕΕΡΦΑ, της Κίνησης Υποστήριξης Δικαιωμάτων Μεταναστών/στριών και Προσφύγων, των Λαϊκών Συνελεύσεων, των Φοιτητικών Συλλόγων που είχαν μάλιστα μαζική συμμετοχή, της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, του ΣΕΚ, του ΕΕΚ, της Ροσινάντε, του ΜΕΤΑ, της ΚΑΡ.

Η πορεία βάδισε στους κεντρικούς δρόμους και κατέληξε ξανά στην πλατεία Γεωργίου όπου πολύς κόσμος συμμετείχε στην εκδήλωση που οργάνωσε ο Δήμος με το «Χορευτικό Δήμου Πατρέων». Η αστυνομία προσπάθησε, χωρίς επιτυχία να τρομοκρατήσει τον κόσμο που διαδήλωνε, προχωρώντας σε 15 προσαγωγές στη διάρκεια της πορείας. Μετά την ολοκλήρωση της πορείας και των εκδηλώσεων έγινε μαζική παράσταση διαμαρτυρίας στο αστυνομικό τμήμα και αφέθηκαν ελεύθεροι.

Τόνα Λαχανιώτη

Πάτρα, 18/9

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

Μαζική ήταν η συμμετοχή, στο αντιφασιστικό συλλαλητήριο για τον ένα χρόνο από την δολοφονία του Παύλου Φύσσα και στο Ηράκλειο, την Πέμπτη 18/9, με δυο χιλιάδες διαδηλωτές και συμμετοχή των συνδικάτων.

Η οργάνωσή του από μόνη της ήταν συγκλονιστική εμπειρία, καθώς κάναμε πικετοφορία και εξόρμηση στην Αλικαρνασό, γειτονιά που βρίσκονται τα γραφεία των ναζί. Η αντίδραση του κόσμου ήταν τουλάχιστον θετική στο να τους διώξουμε, ενώ συναντήσαμε και έναν μαθητή που πήρε τις αφίσες και τα κείμενα για να γεμίσει το σχολείο του. Στην ίδια την διαδήλωση συμμετείχαν η ΚΕΕΡΦΑ, το Εργατικό Κέντρο Ηρακλείου, το σωματείο εργαζόμενων του ΠΑΓΝΗ, μπλοκ φοιτητικών συλλόγων, το οποίο ήταν και αρκετά μαζικό, η τοπική ΑΝΤΑΡΣΥΑ, ο ΣΥΡΙΖΑ, και το ΕΠΑΜ, ενώ πανό είχαν και οι αναρχικοί.

Τα συνθήματα που κυριάρχησαν ήταν «Ο Παύλος ζει, τσακίστε τους ναζί» και «Την Βιάννο και τ' Ανώγεια τα κάψαν οι ναζί, φασίστες δεν χωράνε σε τούτο το νησί». Η αντίδραση του κόσμου σε όλη τη διάρκεια της πορείας ήταν πολύ θετική. Με όλη αυτή την έμπνευση θα συνεχίσουμε να οργανώνουμε τις αντιφασιστικές και αντιρατσιστικές μάχες, με σταθμό την 11 και 12 Οκτώβρη στο πανελλαδικό διήμερο της ΚΕΕΡΦΑ στην Αθήνα, όπου θα προσπαθήσουμε να έχουμε όσο το δυνατόν μεγαλύτερη αποστολή.

Γιάννης Μακαρώνας

Σε πάνω από 30 πόλεις σε όλη την Ελλάδα, από την Αλεξανδρούπολη μέχρι την Κρήτη, οι δρόμοι και οι πλατείες πλημμύρισαν από εκατοντάδες χιλιάδες αντιφασίστες την Πέμπτη 18/9, ημέρα της συμπλήρωσης ενός χρόνου από τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα από τη Χρυσή Αυγή. Σε όλες τις πόλεις η συμμετοχή του κόσμου, των εργαζόμενων και της νεολαίας ξεπέρασε κάθε προσδοκία.

«Πάνω από 2.000 κόσμος συμμετείχε στην αντιφασιστική συγκέντρωση που έγινε την Πέμπτη στα Γιάννενα», μας μεταφέρει η **Λουίζα Γκίκα**. «Οργανωμένα κατεβάσματα με πανό είχαν η ΕΛΜΕ, ο Συλλογος Φοιτητών Δόμοπολης, η ΚΕΕΡΦΑ, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, ο ΣΥΡΙΖΑ, η Αντιφασιστική - Αντιιμπεριαλιστική Πρωτοβουλία, αντιεξουσιαστές. Μέχρι και το ΚΚΕ έκανε μία μικρή ξεχωριστή συγκέντρωση λίγο πριν το κάλεσμα της πορείας».

«Πολύ δυναμική αντιφασιστική συγκέντρωση και πορεία έγινε στο Βόλο στις 18/9 με τη συμμετοχή περίπου 2.000 κόσμου, που συγκεντρώθηκε στην πλατεία Ελευθερίας και βάδισε φωνάζοντας αντιφασιστικά συνθήματα στους δρόμους της πόλης», μας είπε ο **Δημήτρης**. «Συμμετείχαν και καλούσαν στο συλλαλητήριο σωματεία, αντιφασιστικές κινήσεις, οργανώσεις της αριστεράς, όπως η ΕΡΑ Βόλου, το σωματείο του εργοστασίου Ιμάντας που βρίσκεται σε κινητοποιήσεις, η Αντιφασιστική Κίνηση Μαγνησίας, η ΚΕΕΡΦΑ, τα ΕΑΑΚ Βόλου, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, ο ΣΥΡΙΖΑ και άλλες οργανώσεις και συλλογικότητες».

Παλμός

«Πάνω από 1.000 άτομα συμμετείχαν στη συγκέντρωση και πορεία που έγινε στους δρόμους της Ξάνθης», μας περιγράφει ο **Τζεμαλή**. «Υπήρχε συμμετοχή από οργανωμένα κομμάτια όπως οι Φοιτητές από το πανεπιστήμιο, η ΕΛΜΕ, η ΚΕΕΡΦΑ, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, το ΚΚΕ-μλ, καθώς και από την Ένωση Νοσοκομειακών Γιατρών Ξανθής και τους Δασκάλους των Μειονοτικών Σχολείων παρόλο που δεν συμμετείχαν με πανό. Η πορεία είχε πολύ παλμό και πέρασε μπροστά από τα γραφεία της Χρυσής Αυγής φωνάζοντας συνθήματα. Την επόμενη μέρα στις 19/9 η ΚΕΕΡΦΑ συμμετείχε στην εκδήλωση που κάλεσε η ΕΛΜΕ για τη συνέχεια του αντιφασιστικού κινήματος, όπου συζητήσαμε την οργάνωση συγκέντρωσης την Τετάρτη 24/9 στα δικαστήρια Ξάνθης για συμπαράσταση στον αντιφασίστα **Παντελή Αποστολίδη** που διώκεται από την ασφάλεια Ξάνθης για αφισοκόλληση μετά από καταγγελία του Αντιδημάρχου Καθαριότητας».

«Εκατοντάδες συγκεντρώθηκαν και στην Αλεξανδρούπολη», όπως μας περιγράφει **Ζανέτα**. «Ήταν εκεί με τα πανό τους ο Σύλλογος Ιατρικής, η ΕΛΜΕ, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ και η ΚΕΕΡΦΑ. Από νωρίς είχε στηθεί μικροφωνική όπου έγιναν ομιλίες και ακούγονταν αντιφασιστικά τραγούδια. Στη συνέχεια έγινε πορεία στους δρόμους της πόλης, περνώντας από τα γραφεία της Χρυσής Αυγής που περιφρουρούνταν από την αστυνομία».

Εντυπωσιακή σε όγκο ήταν η διαδήλωση στην Καλαμάτα. Όπως μας περιγράφει η **Χριστίνα Λαδά** «Πολλοί νέοι, μαθητές, φοιτητές, άνεργοι αλλά και μεγαλύτεροι, συμμετείχαν στην αντιφασιστική πορεία στη μνήμη του Παύλου Φύσσα, διατρανώνοντας το αίτημα «Τσακίστε τους Ναζί». Την πορεία

διοργάνωσε η Αντιφασιστική Κίνηση Καλαμάτας και συμμετείχαν μπλοκ της Ανοιχτής Συνέλευσης, του ΣΥΡΙΖΑ, της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, των αναρχικών, άλλων φορέων και πολλοί ανένταχτοι. Ακούστηκαν συνθήματα όπως «Ούτε στην πόλη, ούτε στα χωριά, τσακίστε τους φασίστες σε κάθε γειτονιά», «Ο Παύλος Ζει τσακίστε τους Ναζί». Η πορεία πέρασε και κάτω από τα γραφεία της Χρυσής Αυγής, όπου υπήρχε αστυνομική δύναμη».

Αντιφασιστική συγκέντρωση και πορεία έγινε και στη Χαλκίδα. «Συγκεντρωθήκαμε στα Φανάρια της Νεάπολης και καταλήξαμε στην πλατεία Αγ. Νικολάου όπου υπήρχε μικροφωνική και έγιναν χαιρετισμοί εκ μέρους του Εργατικού Κέντρου, του Συλλόγου Εργαζομένων στο Νοσοκομείο, της ΕΛΜΕ, της ΚΕΕΡΦΑ, του Δικτύου Αντίστασης και Αλληλεγγυής, του ΣΥΡΙΖΑ, του Θεάτρου Χαλκίδας», μας περιγράφει η **Μάνια Καρτελιά**. «Κοινός τόπος όλων ήταν η ανάγκη συντονισμού και συνέχειας της αντιφασιστικής δράσης».

«Στην πόλη του Ρεθύμνου στις 18/9 εκατοντάδες αντιφασίστες και αντιφασίστριες βγήκαν στους δρόμους για να διαδηλώσουν ενάντια στους φασίστες και το σύστημα που τους θρέφει» μας είπε η **Μαριλύδα Ανδρουλάκη**. «Στις 6μμ τουλάχιστον 500 διαδηλωτές συγκεντρώθηκαν έξω από το δημαρχείο της πόλης όπου πριν την διαδήλωση διαβάστηκαν τα κείμενα των αντιφασιστικών ομάδων. Εκτός από την ΚΕΕΡΦΑ, την ΑΝΤΑΡΣΥΑ, τη νεολαία ΣΥΡΙΖΑ και τον αντιεξουσιαστικό χώρο, από τα πιο μαζικά μπλοκ ήταν αυτά των φοιτητικών συλλόγων, των πρωτοβάθμιων σωματείων και των μεταπτυχιακών. Η πορεία πέρασε από τους κεντρικούς δρόμους της πόλης και μέσα από τις γειτονιές, διέσχισε την παλιά πόλη για να καταλήξει στην κεντρική πλατεία όπου και ακολούθησε συναυλία».

«Εκατοντάδες συμμετείχαν στο αντιφασιστικό συλλαλητήριο στα Χανιά μετά το κάλεσμα σωματείων, συλλογικοτήτων και δημοτικών κινήσεων», μας είπε ο **Γιώργος Μαλινάκης**. «Η πορεία περνώντας από τους δρόμους του κέντρου της πόλης, πέρασε έξω από τα γραφεία της Χρυσής Αυγής με τους διαδηλωτές να φωνάζουν δυνατά "ο Παύλος Ζει, τσακίστε τους ναζί". Τα πανό του συλλόγου φοιτητών Πολυτεχνείου Κρήτης, της ΚΕΕΡΦΑ, των Σύριων προσφύγων, της ΕΛΜΕ, των απολυμένων εργαζόμενων της ΕΡΑ, της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, της Πρωτοβουλίας Αντίστασης, έστειλαν το μήνυμα ότι ενωτικά εργαζόμενοι, ντόπιοι και μετανάστες, νεολαία και όλη η αριστερά και το αντιφασιστικό κίνημα δεν θα αφήσουμε τους ναζί να ξανασηκώσουν κεφάλι. Η ΚΕΕΡΦΑ Χανίων βάζει ήδη μπροστά την οργάνωση της συνέχειας για να καταδικαστούν οι δολοφόνοι του Παύλου και να διαλυθούν τα τάγματα εφόδου και προγραμματίζει ανοιχτή συνέλευση την Πέμπτη 25/9 στις 7μμ στο Εργατικό Κέντρο».

Κατερίνα Θωίδου

Λαμία, 18/9

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Με μεγάλη επιτυχία οργανώθηκε το αντιφασιστικό συλλαλητήριο και στη Θεσσαλονίκη την Πέμπτη 18/9.

Την αφίσα που καλούσε στην αντιφασιστική διαδήλωση στα γραφεία της Χ.Α με σύνθημα «Ποτέ ξανά φασισμός, στην φυλακή οι νεοναζί δολοφόνοι της Χ.Α.», με συγκέντρωση στις 6:30 στο Άγαλμα Βενιζέλου, υπέγραφαν σωματεία και σύλλογοι της πόλης (εργαζόμενοι ΕΡΤ, σύλλογος εργαζομένων ΟΚΑΝΑ, σωματείο εργαζομένων ΨΝΘ, εργαζόμενοι coca cola, σχολικοί φύλακες, Δ'ΕΛΜΕ, ΕΥΑΘ, ΕΚΘ, ΕΔΟΘ, Good As Youth, ΚΕΕΡΦΑ. Στην διαδήλωση καλούσαν και άλλες αντιφασιστικές συλλογικότητες και οργανώσεις της πόλης.

Στην συγκέντρωση χαιρέτησαν εργαζόμενοι και συλλογικότητες και λίγο μετά ξεκίνησε η πορεία. Στο αντιφασιστικό ποτάμι που πλημμύρισε τους δρόμους της πόλης κυριάρχησε το σύνθημα «Ο Παύλος ζει, τσακίστε τους ναζί», αλλά και συνθήματα ενάντια στον φασισμό και τον ρατσισμό, όπως και για την φυλάκιση των δολοφόνων νεοναζί. Στην συνέχεια η διαδήλωση διασχίζοντας την Τσιμισκή από το ύψος της Εθνικής Αμύνης, κατευθύνθηκε στα γραφεία της Χ.Α.

Για ακόμη μια φορά οι δυνάμεις της αστυνομίας προστάτησαν τους νεοναζί δολοφόνους και τα γραφεία τους προκαλώντας τους διαδηλωτές και περικυκλώνοντας την αντιφασιστική διαδήλωση. Παρόλα αυτά, τίποτε δεν στάθηκε αρκετό για να εμποδίσει πάνω από 6000 διαδηλωτές να βαδίσουν αντιφασιστικά, διατηρώντας καθόλη την διάρκεια της πορείας τον παλμό και την ζωντάνια. Στη συνέχεια, η διαδήλωση κατευθύνθηκε στην Λεωφόρο Νίκης και παρόλε τις προκλήσεις της αστυνομίας συνέχισε την πορεία της καταλήγοντας στο Άγ. Βενιζέλου.

Συνέλευση ΚΕΕΡΦΑ

Την Δευτέρα 22/9 το απόγευμα στο Εργατικό Κέντρο, η ΚΕΕΡΦΑ Θεσσαλονίκης πραγματοποίησε συνέλευση. Η συζήτηση που άνοιξε επικεντρώθηκε στην επιτυχία της αντιφασιστικής διαδήλωσης στις 18/9, αλλά και στην δίκη της Χ.Α που θα κρίνει τις πολιτικές εξελίξεις σε πολλά επίπεδα. Συζητήθηκε πως το αντιφασιστικό κίνημα θα οργανώσει τη συνέχεια με κέντρο την καταδίκη των νεοναζί, ξεσηκώνοντας τους εργατικούς χώρους, τις γειτονιές, τα σχολεία και τις σχολές με εκδηλώσεις και κινητοποιήσεις παντού.

Μέσα από την εκδήλωση, αποφασίστηκε η μαζική συμμετοχή στο διήμερο 11 και 12 Οκτώβρη στην πανελλαδική και διεθνή συνάντηση στην Αθήνα με λεωφορεία από τη Θεσσαλονίκη και μαζική απεύθυνση σε φορείς, συνδικάτα και συλλόγους, διασφαλίζοντας τόσο τη συμμετοχή όλων των κομματιών του αντιφασιστικού κινήματος αλλά και την οικονομική ενίσχυση για το ταξίδι με φθηνό αντίτιμο. Επίσης αποφασίστηκε η συμμετοχή και παρέμβαση της ΚΕΕΡΦΑ στην συναυλία ενάντια στην εξόρυξη χρυσού το Σάββατο 27/9 στην Ιερισσό και τέλος η οργάνωση τοπικών εκδηλώσεων της ΚΕΕΡΦΑ στις γειτονιές 1-5 Οκτώβρη.

Αλεξάνδρα Σιαφάκα

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΧΑΝΙΑ

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ

ΞΑΝΘΗ

ΧΑΛΚΙΔΑ

ΚΑΛΑΜΑΤΑ

Νέα κινητοποίηση
οργάνωσε η
Πακιστανική Κοινότητα
την Κυριακή ενάντια
στη μαύρη λίστα που
εφαρμόζει η
Πακιστανική Πρεσβεία
στην Αθήνα (φωτό
αριστερά).

Συναυλία ενάντια στην
εξόρυξη χρυσού θα
γίνει στην Ιερήσό το
Σάββατο 27 Σεπτεμβρίου
(αφίσα δεξιά)

ΧΑΝΙΑ Αρνήθηκαν ψήφισμα για τον Φύσσα

Μια ημέρα μετά το αντιφασιστικό συλλαλητήριο και τις νέες αποκαλύψεις για τη σύνδεση Χρυσής Αυγής και κυβέρνησης, ο εκλεγμένος δημοτικός σύμβουλος με την Ανταρσία στα Χανιά Σεραφείμ Ρίζος κατέθεσε πρόταση ψηφίσματος καταδίκης της ναζιστικής δολοφονίας του Παύλου Φύσσα και των άλλων εγκλημάτων της συμμορίας, ζητώντας την παραδειγματική τιμωρία τους αλλά και την πλήρη αποκάλυψη των σχέσεων που διατηρούσε η κυβέρνηση με στελέχη του ναζιστικού κόμματος.

Όμως το ψήφισμα δεν έγινε αποδεκτό από τις παρατάξεις του Μανώλη Σκουλάκη (πρώην Δημάρχου Χανίων, ΠΑΣΟΚ) και του

Άρη Παπαδογιάννη (τοπικού στελέχους της ΝΔ, που συμμετείχε στις εκλογές χωρίς την επίσημη στήριξη της αλλά συνεργάστηκε με κομμάτια του ΛΑΟΣ και του πρώην πολιτευτή μέλους της ΧΑ Βλαμιάκη), χρησιμοποιώντας ως πρόσχημα την αναφορά που γίνεται στο ψήφισμα στην κυβέρνηση.

Έκπληξη

Το πρόβλημα είναι ότι και από την πλευρά της δημοτικής αρχής υπήρχε επίσης άρνηση για τους ίδιους λόγους. Σύμφωνα με το δελτίο τύπου της Ανταρσία στα Χανιά: «Αν όμως η στάση των παρατάξεων του κ. Σκουλάκη και του κ. Παπαδογιάννη ήταν αναμενόμενη, η έκπληξη (;) είναι ότι σε αυτή την

συγχροδία προστασίας της κυβέρνησης προστέθηκε και η παράταξη του κ. Βάμβουκα, η οποία προέβαλε τις ίδιες αιτιάσεις (απαλοιφή αναφοράς συνεργασίας στελεχών της κυβέρνησης με τη Χρυσή Αυγή) ως προϋπόθεση για να ψηφίσουν το ψήφισμα. Το αποτέλεσμα είναι ότι το ψήφισμα δεν πέρασε αφού υποστηρίχθηκε μόνο από τις παρατάξεις της αριστεράς. Οι συμμαχίες και τα πολιτικά στηρίγματα της πλειοψηφούσας παράταξης είναι πιο σημαντικά από το να ορθώσει ο δήμος το ανάστημά του, απέναντι στο φασισμό και τα εγκλήματά του και τις ευθύνες που έχει η κυβέρνηση γι' αυτά.»

Ειρηναίος Μαρράκης

Σταματήστε τις διώξεις για τα διόδια

Με μηνύσεις και δικαστήρια η Νέα Οδός Α.Ε. προσπαθεί να τρομοκρατήσει και να καταστείλει τον αγώνα ενάντια στα διόδια που δίνουν με πείσμα οι κάτοικοι της Β. Αττικής (από το Μαρούσι και την Κηφισιά μέχρι τον Διόνυσο, τον Αγ. Στέφανο και τον Ωρωπό), εδώ και χρόνια.

Η Νέα Οδός Α.Ε. είναι η εταιρία που διαχειρίζεται τα διόδια και τα έσοδα από την Ιόνια Οδό και την ΠΑΘΕ (από το Αντίρριο μέχρι τα Γιάννενα και από την Αθήνα μέχρι το Μαλιακό και τη Θεσσαλονίκη).

Η εταιρία με τις πλάτες των μνημονιακών κυβερνήσεων έχει μετατρέψει τα τελευταία χρόνια τις εθνικές και επαρχιακές οδούς σε μηχανισμό οικονομικής αφαίμαξης των διερχόμενων αυξάνοντας τα κόμιστρα και προσθέτοντας συνεχώς νέα διόδια.

Στην περίπτωση μάλιστα των διοδίων στις Αφίδνες αφού αρνήθηκε την κάρτα δωρεάν διελύσεων για τους κατοίκους αύξησε το κόμιστρο ακόμα και πάνω από τα 3,5 ευρώ ανά διέλευση. Πρόκειται για μια τεράστια επίθεση στους κατοίκους της περιοχής που χωρίς ασφαλείς παράδρομους και οδικές συνδέσεις με τις γύρω περιοχές αναγκάζονται να μπαίνουν στην εθνική πληρώνοντας αβάσταχτα διόδια για κάθε διέλευσή τους.

Αυτή η κατάσταση πυροδότησε έκρηξη κινητοποιήσεων, εξωθώντας τις τοπικές δημοτικές αρχές ακόμα και την εκκλησία που έχει πολλά μοναστήρια στις γύρω περιοχές να διεκδικήσουν την κατάργηση ή την μείωση των διοδίων.

Χιλιάδες κάτοικοι συμμετείχαν στις διάφορες κινητοποιήσεις που καλούσαν πλήθος φορέων, οργανώσεων και επιτροπών από όλη την Β. Αττική.

Σκοπός των παρευρισκόμενων σε όλες αυτές τις κινητοποιήσεις δεν ήταν να κλείσουν τον δρόμο και να σταματήσουν τη διέλευση των οχημάτων αλλά αντιθέτως να ανοίξουν συμβολικά τις μπάρες και οι διερχόμενοι να περνούν, αν οι ίδιοι θέλουν, χωρίς διόδια. Η αστυνο-

μία και η εταιρία ήταν αυτές που προτιμούσαν να διακόπτουν κάθε φορά την κίνηση των οχημάτων κόβοντας την εθνική στα δύο προκειμένου να μην χάσουν έστω και λίγα ευρώ από τα εκατομμύρια των εσόδων τους.

Γραφείο παρακολουθήσεων

Σε διάφορες από αυτές τις κινητοποιήσεις (όπως και στις 8/12/13) η εταιρία σαν παράνομο γραφείο παρακολουθήσεων κατέγραψε πινακίδες αυτοκινήτων στο σορό των εκατοντάδων που είχαν βρεθεί στις Αφίδνες και, προφανώς με την άδεια της τροχαίας που παραχώρησε παράνομα τα στοιχεία, απέστειλε μηνυτήριες αναφορές σε πάνω από 35 άτομα, ενώ έχουν ήδη σταλεί κλητεύσεις για κατάθεση στο Β' Τμήμα Τροχαίας Αυτοκινητόδρομων Αττικής σε 11 άτομα.

Έχοντας μετατρέψει αστυνομικούς της τροχαίας σε υπαλλήλους της και με ένορκες καταθέσεις γεμάτες ψέματα και ανακρίβειες περί παράνομης κατάληψης του σταθμού, παρακώλυσης συγκοινωνιών και σπατάλης των μπαρών, η εταιρία έχει ξεκινήσει ένα ανθρωποκνηνητό ενάντια σε κατοίκους που παλεύουν για να σταματήσουν να πληρώνουν τα τεράστια χαράτσια που τους έχουν επιβληθεί από την εταιρία.

Η ασύδοτη κερδοφορία των εταιριών που λυμαινούνται τις δημόσιες υποδομές και τα κοινωνικά αγαθά, όπως είναι οι δρόμοι και οι μετακινήσεις, είναι παρεπόμενο της αισχροφούς πολιτικής των μνημόνων που τα χαρίζουν όλα στο ιδιωτικό κεφάλαιο χωρίς να υπολογίζονται οι κοινωνικές συνέπειες που επηρεάζουν ολόκληρες περιοχές και απομονώνουν ολόκληρους πληθυσμούς. Ο αγώνας για μια κοινωνία που θα βάζει τις ανθρώπινες ζωές και τις εργατικές ανάγκες πάνω από τα κέρδη του ιδιωτικού κεφαλαίου συνεχίζεται. Τα διόδια στις Αφίδνες, αλλά και παντού πρέπει να κλείσουν και θα κλείσουν.

K.M

Έφυγε η σ. Μαρία

Έφυγε από την ζωή, την Δευτέρα 22/9, η σ. Μαρία Μήνα, εκπαιδευτικός και αγωνίστρια της αριστεράς.

Η Μαρία ήταν παράδειγμα εκπαιδευτικού. Λάτρευε τα παιδιά και πάντοτε προσπαθούσε να τους μεταδώσει τις αρχές της φιλίας και της αλληλεγγύης, του ανθρωπισμού και του αγώνα, χωρίς διδακτισμό, μέσα από το καθημερινό παράδειγμα και την συζήτηση.

Δεν εξανάγκαζε τα συμπεράσματα και τις πράξεις αλλά μετέτρεπε το καθημερινό σχολείο σε μια διαδικασία ανοιχτή, όχι για στείρα μάθηση και διδασκαλία, αλλά για καλλιέργεια κριτικής σκέψης.

Την θυμάμαι το 2003 όταν ήμουν μαθητής στο 37ο Λύκειο στο Παγκράτι να μας προτρέπει σε συζητήσεις και να συμμετέχει ολόψυχα στον τεράστιο αντιπολεμικό αναβρασμό και τα τεράστια συλλαλητήρια όπως αυτό στις 15 Φλεβάρη του 2003. Πάντα μπροστά συνόδευε τους μαθητές της με σθένος και δύναμη ενάντια στον πόλεμο.

Όλα τα τελευταία χρόνια δεν έλειψε από κανένα μικρό ή μεγάλο αγώνα για να διασωθεί η δημόσια και δωρεάν παιδεία, αλλά και στις μεγάλες πολιτικές μάχες ενάντια στο ρατσισμό και τους φασίστες. Πριν ένα χρόνο η Μαρία δέχθηκε πειθαρχική δίωξη για την αντιρατσιστική και αντιφασιστική δράση της στο σχολείο που δίδασκε τα τελευταία χρόνια στον Ζωγράφου.

Ψυχικά αποθέματα

Η ασθένεια την χτύπησε σκληρά και τόσο γρήγορα. Παρ' όλα αυτά η ίδια με τεράστια ψυχικά αποθέματα συνέχισε μέχρι το τέλος να συμμετέχει στα κοινά χωρίς καμιά μεμψιμοιρία ή αναποφασιστικότητα.

Ήταν ένας άνθρωπος που μέχρι το τέλος έδινε σε όλους μας κουράγιο και δύναμη για να συμμετέχουμε και να συνεχίζουμε.

Δεν είναι τυχαίο πως στην κηδεία της το Νεκροταφείο Ζωγράφου πλημμύρισε από νεολαία. Οι εκατοντάδες μαθητές της όλα αυτά τα χρόνια δεν μπορούν να ξεχάσουν την χαμογελαστή αλλά και σκληρή στην κριτική της, όταν έπρεπε, καθηγήτρια που δεν ήθελε να τους βάζει βαθμούς αλλά να τους μαθαίνει να σκέφτονται. Ήταν μια από τους εκπαιδευτικούς που σημάδεψαν τόσο θετικά μια ολόκληρη γενιά παιδιών στις περιοχές του Παγκρατίου και του Ζωγράφου.

Στην κηδεία βρέθηκαν συνάδελφοί της από την ΣΤ' ΕΛΜΕ, σύντροφοί της από τις Παρεμβάσεις στις οποίες ήταν ένα από τα πιο ενεργά μέλη, από το Κίνημα στην Πόλη του Ζωγράφου με το οποίο ήταν υποψήφια στο παρελθόν, από την τοπική ΚΕΕΡΦΑ που εξέδωσε ανακοίνωση για την τεράστια απώλεια. Επίσης παραβρέθηκε σύσσωμο το δημοτικό συμβούλιο του Ζωγράφου με επικεφαλής την νέα δήμαρχο.

Όλοι οι σύντροφοι της Εργατικής Αλληλεγγύης εκφράζουμε τα ειλικρινή μας συλληπητήρια στην οικογένειά της. Όλοι εμείς που την γνωρίσαμε, σαν εκπαιδευτικό, σαν άνθρωπο, σαν συντρόφισσα, με πόνο την αποχαιρετούμε και υποσχόμαστε πως θα συνεχίσουμε τον αγώνα για μια κοινωνία ισότητας, ελευθερίας και δικαιοσύνης όπως αυτή την ονειρευόταν και μας την εμφύσησε με τόσο πάθος.

Νίκος Βούλτσος

Δημήτρης Λιβιεράτος Έτσι φτάσαμε στην Απελευθέρωση

Οι γειτονιές της Αθήνας

Η Απελευθέρωση της πρωτεύουσας είχε αρχίσει από πολύ πιο πριν. Το ΕΑΜ με τις οργανώσεις του ΕΠΟΝ της νεολαίας, Εθνική Αλληλεγγύη για την περίθαλψη των θυμάτων του αγώνα και βέβαια το ένοπλο τμήμα του κινήματος που ήταν ο ΕΛΑΣ της Αθήνας. Πολλούς μήνες πριν αποχωρήσουν οι κατακτητές οι περισσότερες γειτονιές ήταν ελεύθερες.

Η αποχώρηση των Γερμανών

Την Κυριακή 12 Οκτωβρίου 1944 ο Γερμανός στρατηγός διοικητής της πρωτεύουσας με έγγραφο του στον Δήμαρχο της Αθήνας του γνωστοποιεί ότι οι γερμανικές δυνάμεις αποχωρούν. Προσθέτει ότι «κηρύσσει την πόλη της Αθήνας ανοχύρωτη πόλη και τα γερμανικά στρατεύματα αποχωρούν». Δυστυχώς, ύστερα από περίπου ενάμιση μήνα οι «σύμμαχοι» Άγγλοι θα βομβαρδίζουν την Αθήνα κατά τα Δεκεμβριανά. Αλλά αυτά είναι για αργότερα.

Στις 12 το μεσημέρι άρχισαν να χτυπούν οι καμπάνες της Αθήνας αναγγέλλοντας την Απελευθέρωση. Εκατοντάδες τηλεβόες σε όλες τις γειτονιές γνωστοποιούν στους πολίτες της πρωτεύουσας την ελεύθερη πια Αθήνα. Ακόμη, η τελευταία μονάδα των αντιαεροπορικών αποχωρεί από την οδό Πατησίων και ήδη σχηματίζονται οι πρώτες διαδηλώσεις χαράς, πανηγυρισμού για την Απελευθέρωση. Σημαίες βγήκαν σε όλα τα μπαλκόνια. Ένα τμήμα του ΕΛΑΣ Αθήνας ξεκινάει από την Πλατεία Αγάμων και συντεταγμένο κατευθύνεται προς το Κέντρο. Απερίγραπτος ενθουσιασμός.

Πως είχε γίνει η οργάνωση της Αθήνας

Θυμίζουμε ότι πρώτο το ΕΕΑΜ –Εργατικό Εθνικό Απελευθερωτικό Μέτωπο- συγκροτείται σε οργάνωση στις 16.7.1941, δύο μήνες και περισσότερο από την ίδρυση του ΕΑΜ που έγινε η κεντρική οργάνωση του αγώνα. Στις 25 Ιουλίου συγκροτείται η Πανελλήνια Επιτροπή Δημοσίων Υπαλλήλων. Το Εθνικό Απελευθερωτικό Μέτωπο, το ΕΑΜ, συγκροτήθηκε στις 29.9.41 και αποτέλεσε την κεντρική απελευθερωτική οργάνωση.

Απελευθέρωση των συνοικιών

Ουσιαστικά, πολλές συνοικίες είχαν απελευθερωθεί και η πραγματική διοίκηση ήταν οι Λαϊκές Επιτροπές του ΕΑΜ. Οι δυνάμεις Κατοχής έπρεπε να διαθέτουν δυνάμεις λόχου-τάγματος για να διεισδύσουν στις γειτονιές και να κάνουν δολοφονίες, συλλήψεις, καταστροφές κάθε είδους. Θυμίζουμε την επιδρομή τους στην Κοκκινιά στις 6.3.1944. Τρεις μέρες έκαναν να σπάσουν την αντίσταση του ΕΛΑΣ. Οι δυνάμεις της Αντίστασης είχαν τη δύναμη να μάχονται. Αυτό βέβαια γινόταν επειδή είχαν την υποστήριξη του λαού. Οι Ταγματασφαλίτες και όλοι οι προδότες δεν μπορούσαν να έχουν επίδραση στο ηθικό του ελληνικού λαού. Απλά τους θεωρούσε προδότες, πουλημένους στους κατακτητές.

Οι μεγάλες κινητοποιήσεις

Να αναφέρουμε την καταπληκτική κινητοποίηση της 5 Μαρτίου 1943 για την πολιτική επιστράτευση. Επειδή οι Έλληνες δεν πήγαιναν εθελοντικά να δουλέψουν στη Γερμανία, οι Γερμανοί με την συνεργασία των Κουίσιλινγκ ετοίμασαν διαταγή για την Πολιτική Επιστράτευση. Η κινητοποίηση τεράστια. Πραγματική παναπεργία, διαδήλωση τουλάχιστον εκατό χιλιάδων, σύγκρουση με τις δυνάμεις της Γκεστάπο. Κάψιμο του Υπουργείου Εργασίας και ξέσκισμα των καταλόγων της επιστράτευσης. Την επόμενη μέρα η Γερμανική Διοίκηση Κατοχής αναγκάστηκε να δηλώσει ότι δεν υπάρχει πολιτική επιστράτευση και κανείς δεν είναι υποχρεωμένος να πάει στη Γερμανία να δουλέψει. Μοναδικό παράδειγμα στην Ευρώπη. Επίσης, να αναφέρουμε ότι στις 16.9.44 πραγματοποιήθηκε Πολιτική Απεργία στην Αθήνα. Ακόμη κάτι σημαντικό. Το Εργατικό ΕΑΜ είχε κερδίσει τις εκλογές σε όλα τα σωματεία και, ένα μήνα πριν φύγουν οι Γερμανοί, κερδίζει με εκλογές το Εργατικό Κέντρο Αθήνας που ήταν στην Αησιλάου 10 που καταλαμβάνεται από την Αντιστασιακή Διοίκηση.

Με δυο λόγια αυτές ήταν μερικές από τις κυριότερες κινητοποιήσεις της Αθήνας. Κάθε φορά οι θυσίες ήταν μεγάλες. Νεκροί, τραυματίες, φυλακισμένοι και βασανιστήρια. Όμως, έτσι απελευθερώθηκε η Αθήνα και για αυτό εκείνη την 12 Οκτωβρίου πανηγύριζε την Απελευθέρωση.

Ο Δημήτρης Λιβιεράτος θα είναι ομιλητής στην εκδήλωση στο Γκάζι στις 22 Οκτώβρη

Ανοιχτή επικοινωνία ΝΔ - Χρυσή Αυγή

“Με είπε Μπαλτάκος ότι αύριο 12.00 στην Επιτροπή για τα Ναρκωτικά με τα άρθρα 62 και 83 του Ρουπακιά, πρέπει να ‘μαστε παρόντες. Η ψηφοφορία θα γίνει με ανάταση χεριών. Επίσης μού ‘πε για Πέμπτη, την τροπολογία των 85 για γένος στις στρατιωτικές Σχολές. Τού ‘πα είμαστε ενήμεροι!”

Το παραπάνω μήνυμα είναι ένα από αυτά που έστειλε ο υπάλληλος της Χρυσής Αυγής στη Βουλή Ζούμπος στον νεοναζι βουλευτή της Χ.Α Κασιδιάρη στη διάρκεια του 2013. Ο Ζούμπος ήταν ο σύνδεσμος του Κασιδιάρη με τον τότε γενικό γραμματέα της κυβέρνησης Μπαλτάκο. Σε ένα άλλο μήνυμα αναφέρεται: «Πέρασε Μπαλτάκος και μας είπε να δώσουμε συγχαρητήρια σε Ηλιόπουλο» αναφορικά με τραμπουκισμούς του τελευταίου μέσα στην Βουλή.

Η αποκάλυψη του Δ. Ψαρρά στην ΕφΣυν έρχεται να επιβεβαιώσει ότι το βίντεο της συνομιλίας του με τον Μπαλτάκο που ο ίδιος ο Κασιδιάρης είχε βγάλει στην δημοσιότητα, δεν ήταν εξαίρεση, αλλά κομμάτι μιας καθημερινής πρακτικής. Ο Κασιδιάρης είχε την δική του θέση στον διευρυμένο «πρωινό καφέ» του πρωθυπουργικού γραφείου.

Αλλά και ο ίδιος ο Μπαλτάκος μιλώντας στο Μέγκα, παραδέχτηκε ότι «συνομιλούσε

καθημερινά με τον συνεργάτη του χρυσαυγίτη βουλευτή επειδή ήταν κοντά τα γραφεία τους». Μιλώντας στον 9,84 είπε ότι τα έκανε αυτά με σκοπό να επιστρέψουν στην ΝΔ οι ψηφοφόροι της Χ.Α και πρόσθεσε ότι «αν δεν επιτευχθεί η μεταστροφή της πολιτικής της ΝΔ και σε δεξιές θέσεις, τότε ένα κόμμα θα χρειαστεί για να πληρωθεί το κενό». Εμμέσως πλην σαφώς ο Μπαλτάκος λέει ότι η Νέα Δημοκρατία σήμερα έχει «αριστερές θέσεις» (!) και επαναφέρει την πρόταση για ένα κόμμα που θα περιλαμβάνει τους «σοβαρούς» νεοναζι.

Αντάλλαγμα

Όλα αυτά είναι η επιβεβαίωση ότι το «αντισυσημικό» προφίλ της Χ.Α δεν είναι τίποτε άλλο από φερετζές κάτω από τον οποίο οι βουλευτές της παίρνουν και υλοποιούν την γραμμή του Σαμαρά και μάλιστα με μηνύματα. Με αντάλλαγμα, βέβαια, την κάλυψη που τους παρείχε η κυβέρνηση Σαμαρά για να συνεχίζουν την εγκληματική τους δράση.

Κατά δεύτερο, αποτελούν μια ακόμα επιβεβαίωση ότι η κυβέρνηση Σαμαρά έστρωσε δίπλα σε αστυνομικούς, δικαστές, μιντιάρχες και επιχειρηματίες το δρόμο στους νεοναζι – και εξακολουθεί να τον στρώνει. Ο ίδιος ο Μπαλτάκος μπορεί να «αποπέμφθηκε», αλλά οι “μπαλτάκοι” ζουν και βασιλεύουν στον πυρήνα αυτής της κυβέρνησης. Με αυτήν την έννοια είναι εύλογο το σχόλιο της Εφ.Συν στις 19 Σεπτεμβρίου, για την στάση των κομμάτων απέναντι σε αυτές τις αποκαλύψεις:

«Τα πολιτικά κόμματα στην Ελλάδα όφειλαν να ξεσηκώσουν τον κόσμο ύστερα από μια τέτοια αποκάλυψη, η αντίδραση όλων, όμως, ήταν χλιαρή έως υποτονική. Στον ΣΥΡΙΖΑ, έχουν άλλες προτεραιότητες, όπως τον... ιστορικό συμβιβασμό μεταξύ Αριστεράς και θρησκείας μετά την επίσκεψη του Αλ. Τσίπρα στον Πάπα Φραγκίσκο στο Βατικανό. Εάν αυτά είναι τα πολιτικά κριτήρια σ’ ένα κόμμα που επιδιώκει να καταλάβει την εξουσία, εάν δηλαδή δεν θεωρεί ότι οι αποκαλύψεις για σχεδόν ταύτιση της κυβέρνησης με τη Χρυσή Αυγή είναι μεγαλύτερης σημασίας από την επίσκεψη στον Πάπα, τότε κάτι πρέπει να αναθεωρηθεί στην πολιτική του...»

Γ.Π.

● Ένοχοι βρέθηκαν ομόφωνα από το Μικτό Ορκωτό Δικαστήριο της Αθήνας οι κατηγορούμενοι χρυσαυγίτες Βασίλης Σιατούνης και Αθανάσιος Στράτος για απόπειρα ανθρωποκτονίας από πρόθεση, οπλοφορία και οπλοχρησία.

Οι νεοναζι συμμετείχαν στην φασιστική επίθεση στο στέκι Αντίπνοια στις 30/06/2008. Ο Σιατούνης καταδικάστηκε σε 11 χρόνια και 6 μήνες κάθειωξη και ο Στράτος σε 13 χρόνια και έξι μήνες, και οι δύο σε στέρηση πολιτικών δικαιωμάτων για επτά χρόνια. Ο Σιατούνης ήταν υποψήφιος με την Χ.Α και μέλος της κεντρικής της επιτροπής.

22 ΟΚΤΩΒΡΗ, Γκάζι 7μμ
Αμφιθέατρο 9.84 Πειραιώς 100

Οργανώνεται από το περιοδικό **ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ** ΑΠΟ ΤΑ ΚΑΤΩ

Μαρξιστικά Φόρουμ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 24/9 καφέ Κύτταρο 6.30μμ
Οι εξελίξεις στη Μέση Ανατολή
Ομιλήτης: Βαγγέλης Καραθάνος

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 24/9 Στοά Σάρκα, Α' κτίριο,
Β όρ. 7μμ
Πώς χάθηκε η Ρώσικη Επανάσταση;
Ομιλήτης: Σπύρος Τσόγκας

ΡΕΘΥΜΝΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 24/9 Στέκι πολιτιστικών ομά-
δων πανεπιστημίου Κρήτης 8μμ
Αναρχισμός – μια μαρξιστική κριτική
Ομιλήτης: Μαριλού Νταούλη

ΑΝΘ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ – ΘΗΣΙΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 24/9 καφέ 65-67 (Τριών Ιε-
ραρχών) 7μμ
Μέση Ανατολή- Νέες ιμπεριαλιστικές
επεμβάσεις
Ομιλήτης: Κύρος Κεϊχόπουλος

ΜΑΡΟΥΣΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 24/9 αιβ. «Εκτός των τειχών»
7.30μμ
Η Ουκρανία και τα διεθνιστικά καθή-
κοντα της αριστεράς
Ομιλήτης: Σωτήρης Κοντογιάννης

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 24/9 Δημαρχείο 8μμ
Η Ουκρανία και τα διεθνιστικά καθή-
κοντα της αριστεράς
Ομιλήτης: Γιώργος Ράγκος

ΧΑΛΑΝΔΡΙ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 24/9 Στέκι Εκτός Σχεδίου 7.30μμ
Είναι η ανθρώπινη φύση εμπόδιο στο
σοσιαλισμό;
Ομιλήτρια: Μαριλένα Κουντούρη
- ΤΕΤΑΡΤΗ 1/10 Στέκι Εκτός Σχεδίου 7.30μμ
Η Ουκρανία και τα διεθνιστικά καθή-
κοντα της αριστεράς

ΗΡΑΚΛΕΙΟ (ΒΟΡΕΙΟ ΚΕΝΤΡΟ)

ΤΕΤΑΡΤΗ 24/9 στο Στέκι της πλατείας
(Αγ.Μηνάς) 7.30μμ
Η μελλοντική σοσιαλιστική κοινωνία
Ομιλήτρια: Αγγέλα Χαραλαμπίκη

ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΤΕΤΑΡΤΗ 24/9 Κίνημα στην Πόλη
(Τραυλαντών και Καλλιστράτους) 7μμ
Εργατικοί αγώνες – για την κλιμάκωση
και το συντονισμό
Ομιλήτρια: Κατερίνα Σεβαστάκη

ΓΑΛΑΤΣΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 24/9 γραφ. ΕΛΜΕ Γκράβας 7μμ
Το μεγάλο αντιφασιστικό διήμερο και
πώς συνεχίζουμε
Ομιλήτρια: Σοφία Στυλιανού

ΚΥΨΕΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 24/9 καφέ Κοσμικών 7.30μμ
Το μεγάλο αντιφασιστικό διήμερο και
πώς συνεχίζουμε
Ομιλήτης: Δημήτρης Λυγίζος

ΕΞΑΡΧΕΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 24/9 καφέ Κούνια 7.30μμ
Το μεγάλο αντιφασιστικό διήμερο και
πώς συνεχίζουμε
Ομιλήτρια: Μαρία Γρυσμπολάκη

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ – ΧΑΜΟΣΤΕΡΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 24/9 καφέ Βραζιλιάνα 7μμ
Μέση Ανατολή- Νέες ιμπεριαλιστικές
επεμβάσεις
Ομιλήτης: Γιάννης Μαραβελάκης

ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ – ΤΑΥΡΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 24/9 καφέ Σπιρτόκουτο 7μμ
Μέση Ανατολή- Νέες ιμπεριαλιστικές
επεμβάσεις
Ομιλήτης: Δημήτρης Τσώλης

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 24/9 καφέ 1968 (Θησέως και
Αγ.Πάντων) 7μμ
Οι επαναστατικές ιδέες του Λένιν
Ομιλήτης: Πάνος Μπεχλιβάνος

ΚΟΛΩΝΟΣ – ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 24/9 καφέ Πλάτωνα 7.30μμ
Το μεγάλο αντιφασιστικό διήμερο και
πώς συνεχίζουμε
Ομιλήτης: Παντελής Γαβριηλίδης

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 24/9 Ξυλουργείο (Ακτή Ιω-
νίας 65) 7μμ
Οι επαναστατικές ιδέες του Λένιν
Ομιλήτης: Μιχάλης Πέππας

ΠΕΙΡΑΙΑΣ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 24/9 Κοινωνικός χώρος
(Κολοκοτρώνη 32Α) 7μμ
Οι επαναστατικές ιδέες του Λένιν
Ομιλήτης: Γιώργος Κορογόνας
- ΤΕΤΑΡΤΗ 1/10 Κοινωνικός χώρος
(Κολοκοτρώνη 32Α) 7μμ
Μέση Ανατολή- Νέες ιμπεριαλιστικές
επεμβάσεις
Ομιλήτρια: Τιάνα Ανδρέου

ΛΑΜΠΡΑΚΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 24/9 Εργατικό Κέντρο 7.30μμ
Οι επαναστατικές ιδέες του Λένιν
Ομιλήτης: Κώστας Τορπουζίδης

ΧΑΡΙΛΑΟΥ

ΤΕΤΑΡΤΗ 24/9 καφέ Καντάθ 8μμ
Μετά την επιτυχία της 18 Σεπτεμβρίου
πώς συνεχίζουμε
Ομιλήτης: Γιάννης Κούτρας

ΧΑΝΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 24/9
Σύλλογος Δασκάλων 7μμ
Αντιφασιστικό φθινόπωρο: οργανώ-
νουμε τις 11-12 Οκτώβρη
Ομιλήτης: Γιώργος Μαλινάκης

ΙΛΙΟΝ

ΤΕΤΑΡΤΗ 24/9
στης Μηλιάς το Λάζο 7.30μμ
Οι επαναστατικές ιδέες του Λένιν
Ομιλήτης: Γιάννης Σταθόπουλος

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 24/9
Στέκι (Κ. Βάρναλη 66) 7.30μμ
Εργατική αντίσταση και αριστερά
στην Ευρώπη
Ομιλήτρια: Κατερίνα Πατρικίου

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 25/9
καφέ Τριότα
(Μετρό Αγ. Αντώνης) 7.30μμ
Η σοσιαλδημοκρατία πριν το 1914
Ομιλήτης: Κώστας Λάππας

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 25/9 καφέ Όσας 7.30μμ
Οι επαναστατικές ιδέες του Λένιν
Ομιλήτης: Ιγνάτης Στέκας

ΤΟΥΜΠΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 25/9
καφέ Άνεμος 7μμ
Μετά την επιτυχία της 18 Σεπτεμβρίου,
πώς συνεχίζουμε
Ομιλήτης: Γιάννης Στάθης

ΝΙΚΑΙΑ - ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 25/9
Δημαρχείο 7.30μμ
Οι επαναστατικές ιδέες του Λένιν
Ομιλήτρια: Κατερίνα Θωίδου

ΠΑΤΡΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 25/9 Εργατικό Κέντρο 7μμ
Εργατική αντίσταση και αριστερά στην
Ευρώπη
Ομιλήτρια: Ράνια Κούτσικου

ΗΡΑΚΛΕΙΟ (ΝΟΤΙΟ ΚΕΝΤΡΟ)

ΤΕΤΑΡΤΗ 25/9 πάρκο Γεωργιάδη 8μμ
Πώς νίκησε η ρώσικη επανάσταση
Ομιλήτης: Θράσος Τζιάρας

ΒΥΡΩΝΑΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 25/9 καφέ El Viaje 7μμ
Οι επαναστατικές ιδέες του Λένιν
Ομιλήτης: Γιώργος Παπαγγελής

ΕΛΛΗΝΙΚΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 25/9 καφέ Quiz 7μμ
Εργατικοί αγώνες – για την κλιμάκωση
και το συντονισμό
Ομιλήτρια: Μυρτώ Μαγγιώρου

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 25/9 Σύλλογος Ιμβρίων 7μμ
1944 – Η απελευθέρωση
Ομιλήτης: Παναγιώτης Παπαπαναγιώ-
του

ΠΑΓΚΡΑΤΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 25/9
καφέ Άνω Πουρναρούσα 7μμ
Οι επαναστατικές ιδέες του Λένιν
Ομιλήτης: Πάνος Γαραντζιώτης

ΚΟΥΚΑΚΙ – ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 25/9
καφέ Δολίχη (Δημητρακοπούλου 51)
7.30μμ
Οι εξελίξεις στη Μέση Ανατολή
Ομιλήτρια: Τάνια Βριζάκη

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ – ΓΚΥΖΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 25/9
Στέκι ΑΝΤΑΡΣΥΑ (Ραγκαβή 69) 7μμ
Το μεγάλο αντιφασιστικό διήμερο και
πώς συνεχίζουμε
Ομιλήτης: Βασίλης Μάραντος

ΠΑΤΗΣΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 25/9
καφέ πλατεία Αγ. Ελευθερίου 7μμ
Το μεγάλο αντιφασιστικό διήμερο και
πώς συνεχίζουμε
Ομιλήτρια: Μαρία Αλιφιέρη

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 25/9
Στέκι Εκτός Σχεδίου 7.30μμ
Η Ουκρανία και τα διεθνιστικά καθή-
κοντα της αριστεράς
Ομιλήτης: Σωτήρης Κοντογιάννης

ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 25/9 ΕΡΤ-οpen 7μμ
Εργατική αντίσταση και αριστερά στην
Ευρώπη
Ομιλήτης: Οδυσσεύς Κατσούλης
(ΤΕΤΑΡΤΗ 2/10 ΕΡΤ-οpen 7μμ
Η Ουκρανία και τα διεθνιστικά καθή-
κοντα της αριστεράς
Ομιλήτης: Σωτήρης Κοντογιάννης

ΒΡΙΑΝΣΙΑ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 26/9 Στέκι Δράση για μια
άλλη Πόλη 6μμ
Οι εξελίξεις στην Ουκρανία
Ομιλήτης: Λεάνδρος Μπόλαρης

ΚΑΛΛΙΠΟΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 1/10 καφέ Μούντο 7μμ
Μέση Ανατολή- Νέες ιμπεριαλιστικές
επεμβάσεις
Ομιλήτης: Αντώνης Αλιφιέρης

Στις σχολές

ΑΣΚΤ

ΤΕΤΑΡΤΗ 24/9 καφέ «Βιβλιοθήκη»
(Εξάρχεια) 3μμ
Οι επαναστατικές ιδέες του Λένιν
Ομιλήτρια: Ελίζα Κρικωνή

ΝΟΠΕ

ΤΕΤΑΡΤΗ 25/9 κυλικείο 1μμ
Οι επαναστατικές ιδέες του Λένιν
Ομιλήτρια: Μυρτώ Μαγγιώρου

ΠΑΝΤΕΙΟ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 26/9, 3μμ
Οι επαναστατικές ιδέες του Λένιν
Ομιλήτρια: Εύα Ζουγανέλη

ΤΕΙ ΑΘΗΝΑΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 26/9 Στέκι 1μμ
Οι επαναστατικές ιδέες του Λένιν
Ομιλήτης: Πάνος Μπεχλιβάνος

ΤΕΙ ΠΕΙΡΑΙΑ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 26/9 κυλικείο ΣΤΕΦ
12.30μμ
Βάση και εποικοδομημα
Ομιλήτρια: Κατερίνα Σεβαστάκη

ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 26/9 εντευκτήριο 12μμ
Οι επαναστατικές ιδέες του Λένιν
Ομιλήτρια: Σύλβια Κατρινάκη

ΦΜΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 26/9 αίθριο Μαθηματικού
1μμ
Οι επαναστατικές ιδέες του Λένιν
Ομιλήτης: Πέτρος Μπίγκος

Εξορμήσεις με την εργατική αλληλεγγυή

ΠΕΜΠΤΗ 25/9

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΗΣΑΠ 6.30μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 26/9

ΑΝΘ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 5.30μμ
ΑΝΘ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ - ΘΗΣΙΟ ΗΣΑΠ 7.30μμ
ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7.30μμ
ΠΑΤΗΣΙΑ ΗΣΑΠ Άνω Πατήσια 7μμ
ΚΑΛΛΙΘΕΑ ΗΣΑΠ 7μμ
ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ Ταξιαρχών 6.30μμ
ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ Τσαλδάρη 6.30μμ
ΠΑΣΑΛΙΜΑΝΙ πεζόδρομος Σωτήρος 6.30μμ
ΚΑΛΛΙΠΟΛΗ Σκλαβενίτης 6.30μμ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ πεζόδρομος 7.30μμ
ΑΝΘ ΛΙΟΣΙΑ πλ. Ηρώων 7.30μμ
ΙΛΙΟΝ πλατεία 7μμ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ Σκλαβενίτης Ιασονίδου 7μμ
ΖΩΓΡΑΦΟΥ Market In 7μμ
ΒΥΡΩΝΑΣ Hondos Center 7μμ
ΧΑΝΙΑ πλ. Αγοράς 7.30μμ
ΗΡΑΚΛΕΙΟ Λιοντάρια 6.30μμ
ΓΙΑΝΝΕΝΑ Νομαρχία 6μμ
ΡΕΘΥΜΝΟ Παλιά Πόλη 6.30μμ
ΞΑΝΘΗ πλατεία Αντίκα 7.30μμ
ΒΟΛΟΣ Αγ. Νικόλαος 6μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 27/9

ΠΑΣΑΛΙΜΑΝΙ πεζόδρομος Σωτήρος 11.30πμ
ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ πλατεία 12μμ
ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ πεζόδρομος Λαϊκή 12.30πμ
ΝΙΚΑΙΑ Λαϊκή 11πμ
ΠΑΓΚΡΑΤΙ Coffee Way Σιντριβάνι 11.30πμ
ΕΞΑΡΧΕΙΑ Λαϊκή 12μμ
ΚΟΥΚΑΚΙ πεζόδρομος Γ. Ολυμπίου 12μμ
ΜΑΡΟΥΣΙ Ερμού 12μμ
ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ πεζόδρομος Μ. Ασίας 12μμ
ΧΑΛΑΝΔΡΙ πλατεία 12μμ
ΚΟΛΩΝΟΣ πλ. Αγ. Γεώργη 12μμ
ΚΥΨΕΛΗ πλατεία – Γερμανός 11.30πμ
ΓΑΛΑΤΣΙ Βείκου και Γαλατσίου 12μμ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Λαϊκή Πανόρμου 12μμ
ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ πλατεία 11.30πμ Everest
ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ Τζάντε 11.30πμ
ΠΑΤΡΑ πλ. Όλγας 11.30πμ
ΧΑΝΙΑ Λαϊκή Αγορά 11πμ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ Δημαρχείο 11.30πμ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΚΕΝΤΡΟ Τσιμισκή και Ναυαρίνου 11πμ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ πλ. Επταλόφου 11πμ
ΚΑΤΩ ΤΟΥΜΠΑ πάρκο Αγ. Θεράποντα 11πμ
ΧΑΡΙΛΑΟΥ πλ. Οσίας Ξένης 11πμ
ΚΑΜΑΡΑ Ναυαρίνου και Τσιμισκή 11πμ

εργατική αλληλεγγυή

Βδομαδιακή Εφημερίδα

εκδίδεται από το ΣΕΚ

Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα,
τηλ. 210 5222213

Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
Διευθυντής: Γκαργγκάνας Παναγιώτης,
Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα
τηλ. 210 5241001

Σύνταξη: Λένα Βερδές, Νεκτάριος
Δαργάκης, Κατερίνα Θωίδου, Σωτήρης
Κοντογιάννης, Νίκος Λούντος, Στέλιος
Μιχαηλίδης, Κυριάκος Μπάνος, Λεάνδρος
Μπόλαρης, Έλλη Πανταζοπούλου,
Γιώργος Πίπτας

Ηλεκτρονική σελιδοποίηση: Π. Γαβριηλίδης,
Π. Γαραντζιώτης

Εκτύπωση: News Press Hold,
παρ. Ορφέως 13, 194 00 Κορωπί
Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια
e-mail: ergatikio@otenet.gr
τηλ.: 210 5241001, fax: 2105227177
Διεύθυνση Αλληλεγγυής:
Τθ 8161 Ομόνοια 102 10 Αθήνα
Κωδικός ΕΛΤΑ 7856

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

Παλεύουμε για

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ

μέσα από την ανεξάρτητη
δράση της εργατικής τάξης

Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέσα
στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγ-
μένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός,
μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες
πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο
όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμμα-
τίσουν την παραγωγή και τη διανομή σύμφω-
να με τις ανθρώπινες ανάγκες.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

και όχι ρεφορμισμό

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέ-
πει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν
υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια
τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η
αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κρά-
τος λειτουργεί για να προστατεύει τα συμφέ-

ροντα της άρχουσας τάξης. Η εργατική τάξη
θα χρειαστεί το δικό της κράτος, στηριγμένο
στην άμεση δημοκρατία, στα συμβούλια αντι-
προσώπων απ' τους χώρους δουλειάς και
στην εργατική πολιτοφυλακή.

ΔΙΕΘΝΙΣΜΟ

όχι "σοσιαλισμό σε μια χώρα" ή "σοσιαλι-
σμό με εθνικά
χρώματα"

Η εμπειρία της Ρωσίας αποδεικνύει ότι ακόμα
και μια νικηφόρα εργατική σοσιαλιστική επα-
νάσταση όπως ο Οκτώβρης του 1917 δεν μπο-
ρεί να επιβιώσει σε απομόνωση. Τα καθεστώ-
τα της ΕΣΣΔ μετά την επικράτηση του σταλινι-
σμού, της Κίνας και των άλλων ανατολικών
χωρών ήταν κρατικοί καπιταλισμοί.
Γι' αυτό παλεύουμε για τη διεθνιστική ενότητα
των εργατών σε όλον τον κόσμο χωρίς διακρί-
σεις εθνικότητας γλώσσας, θρησκείας, φύ-
λου, φυλής ή σεξουαλικής προτίμησης.
Υποστηρίζουμε όλα τα εθνικοαπελευθερωτικά
κινήματα που αντιστέκονται στην ιμπεριαλιστι-

κή καταπίεση. Η δύναμη που θα τσακίσει τελει-
ωτικά τον ιμπεριαλισμό είναι η ενότητα της ερ-
γατικής τάξης σε διεθνή κλίμακα από τη Νέα
Υόρκη ως τη Σεούλ και από το Λονδίνο ως το
Σάο Πάολο.

Αντιπαλεύουμε κάθε μορφή σοβινισμού,
ρατσισμού ή σεξιστικών διακρίσεων που απει-
λεί να διασπάσει τους εργάτες.

Απέναντι στην αντιιουρική πολεμοκαπηλεία
της "δικής μας" άρχουσας τάξης υποστηρί-
ζουμε το σύνθημα Έλληνες και Τούρκοι εργά-
τες ενωμένοι.

Είμαστε αντίθετοι στην καταπίεση των μειονο-
τήτων στη Θράκη και τη Μακεδονία και στα
μέτρα αστυνόμευσης των μεταναστών.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

της εργατικής πρωτοπορίας

Η εργατική τάξη μπορεί να απελευθερώσει
τον εαυτό της και όλους τους καταπιεσμένους
μέσα από τη δική της δράση. Για να κερδη-
θούν όλα τα κομμάτια της τάξης σε αυτή την
πάλη είναι απαραίτητη να οργανωθούν τα πιο
ξεκάθαρα και μαχητικά τμήματα σε ένα επα-

ναστατικό σοσιαλιστικό εργατικό κόμμα. Ένα
τέτοιο κόμμα μπορεί να πείθει τους εργάτες
για την επαναστατική προοπτική παρεμβαίνο-
ντας στους μαζικούς αγώνες. Είμαστε αντίθε-
τοι σε κάθε αντίληψη υποκατάστασης της τά-
ξης, απ' όπου και αν προέρχεται.

Θέλω να γίνω μέλος του ΣΕΚ

Όνομα

Διεύθυνση

Πόλη

Τηλέφωνο

Σωματείο - Σύλλογος

Γράψτε μας στη διεύθυνση:
Τ.Θ.8161, Ομόνοια, 100 10 Αθήνα

Με την ανατολή του ήλιου στις 10 Αυγούστου 1944, περίπου πεντακόσιοι σιδηροδρομικοί μπήκαν στο αμαξοστάσιο του Νοασί-λε-Σεκ στα ανατολικά προάστια του Παρισιού. Δεν πήγαν όμως για να δουλέψουν αλλά για να απεργήσουν. Κατέλαβαν το χώρο, έβαλαν απεργιακή φρουρά μπροστά από τον σταθμό και το αμαξοστάσιο και έστειλαν μικρές αντιπροσωπείες να ξεσηκώσουν τους υπόλοιπους σιδηροδρομικούς.

Το Νοασί ήταν σημαντικός κόμβος –από κει περνούσαν όλα τα δρομολόγια για την βορειοανατολική Γαλλία και για την Γερμανία. Την επόμενη μέρα η απεργία επεκτάθηκε σε 25 αμαξοστάσια. Οι απεργιοί διαμαρτύρονταν για τους χαμηλούς μισθούς και τις κακές συνθήκες δουλειάς και απαιτούσαν την απελευθέρωση συναδέλφων τους που είχαν συλληφθεί στο προηγούμενο απεργιακό κύμα που είχε ξεκινήσει στις 14 Ιούλη, την εθνική επέτειο, με πρωτοβουλία της παράνομης CGT.

Η απεργία απλώθηκε και σε άλλους κλάδους όπως τα ταχυδρομεία. Ήταν ένα προμήνυμα για την εξέγερση που θα απελευθέρωνε το Παρίσι ανάμεσα στις 19 και τις 24 Αυγούστου. Η εξέγερση είναι η κορυφαία στιγμή της γαλλικής Αντίστασης και το πιο γνωστό επεισόδιο του κινήματος που ξεσηκώθηκε το καλοκαίρι και στις αρχές του φθινοπώρου στην χώρα.

Στις 6 Ιούνη οι αγγλοαμερικάνοι σύμμαχοι αποβίβστηκαν στην Νορμανδία. Ενάμιση μήνα μετά στα τέλη Ιούλη, έσπασαν το κλοιό των γερμανικών στρατευμάτων κι άρχισαν να προελαύνουν προς τα ανατολικά και προς τα νότια. Αυτή η εξέλιξη πυροδότησε την αλυσίδα των γεγονότων που οδήγησαν στην εξέγερση. Ξεκίνησε στις 19 Αυγούστου, με το κάλεσμα της ηγεσίας του FFI. Ήταν η ομπρέλα όλων των ένοπλων οργανώσεων της Αντίστασης, με το FTP που είχε οργανώσει το Κομμουνιστικό Κόμμα να παίζουν σημαντικό ρόλο.

Όμως, τις εντυπώσεις εκείνο το πρωί τις έκλειψε μια αναπάντεχη πρωτοβουλία. Μερικές εκατοντάδες αστυνομικοί, κινητοποιημένοι από μια γκολική οργάνωση κατέλαβαν το αρχηγείο της αστυνομίας στο κέντρο της πόλης.

Η αστυνομία είχε υπηρετήσει πιστά τους ναζί και το καθεστώς του Βισί, την κυβέρνηση των δωσιλόγων με πρόεδρο τον στρατάρχη Πετέν. Οι Brigades Speciales κυνηγούσαν με αποτελεσματικότητα τους αντιστασιακούς, ιδιαίτερα τους κομμουνιστές. Η συγκέντρωση και ο εκτοπισμός των Εβραίων του Παρισιού το 1942 ήταν έργο της γαλλικής αστυνομίας και του κρατικού μηχανισμού, δεν χρειάστηκε ιδιαίτερη γερμανική ανάμιξη.

Αλλά το 1944 τα πράγματα είχαν αλλάξει. Οι Σύμμαχοι κέρδιζαν τον πόλεμο. Τα ποντίκια εγκατέλειπαν το καράβι που βούλιαζε, δηλαδή το Βισί. Η στάση της Αστυνομίας του Παρισιού ήταν ένα αδιάφευστο σημάδι. Το μεταπολεμικό γαλλικό κράτος θα ήταν η συνέχεια του κατοχικού, χωρίς τους πιο κραυγαλέους και εκτεθειμένους συνεργάτες των ναζί.

Ο σχεδιασμός των Αμερικάνων στρατηγών πρόβλεπε την παράκαμψη της πρωτεύουσας. Οι οπαδοί του στρατηγού **Ντε Γκολ**, οι «Ελεύθεροι Γάλλοι» καταλάβαιναν ότι η εξέγερση θα γινόταν και χωρίς αυτούς. Και για να μην αφήσουν τη δόξα στους κομμουνιστές, πήραν απόφαση να συμμετέχουν. Το βάρος της σύγκρουσης το σήκωσαν τα εργατικά και πιο «πληβειακά» προάστια του Παρισιού. Περισσότερα από 600 οδοφράγματα κατασκευάστη-

Η επιτροπή κατάληψης στην αεροπορική βιομηχανία SNCASE στην Τουλούζη

Η απελευθέρωση στη Γαλλία Αύγουστος 1944

καν, με μαζική συμμετοχή των «αμάχων». Παρόλο που η γερμανική φρουρά ήταν μικρή και φτωχά εξοπλισμένη για σύγκρουση με τους στρατούς των συμμάχων, οι 20.000 άνδρες της ήταν κάτι παραπάνω από ισχυρός αντίπαλος για τους 30.000 περίπου φτωχότερα εξοπλισμένους και ανεκπαιδευτους μαχητές της Αντίστασης. Δυο χιλιάδες Παριζιάνοι σκοτώθηκαν στη διάρκεια των συγκρούσεων, οι 800 περίπου μαχητές.

Μαχητές

Συνολικά 24.000 μαχητές και μαχήτριες της Αντίστασης έχασαν τη ζωή τους στις μάχες από τον Ιούνη μέχρι τις αρχές Σεπτεμβρίου. Από 50.000 ενόπλους στις αρχές της χρονιάς, στο τέλος της Απελευθέρωσης είχαν φτάσει σχεδόν το μισό εκατομμύριο.

Επιφανειακά, αυτό που επικρατούσε ήταν ένας πατριωτικός πυρετός «όλων των Γάλλων». Ο στρατηγός Σαρλ Ντε Γκολ είχε καταφύγει το 1940 στο Λονδίνο καλώντας σε αντίσταση. Αρχικά το κίνημά του είχε πολύ περιορισμένη απήχηση. Από το 1943 και μετά, σχεδόν όλες οι αντιστασιακές οργανώσεις τάσσονταν στο πλευρό του. Μια αποφασιστική καμπή ήταν η προσχώρηση του Γαλλικού Κομμουνιστικού Κόμματος τον Μάρτη του 1943 στην προσωρινή κυβέρνηση του Ντε Γκολ. Το ΓΚΚ είχε γίνει το κόμμα της «εθνικής ενότητας» και της απόλυτης πίστης στους «Μεγάλους μας Συμμάχους». Όταν το Παρίσι απελευθερώθηκε ένα εκατομμύριο διαδήλωσε αποθεώνοντας τον Ντε Γκολ.

Όμως, ο κόσμος της Αντίστασης, κι όχι μόνο η εργατική βάση του Κομμουνιστικού Κόμμα-

τος, είχε διαφορετικά οράματα για το μέλλον από του ντε Γκολ και των καπιταλιστών που συσπειρώνονταν γύρω του. Όταν στις παραμονές της εξέγερσης του Παρισιού, η κεντρική στρατιωτική ηγεσία της Αντίστασης (COMAC) ζήτησε από το Λονδίνο μια κατακόρυφη αύξηση του εφοδιασμού σε όπλα, το Φόρειν Οφίς συμβούλευσε να μη δοθούν γιατί: «θα υπάρχει πάντα ο πειρασμός να χρησιμοποιηθούν με επιζήμιο τρόπο σε περίπτωση που στο τέλος του πολέμου εξαφθούν τα πολιτικά πάθη».

Πράγματι τα «πάθη» εξάφθηκαν. Η «άγρια κάθαρση» (epuration sauvage) ήταν μια πρώτη απάντηση των μαχητών της Αντίστασης απέναντι στους συνεργάτες των ναζί. Περίπου 8.000 ήταν οι «δολοφονίες» που καταγράφηκαν από τον Ιούνη μέχρι και τον Αύγουστο. Τα πάθη εξάφθηκαν επίσης γιατί σε πολλές περιπτώσεις, η απελευθέρωση ήταν έργο των εξεγερμένων που δεν έβλεπαν λόγο να υπακούν στις διαταγές των αξιωματικών και των γραφειοκρατών που είχε διορίσει ο Ντε Γκολ στους νομούς της χώρας.

Στην Μασσαλία και τη Λυών στη πρώτη γραμμή των εξεγέρσεων, 19 και 24 Αυγούστου, βρέθηκαν μονάδες του MOI του κινήματος των μεταναστών εργατών. Ακόμα πιο ανησυχητικό για τον Ντε Γκολ ήταν οι εικόνες που άρχισαν να έρχονται από το νότο της χώρας και το ίδιο το Παρίσι.

Όταν στις 20 Αυγούστου 1944 η Τουλούζη πέρασε στα χέρια των εξεγερμένων και της Αντίστασης, οι εργάτες στην SNCASE –εργοστάσιο κατασκευής αεροσκαφών– το κατέλαβαν και απαγόρευσαν στην παλιά διοίκηση να επιστρέψει επειδή στη διάρκεια της Κατοχής

είχε συνεργαστεί στενά με τους ναζί. Κι όπως αναφέρει μια σύντομη ιστορία της γαλλικής Αντίστασης:

«Μέσα στο μεθυστικό ενθουσιασμό της Απελευθέρωσης, εργατικές απελευθερωτικές επιτροπές σύντομα ανέλαβαν τον έλεγχο όλων των μεγάλων χώρων δουλειάς στην περιοχή –σε οπλοστάσια, βιομηχανίες μετάλλου, τράπεζες, ακόμα και φυλακές– αλλά και, το πιο σημαντικό, στο σύνολο της αεροναυπηγικής βιομηχανίας. Ο διευθυντής ενός τέτοιου εργοστασίου παραπονήθηκε ότι 'η επιτροπή μετατρεπόταν σταδιακά σε σοβιέτ. Ζητά πληροφορίες για τα αποθέματα υλικών, για την κατάστασή τους, για ό,τι υπάρχει στις αποθήκες. Ζητά ακόμα τα κλειδιά όλων των γραφείων».
(Matthew Cobb, The Resistance, The French Fight Against the Nazis, Simon & Schuster 2010)

Στον έλεγχο των εργατών

Περισσότερες από εκατό επιχειρήσεις στην Τουλούζη, στη Μασαλία και σε άλλες περιοχές πέρασαν στον έλεγχο των εργατών. Το ίδιο άρχισε να συμβαίνει στο Παρίσι. Ο Μπρίντον, ένας πράκτορας της αμερικάνικης OSS, πρόδρομου της CIA, ανέφερε ότι στην Γαλλία διαμορφωνόταν μια «δυσδική εξουσία...όπως έλεγε κι ο Τρότσκι».

Τα έμβρυα αυτής της εξουσίας πράγματι είχαν αρχίσει να εμφανίζονται, αλλά ποτέ δεν ήρθε η «γέννα». Για να πάρουν αυτές οι εμβρυακές μορφές γενικευμένα χαρακτηριστικά, να οργανωθούν και να διεκδικήσουν την εξουσία, χρειαζόταν ένα επαναστατικό κόμμα. Αλλά τέτοιο κόμμα δεν υπήρχε στην Γαλλία.

Στις 8 Οκτώβρη δεκάδες Νομαρχιακές Επιτροπές Απελευθέρωσης έκαναν μια συνδιάσκεψη στην Αβινιόν ζητώντας σύγκληση ενός πανεθνικού συνεδρίου. Οι οργανωτές της συνδιάσκεψης, που προέρχονταν από το ΚΚΓ, έβλεπαν αυτά τα όργανα ως τη βάση του νέου κράτους.

Ο Ντε Γκολ είχε διατάξει τη διάλυση των «εθελοντικών» σχηματισμών της Αντίστασης και την ενσωμάτωσή τους στο γαλλικό στρατό –με επικεφαλής τους πιο αντιδραστικούς αξιωματικούς. Στις αρχές Νοέμβρη διέταξε τη διάλυση των «Πατριωτικών Πολιτοφυλακών» στο Παρίσι. Είχαν σχηματιστεί με βάση τα εργοστάσια από τις αρχές του 1944 και μετά την απελευθέρωση άρχισαν να αναπτύσσονται ραγδαία. Το ΓΚΚ οργάνωσε μια διαδήλωση 100.000 μελών τους στο Παρίσι.

Ο **Μορίς Τορέζ**, ο γενικός γραμματέας του ΓΚΚ ήρθε από τη Μόσχα στο Παρίσι τον ίδιο μήνα. Έβγαλε μια μακροσκελή ομιλία, και δεν είπε μια λέξη για τις Πολιτοφυλακές. Και για όσους ήταν κάπως αργοί, το μήνυμα ήρθε σαφέστατο στην εισήγησή του στην ΚΕ του κόμματος τον Γενάρη: «Ένα κράτος, ένας στρατός, μια αστυνομία». Οσο για τους εργάτες, το σύνθημα του κόμματος ήταν: «Παράγετε! Παράγετε! Παράγετε πιο πολύ!».

Το ΓΚΚ συμμετείχε στην κυβέρνηση και θα συνέχιζε να είναι κομμάτι της μέχρι το 1947. Στις εκλογές του 1945 έγινε το μεγαλύτερο κόμμα της χώρας σε εκλογική δύναμη. Αλλά η κοινωνία δεν αλλάζει από τις κάλπες. Ο ντε Γκολ σταθεροποίησε τον γαλλικό καπιταλισμό και το κράτος του. Και οι ελπίδες της Αντίστασης ξέφτισαν και χάθηκαν.

Λεάνδρος Μπόλαρης

“Μαζική απεργία, Κόμμα, συνδικάτα”

Στην Ελλάδα των μεγάλων απεργιακών αγώνων τα τελευταία χρόνια, η εικόνα είναι κοινή: μια τεράστια δυναμική του εργατικού κινήματος που κατάφερε να ρίξει τέσσερις κυβερνήσεις, αλλά σπαταλιέται από τη διστακτικότητα, τους συμβιβασμούς, την άρνηση συντονισμού των αγώνων, την εγκατάλειψη – ως και συκοφάντηση – των απεργιών διαρκείας και, τελικά, τις προδοσίες των γραφειοκρατικών ηγεσιών.

Αυτή η κατάσταση ανοίγει πλήθος ερωτήματα:

Αξίζουν τον κόπο οι απεργίες που καλούν οι γραφειοκρατικές ηγεσίες, αφού τελικά θα τις ξεπουλήσουν; Πού οφείλεται ο συντηρητισμός της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας; Υπάρχει τρόπος για να ξεπεραστεί και να εκφραστούν σε όλη τους τη δυναμική οι διαθέσεις της βάσης; Μήπως πρέπει να περιμένουμε μέχρι να «αλλάξουν οι συσχετισμοί» ή χρειάζεται εδώ και τώρα να κτίσουμε από τα κάτω τις απεργίες, τις καταλήψεις και το συντονισμό στους χώρους δουλειάς, βάζοντας πιέσεις αλλά και ξεπερνώντας τα εμπόδια που βάζουν οι γραφειοκράτες;

Ξεπερασμένες;

Είναι πραγματικός ο διαχωρισμός ανάμεσα στους οικονομικούς και τους πολιτικούς αγώνες της εργατικής τάξης; “Φταίει” ο κόσμος που είναι “ανέτοιμος” και “δεν τραβάει”; Μήπως οι απεργίες είναι ξεπερασμένες και χρειαζόμαστε άλλους εναλλακτικούς τρόπους πάλης; Τελικά, μέχρι πού φτάνουν τα όρια ενός μαζικού και οργανωμένου από τα κάτω απεργιακού κινήματος και τι ρόλο έχει να παίξει στην πάλη για τη συνολική απελευθέρωση της εργατικής τάξης από τα δεσμά του καπιταλισμού;

Σε όλα αυτά τα ερωτήματα, δεν υπάρχουν καλύτερες απαντήσεις από αυτές που δίνει η Ρόζα Λούξεμπουργκ στο βιβλίο της, **Μαζική Απεργία, Κόμμα, Συνδικάτα**. Η Ρόζα το έγραψε το 1906, για να χτυπήσει ακριβώς τις ιδέες που προωθούσε η συνδικαλιστική γραφειοκρατία στη Γερμανία. Χρησιμοποίησε την εμπειρία της επανάστασης του 1905 στη Ρωσία για να συνδέσει τους απεργιακούς αγώνες με τη συνολική προοπτική της εργατικής επανάστασης.

Το Σοσιαλδημοκρατικό Κόμμα της Γερμανίας (SPD) στο οποίο ανήκε είχε μεταβληθεί σε μια ρεφορμιστική οργάνωση που πίστευε ότι θα μπορούσε να αλλάξει το σύστημα με ένα συνδυασμό κοινοβουλευτικής και συνδικαλιστικής δουλειάς: τα πολιτικά καθήκοντα αυτής της «αλλαγής» ανήκαν στους βουλευτές του SPD, τα οικονομικά στους ηγέτες των συνδικάτων.

Έχοντας μια τέτοια πολιτική, οι συνδικαλιστικές ηγεσίες φοβόντουσαν ότι οι μαζικές μαχητικές απεργίες θα υπονόμειαν “την ηρεμία” και

ακόμα περισσότερο ότι αποτελούσαν “κίνδυνο” για την ίδια τη συνδικαλιστική οργάνωση.

Με τη Μαζική Απεργία για πρώτη φορά αναγνωρίζεται ο μοναδικός ρόλος που έχουν να παίξουν οι απεργίες μέσα στην επαναστατική διαδικασία. Καθώς ο καπιταλισμός αναπτύσσεται, υποστηρίξε η Ρόζα, η μαζική απεργία γίνεται ολοένα και πιο κεντρική στις μάχες του εργατικού κινήματος. Η σοσιαλιστική επανάσταση δεν είναι απλά μια αλλαγή στην εξωτερική πολιτική μορφή του συστήματος. Η οικονομική εξουσία είναι η καρδιά του καπιταλιστικού συστήματος και η σύγκρουση μαζί της πρέπει να βρίσκεται στο κέντρο της πάλης των εργατών.

Όμως, για τη Ρόζα υπήρχε κι ένας δεύτερος σημαντικότερος λόγος για τη σημασία των μαζικών απεργιών. “Η απελευθέρωση της εργατικής τάξης είναι έργο της ίδιας”, έγραφε ο Μαρξ. “Για να μπορέσει να ανατρέψει τον καπιταλισμό”, συνέχιζε η Λούξεμπουργκ, “το προλεταριάτο πρέπει να έχει έναν υψηλό βαθμό πολιτικής εκπαίδευσης, ταξικής συνειδησίας και οργάνωσης. Όλες αυτές οι προϋποθέσεις δεν μπορούν να αποκτηθούν με βιβλία και προκηρύξεις, αλλά κύρια με το ζωντανό πολιτικό σχολείο, με την πάλη, μέσα στην επανάσταση... Η μαζική απεργία εμφανίζεται σαν το πιο φυσιολογικό μέσο για τη στράτευση, την οργάνωση και την επαναστατικοποίηση των πιο πλατιών εργατικών στρωμάτων”.

Συλλογικότητα

Το πόσο αληθινή είναι αυτή η διαπίστωση της Ρόζας, το αισθάνεται κάθε αγωνιστής που βλέπει μέσα στους μαζικούς μαχητικούς αγώνες πώς αλλάζουν ραγδαία οι συνειδησίες των συναδέλφων του και του ίδιου. Πώς «ξαφνικά» χιλιάδες άνθρωποι συνδέονται με απίστευτη συλλογικότητα, αλληλεγγύη, αποκτούν την αίσθηση της τεράστιας δύναμής τους, πετούν από πάνω τους όγκους προκαταλήψεων, γεμίζουν με την αυτοπεποίθηση ότι μπορούν να κερδίσουν τα πάντα, εκπαιδεύονται στην επανάσταση.

Κάθε αγωνιζόμενη καθαρίστρια, εργαζόμενος της ΕΡΤ, σχολικός φύλακας, ο κάθε απεργός δεν μπορεί παρά να βλέπει τον εαυτό του και τους συναδέλφους του, στην περιγραφή που έδωσε η Ρόζα, σχεδόν έναν αιώνα πριν: “Μέσα όμως στην

επαναστατική θύελλα, ο προλεταριος μεταμορφώνεται από έναν πάτερ-φαμίλια που το μόνο που τον ενδιαφέρει είναι το πώς θα εξοφλήσει το δάνειο, σ’ έναν ‘ρομαντικό επαναστάτη’ για τον οποίο το ίδιο το υπέρτατο αγαθό – η ζωή του – και φυσικά ακόμα περισσότερο τα υλικά αγαθά, έχουν μικρή αξία σε σχέση με το μεγάλο ιδανικό του αγώνα”.

Η Ρόζα τα βάζει με τα ψεύτικα σινικά τείχη που διαχωρίζουν τον πολιτικό και τον οικονομικό αγώνα, μια ιδέα πολύ αγαπητή και σήμερα στους ρεφορμιστές. Οι απεργίες μπορεί ν’ αρχίζουν με οικονομικά αιτήματα αλλά, ειδικά σε εποχές κρίσης, γρήγορα γενικεύονται και μετατρέπονται σε μια ευρύτερη πολιτική αμφισβήτηση και σύγκρουση ενάντια στην κυβέρνηση, τα αφεντικά, τα αστικά δικαστήρια, την αστυνομία. Γράφει: “Κάθε αφρισμένο κύμα πολιτικής δράσης αφήνει πίσω του ένα γόνιμο λιβάδι από όπου ξεπετιούνται χιλιάδες νέοι οικονομικοί αγώνες. Κι αντίστροφα. Οι ασταμάτητοι οικονομικοί αγώνες που οι εργάτες είναι αναγκασμένοι να δίνουν με τους καπιταλιστές κρατάνε ζωντανή τη μαχητική τους διάθεση και στα μεσοδιαστήματα πολιτικής ηρεμίας”.

Πολύτιμη είναι η ανάλυσή της για τη φύση της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας. Γιατί οι υψηλόβαθμοι συνδικαλιστές ηγέτες αντιμετωπίζουν πάντα με διστακτικότητα και καχυποψία τους μαζικούς μαχητικούς αγώνες από τα κάτω; “Η τεράστια ανάπτυξη του συνδικαλιστικού κινήματος είχε σαν συνέπεια την ανάγκη εξειδίκευσης των μεθόδων πάλης και διεύθυνσης των συνδικάτων. Αυτό το φαινόμενο είναι απολύτως κατανοητό, όμως, αποτελεί ένα ιστορικά αναγκαίο κακό. Η εξειδίκευση των ηγετών σαν επαγγελματίες συνδικαλιστές και ο φυσιολογικά περιορισμένος ορίζοντάς τους που πηγάζει από τους αποσπασματικούς οικονομικούς αγώνες, οδηγεί πολύ εύκολα στη γραφειοκρατικοποίηση και στην κοντόθωρη αντιμετώπιση... Η οργάνωση από μέσο μετατρέπεται σε αυτοσκοπό. Από εδώ προέρχεται η συνεχής επίκληση των ηγετών για ηρεμία, ο φόβος τους όταν αναγκάζονται να πάρουν κάποια απόφαση που έχει ρίσκο, ο δισταγμός τους μπροστά σε κάθε αβέβαιη κατάληξη των μαζικών αγώνων... Μονίμως αναλαμβάνουν το καθήκον να εξηγήσουν στη βάση το πόσο ανεκτίμητη είναι η αξία και της

ελάχιστης αύξησης του μεροκάματου και καταλήγουν σιγά σιγά να χάνουν την αίσθηση των μεγάλων συνολικών συσχετισμών” απαντάει.

Ξεπηδά

Η Ρόζα Λούξεμπουργκ επιτίθεται στην αντίληψη ότι η μαζική απεργία και η πορεία της μπορούν να καθοριστούν μ’ ένα μηχανιστικό τρόπο.

Ούτε οι συνδικαλιστικές ηγεσίες, ούτε το κόμμα είναι δυνατόν να προκαθορίσουν πότε και πώς θα υλοποιηθεί μια μαζική απεργία. “Η μαζική απεργία δεν μπορεί να κηρυχθεί ή να ανακληθεί ανάλογα με τις διαθέσιμες ακόμα και της πιο ισχυρής ηγεσίας”. Δεν είναι αποτέλεσμα μιας μέχρι την τελευταία λεπτομέρεια προσχεδιασμένης τακτικής που επινοείται στις αίθουσες των συνεδριάσεων, αλλά ξεπηδά σαν φυσιολογική συνέπεια της ταξικής πάλης.

Η πολεμική της Λούξεμπουργκ ενάντια στη γραφειοκρατία της ρεφορμιστικής ηγεσίας του SPD και των συνδικάτων, χρησιμοποιήθηκε διαστρεβλωτικά, μετά το θάνατό της, από τον Στάλιν και τα σταλινικά ΚΚ, για να την κατηγορήσουν για “αυθορμητισμό”, ότι δήθεν δεν κατανόούσε την αναγκαιότητα του επαναστατικού κόμματος στους εργατικούς αγώνες.

Για τη Ρόζα, ο ρόλος των επαναστατών και του κόμματος είναι αναγκαίος στους αγώνες και στην ίδια την επανάσταση: “Η ταξικά συνειδητή πρωτοπορία του προλεταριάτου δεν μπορεί να περιμένει μοιρολατρικά με σταυρωμένα τα χέρια μέχρι να δημιουργηθεί μια ‘επαναστατική κατάσταση’. Αντίθετα, έχει καθήκον να προηγείται σε σχέση με τη ροή των γεγονότων, να επιδιώκει την επιτάχυνσή τους, ξεκαθαρίζοντας στα πιο πλατιά στρώματα του προλεταριάτου ότι ο ερχομός μιας τέτοιας επαναστατικής περιόδου είναι αναπόφευκτος”.

Πολύ λίγα είναι τα βιβλία που συναρπάζουν τόσο τον αναγνώστη με την ενέργεια και την απελευθερωτική δράση των μαζικών επαναστατικών αγώνων, όσο η Μαζική Απεργία, Κόμμα, Συνδικάτα. Ένα βιβλίο γραμμένο τόσο καιρό πριν που δίνει απαντήσεις σε κρίσιμα ζητήματα του σήμερα, απαραίτητο για κάθε αγωνιστή κι αγωνίστρια που παλεύει για τη νίκη των αγώνων.

Στέλιος Μιχαηλίδης

«Η ζωή είναι ωραία με τα μάτια κλειστά»

«Living is easy with eyes closed...». Εμπνευσμένη από το πασίγνωστο τραγούδι των Μπιτλς «Strawberry fields for ever», η ταινία του **Νταβίντ Τρουέμπα** βασίζεται σε μια αληθινή ιστορία που συνέβη το 1966 στην Ισπανία.

Μέσα στη μεγαλύτερη κοινωνική συντήρηση της Φρανκικής δικτατορίας, ο καθηγητής Αγγλικών Αντόνιο, φανατικός θαυμαστής των «Σκαθαριών» ξεκίνησε από το Αλμπαθέτε της Καστίλης με ένα δανεικό Φιατάκι να βρει το ίνδαλμά του, Τζον Λέννον, ο οποίος γύριζε ταινία σε στούντιο της Αλμερία στην Ανδαλουσία.

Στο δρόμο παίρνει δυο νεαρούς συνταξιδιώτες, τη Μπελέν και τον Χουάνχο. Ο Χαουάνχο τόσκασε από τον αυταρχικό μπάτσο πατέρα του που τον καταστέλλει με κάθε αφορμή, ειδικά για τα μακρυά μαλλιά του. Η Μπελέν, τριών μηνών έγκυος καταφεύγει στη μητέρα της στη Μάλαγα για να κρυφτεί από την κοινωνική διαπόμπευση.

Είναι μια εποχή όπου το «Πατρίς - Θρησκεία - Οικογένεια» ζει και βασιλεύει στην Ισπανία και όλο τον Ευρωπαϊκό νότο. Αυτή η πνιγηρή ατμόσφαιρα είναι πολύ ορατή στην ταινία: Το ραδιόφωνο όλη την ώρα εκπέμπει ψαλμωδίες και κηρύγματα, οι κοπέλες που τρέμουν στην ιδέα μιας ανεπιθύμητης εγκυμοσύνης, η «καθωσπρέπει» εμφάνιση και το μακρός των μαλλιών, αλλιώς ο μαλλιάς θεωρείται «αδερφή» (φυσικά) και τιμωρείται ανάλογα, η αστυνομία που περιπολεί και κόβει κλήσεις για ωτοστόπ και φυσικά το πιστοποιητικό οικογενειακής κατάστασης, αναγκαίος όρος για να διανυκτερεύσουν ένας άντρας και μια γυναίκα κάτω από την ίδια στέγη!

Μέσα σε αυτό το κοινωνικό φόντο οι 3 ήρωες είναι αδύνατο να χωρέσουν, είναι παρείσακτοι. Μόνο με μάτια κλειστά επιβιώνεις στο Φρανκικό σύμπαν, όμως όπως λέει ο Αν-

Από την ταινία «Εγκληματική ζωή του Αρτσιμπάλντο ντε λα Κρουζ», 1956

Από το “φρανκικό σύμπαν” ως τον Μπουνιουέλ

τόνιο στο τέλος «δε μπορείς να ζεις μέσα στο φόβο». Με τη μορφή της γλυκόπικρης κομεντί ο Τρουέμπα (γνωστός από την ταινία του «Στρατιώτες της Σαλαμίνας»), τελικά λέει πολύ περισσότερα όχι μόνο για την φρανκική κοινωνία αλλά για την ίδια τη ζωή κι αυτή είναι η μεγάλη αρετή της ταινίας.

«The Lunchbox»

Εδώ και 120 χρόνια στη Μουμπάι, κάθε πρωί 5.000 Νταμπαβάλα -μια κοινωνική κάστα κούριερ φαγητού- παραδίδουν ζεστά γεύματα από την κουζίνα των νοικοκυρών στα γραφεία των συζύγων τους. Μια έρευνα του Πανεπιστημίου του Χάρβαρντ μελέτησε το συγκεκριμένο σύστημα παράδοσης και απέδειξε ότι μόνο

ένα στο ένα εκατομμύριο πακέτα μπορεί να φτάσει σε λάθος χέρια! Αυτό συμβαίνει στην Ινδική ταινία «The Lunchbox».

Η μεσοαστή νοικοκυρά Ίλα παραξενεύεται όταν για πρώτη φορά τα ταπεράκια με το φαγητό που στέλνει στον ψυχρό και απόμακρο άντρα της επιστρέφουν εντελώς άδεια. Σύντομα διαπιστώνει ότι κατά λάθος καταλήγουν στον μοναχικό λογιστή Σαατζάν.

Ξεκινάει μια ανταλλαγή γραπτών μηνυμάτων που συνδέει τους δύο ανθρώπους. Προέρχονται από διαφορετικά κοινωνικά περιβάλλοντα, χώρους ακόμη και ηλικία - η Ίλα είναι νέα, ο Σαατζάν ένα μήνα πριν τη συνταξιοδότηση (και την κατάθλιψη).

Όμως μοιράζονται πολλά μικρά και μεγάλα πράγματα που ξεδιπλώνονται μέσα από τα γραπτά μηνύματα.

Ο σκηνοθέτης, **Ρίτες Μπάτρα** στήνει ένα μικροσκόπιο μέσα στο μεγαλύτερο χωνευτήρι της παγκοσμιοποίησης και της τεχνολογίας, τη σημερινή Μουμπάι και με τον πιο παλιομοδίτικο και μπανάλ τρόπο (ραβασάκια μέσα σε κουτιά φαγητού) αποκαλύπτει τις επιθυμίες και τις δυνατότητες των απλών ανθρώπων να καθορίσουν, να αλλάξουν τη ζωή τους.

«Μεγαλώνοντας»

Η ταινία του **Ρίτσαρντ Λινκλίτερ** αποτελεί ένα κινηματογραφικό τόλμημα: γυρίστηκε μέσα σε 12 χρόνια για να παρακολουθήσει το κυριολε-

κτικό μεγάλωμα ενός αγοριού από τα 6 στα 18 χρόνια με όχημα μια απλή ιστορία στο σύγχρονο Τέξας. Ο πιτσιρικάς μεγαλώνει αντικειμενικά, έξω από το στόρι της ταινίας, ενώ ο θεατής τον παρακολουθεί μέσα στην ταινία να εξελίσσεται χρόνο με το χρόνο και μαζί του να προχωρούν οι κοινωνικές, τεχνολογικές, μουσικές αναφορές και οι πολιτικές εξελίξεις.

Χαρακτηριστική η εικόνα του αγοριού που προσπαθεί να καταλάβει τι εννοεί ο προοδευτικός πατέρας του με το σύνθημα «Οποιοδήποτε εκτός από τον Μπους» (ήταν η κυρίαρχη καμπάνια το 2004 ενάντια στον πρόεδρο-χασάπη του Ιράκ) μέχρι το 2008, όταν γύριζαν μαζί πόρτα-πόρτα με τις αφίσες του Μπάρακ Ομπάμα...

Δυο ταινίες του Λουίς Μπουνιουέλ σε επανέκδοση.

Η «Εγκληματική ζωή του Αρτσιμπάλντο ντε λα Κρουζ» γυρίστηκε το 1956, όταν ο Μπουνιουέλ είχε καταφύγει εξόριστος στο Μεξικό. Παρά τις τεχνικές και οικονομικές δυσκολίες στην πραγματοποίησή της, διαθέτει πολλά από τα γνωρίσματα του βλάσφημου και καυστικού σινεμά του σουρεαλιστή δημιουργού, που θα τον οδηγήσουν στην «**Ωραία της ημέρας**» (1967), την πιο γνωστή και εμπορικά επιτυχημένη ταινία του.

Εδώ παρουσιάζει μια ευυπόληπτη γυναίκα της αστικής τάξης να γίνεται πόρνη πολυτελείας σε οίκο ανοχής, όπου εκπληρώνει όλες τις σεξουαλικές φαντασιώσεις της, αλλά και αυτές των πελατών της, με απρόσμενα αποτελέσματα για τη σχέση με τον άντρα της! Η υποκρισία και ο συντηρητισμός της αστικής τάξης και της εκκλησίας, το υποσυνείδητο, η σεξουαλικότητα, κάτω από τον αμείλικτο φακό του Μπουνιουέλ δίνουν ένα αληθινό αριστούργημα.

Δήμητρα Κυρίλλου

Πάμε Σινεμά; Ξεκίνησε με την τελετή έναρξης την Τετάρτη 17 Σεπτεμβρίου και ολοκληρώνεται στις 28/9, το επετειακό φέτος 20ο Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου της Αθήνας – «Νύχτες Πρεμιέρας» στους κινηματογράφους Δαναός 1&2, Odeon Όπερα 1&2, Ιντεάλ, Ταινιοθήκης της Ελλάδας και Στέγη Γραμμάτων και Τεχνών.

Όπως και πέρσι το Φεστιβάλ άνοιξε με μια κωμωδία, το κ-α-τ-α-π-λ-η-κ-τ-ι-κ-ό «Ιστορίες για αγρίους» του Αργεντινού Νταμιάν Σιφρόν σε παραγωγή του Πέδρο Αλμοδόβαρ (από τις 2 Οκτωβρίου στους κινηματογράφους). Ενώ η νέα ταινία του Ντέιβιντ Φίντσερ, «Το Κορίτσι που εξαφανίστηκε» θα ρίξει την αυλαία του Φεστιβάλ, σε πανευρωπαϊκή πρεμιέρα μόλις δύο μέρες μετά την παγκόσμια πρεμιέρα της στη Νέα Υόρκη στις 26 Σεπτεμβρίου.

Νύχτες πρεμιέρας

Στο φεστιβαλικό αυτό δωδεκάημερο θα προβληθούν συνολικά 241 ταινίες από κάθε γωνιά του κόσμου με 23 από αυτές να κάνουν την πρεμιέρα τους στο Φεστιβάλ. Σε αυτές περιλαμβάνονται 97 ελληνικές ταινίες, μεταξύ των οποίων 12 μεγάλου μήκους, εξαιρετικές ταινίες του ανεξάρτητου σινεμά, πολυαναμενόμενες ταινίες της χρονιάς, ντοκιμαντέρ, μουσικά ντοκιμαντέρ (με πρωταγωνιστή στο «20.000 Μέρες στη Γη» τον Νικ Κέιβ), ταινίες μικρού μήκους, πρωτοποριακές δημιουργίες, ειδικές προβολές, ταινίες που συνδυάζουν τη μουσική με τον κινηματογράφο, animation, κλασικές ταινίες του παρελθόντος.

Στο Διεθνές Διαγωνιστικό Τμήμα (που ως

τέτοιο εγκαινιάστηκε το 2005 στο 11ο Φεστιβάλ), συμμετέχουν 11 ταινίες από Αμερική, Λατινική Αμερική και Ευρώπη, ενώ στην καλύτερη από αυτές θα απονεμηθεί η «Χρυσή Αθηνά». Ανάμεσά τους, το «71», ίσως η καλύτερη ταινία που προβλήθηκε φέτος στο Φεστιβάλ Βερολίνου, το νορβηγικό «Στο σκοτάδι», το «Η απόσταση μεταξύ μας», το καλύτερο ντεμπούτο που ξεπήδησε φέτος από την Ιβηρική χερσόνησο και το κρυμμένο μυστικό των φετινών Καννών που φλερτάρει και με τις ταινίες τρόμου, το Δανέζικο «When animals dream».

Κι όλα αυτά δεν είναι παρά τα βασικά. Γιατί ακολουθούν έξι ειδικά αφιερώματα. Όπως αυτό στον σκηνοθέτη Σταύρο Τορνέ, με την

προβολή όλων των ταινιών του, πέντε μεγάλου και τριών μικρού μήκους, καθώς και το ντοκιμαντέρ του Σταύρου Καπλανίδη «Σταύρος Τορνές: Ο φτωχός κυνηγός του νότου».

Αφιέρωμα στον Αντρέι Ζουλάφσκι που αποτελείται από οκτώ αντισυμβατικά διαμάντια, ανάμεσά τους και το εξαιρετικά σπάνιο «Στον ασημένιο πλανήτη» το οποίο ετοίμαζε δέκα χρόνια. «Ο Ρόμπερτ Όλτμαν στα 70's», για έναν από τους κορυφαίους κινηματογραφικούς δημιουργούς. Θα προβληθούν οκτώ ταινίες όπως το «M*A*S*H» και οι «Τρεις γυναίκες».

Ενώ τέλος, ακολουθούν ακόμα σπάνια κινηματογραφικά ραντεβού όπως η ταινία ορόσημο του Κώστα Σφήκα «Μοντέλο» του 1974.

Πάνος Κατσαχιός

Info: Για πολύ περισσότερες πληροφορίες και το συνολικό πρόγραμμα: www.aiff.gr

Αντίσταση
στη φασιστική απειλή
σε Ελλάδα και Ευρώπη

**Διεθνής
Αντιφασιστική
Συνάντηση**

11-12 ΟΚΤΩΒΡΗ

**ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΗ
ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ**
ΣΑΒΒΑΤΟ 11 ΟΚΤΩΒΡΗ 3μμ

**ΔΙΕΘΝΗΣ
ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ**
ΚΥΡΙΑΚΗ 12 ΟΚΤΩΒΡΗ 11πμ

ΚΕΕΡΦΑ
Κίνηση ΕΝΩΜΕΝΟΙ ΕΝΑΝΤΙΑ
στο ΡΑΤΣΙΣΜΟ ΚΑΙ ΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΑΠΕΙΛΗ
www.antiracismfascism.org

ΓΗΠΕΛΟ ΜΠΑΣΚΕΤ ΡΟΥΦ
ΑΘΗΝΑ
Πειραιώς και Π. Ράλλη
Λεωφόρος: 049, 914, 838, 815, Β18, Γ18
Πρόσβαση: 21
ΜΕΑΠ: Πετρόλωνα
Μετρό: Κεραμεικός

Κερατσίνι, 18/9

Συνεχίζουμε!

ΒΑΡΚΕΛΩΝΗ

Πάνω από 150 αντιφασίστες συγκεντρώθηκαν στην Plaza Revolucion de Septiembre 1868 στην διαδήλωση που κάλεσε το Αντιφασιστικό Δίκτυο για την Ελλάδα, ένα χρόνο μετά την δολοφονία του Παύλου Φύσσα.

Στην συγκέντρωση διαβάστηκε στα ελληνικά και στα Ισπανικά η ανακοίνωση του Δικτύου που θύμιζε την ανησυχητική άνοδο των ναζιστικών, φασιστικών και ακροδεξιών κομμάτων σε όλη την Ευρώπη και συνέδεε την αντιφασιστική μάχη στην Ελλάδα ενάντια στην Χ.Α. με αυτή στην Καταλονία ενάντια στην Casal Tramuntana αλλά και στο Ισπανικό κράτος ενάντια στο Hogar Social Ramiro Ledesma που ακολουθούν τις ίδιες πρακτικές με τους Έλληνες νεοναζί (αιμοληψία, διανομή τροφίμων μόνο για Ισπανούς).

Στην συγκέντρωση παραβρέθηκαν και πήραν το λόγο μέλη της Unitat Contra El Fascismo Y Racismo (της αντίστοιχης Ισπανικής ΚΕΕΡΦΑ) που το πρωί είχαν οργανώσει κινητοποίηση έξω από τα γραφεία της Ε.Ε. Παρόντες ήταν και από την plataforma Antifascista οι οποίοι διάβασαν και τη δική τους ανακοίνωση.

Μετά την συγκέντρωση ακολούθησε πορεία στους δρόμους της κεντρικής συνοικίας της Gracia φωνάζοντας τα αντιφασιστικά συνθήματα του Ισπανικού εμφύλιου "Αλέρτα Αντιφασίστα, Νο Πασαράν" και "Ούτε στην Ελλάδα, ούτε πουθενά".

Ντίνος Αγιομαμίτης

Λευτέρης Μπίανος

ΠΑΡΙΣΙ

Αντιφασιστική συγκέντρωση πραγματοποιήθηκε στο Παρίσι στις 18/9 ημέρα μνήμης του ανιφασίστα τραγουδιστή Παύλου Φύσσα. Στη συγκέντρωση η οποία καλέστηκε έξω από την ελληνική πρεσβεία συμμετείχαν αντιφασιστικές και πολιτικές οργανώσεις όπως το Carab και η ΚΕΕΡΦΑ Παρισιού, ΝΡΑ, ΑΝΤΑΡΣΥΑ, ΣΥΡΙΖΑ, αναρχικοί. Στους χαιρετισμούς που έγιναν από τις οργανώσεις υπήρχε μια κοινή γραμμή στην ανάγκη ενδυνάμωσης του αντιφασιστικού αγώνα τόσο στην Γαλλία όσο και στην Ελλάδα.

Στην Γαλλία στις 29 Νοεμβρίου στη Λυών θα πραγματοποιηθεί το συνέδριο του ακροδεξιού κόμματος της Λεπέν (Εθνικό Μέτωπο). Αντιφασιστικές οργανώσεις από όλη τη Γαλλία σχεδιάζουν πανεθνική κινητοποίηση την ημέρα του συνεδρίου. Από τη πλευρά μας ως ΚΕΕΡΦΑ ενημερώσαμε στην τοποθέτησή μας για τις μεγαλύτερες διαδηλώσεις που πραγματοποιούνταν εκείνη τη στιγμή στην Ελλάδα και για τις μάχες που δίνει το αντιφασιστικό κίνημα εδώ και ένα χρόνο στην Ελλάδα.

Τέλος τονίσαμε την ανάγκη για να υπάρξει ένας πανευρωπαϊκός συντονισμός ανάμεσα στις αντιφασιστικές οργανώσεις καλώντας σε συμμετοχή στη διεθνή αντιφασιστική συνάντηση που οργανώνει η ΚΕΕΡΦΑ στην Αθήνα στις 11-12 Οκτώβρη.

Μάνος Καρτέρης

Μετά την επιτυχία του διήμερου αντιφασιστικής δράσης στην επέτειο της μνήμης του Παύλου Φύσσα, η ΚΕΕΡΦΑ συνεχίζει με την Πανελλαδική Αντιφασιστική και Διεθνή Συνάντηση κατά του φασισμού και του ρατσισμού στις 11 και 12 Οκτώβρη.

Η Πανελλαδική συνέλευση την πρώτη μέρα (Σάββατο 11/10, 3μμ-5μμ) θα ξεκινήσει με τη συζήτηση «Πώς παλεύουμε ενάντια στο ρατσισμό και την ισλαμοφοβία» με ομιλητές τους: **Θανάση Καμπαγιάννη**, δικηγόρο, πολιτική αγωγή στη δίκη της Χρυσής Αυγής, **Δέσποινα Κωστοπούλου**, καθαρίστρια Υπουργείου Οικονομικών, **Γεωργία Μαυραγάνη**, σκηνοθέτη, **Λίτον Χαν**, Ένωση μεταναστών Εργατών Γης Ν. Μανωλάδας, **Ουρανία Μπίρμπα**, δημοτική σύμβουλο Πάτρας, **Μαρία Ψαρά**, δημοσιογράφος, **Σουγκράν Μπίμπι**, μητέρα του Σαχζάτ Λουκμάν. Στις 5.30μμ-8μμ θα συζητηθεί το θέμα «Πως κλιμακώνουμε την πάλη ενάντια στους νεοναζί της Χρυσής Αυγής;» με ομιλητές τους: **Πέτρο Κωνσταντίνου**, συντονιστή ΚΕΕΡΦΑ, δημοτικό σύμβουλο Αθήνας, **Δημήτρη Ζώτο**, δικηγόρο, πολιτική αγωγή στη δίκη της Χρυσής Αυγής, **Μιχάλη Λυμπεράτο**, πανεπιστημιακό-ιστορικό, **Βασίλης Κουκαλάνη**, σκηνοθέτη-ηθοποιό, **Άρη Χατζηστεφάνου**, δημοσιογράφος, **Δημήτρη Ψαρά**, δημοσιογράφος-συγγραφέα, **Mista Rude** - Κίνηση "Δεν Ξεχνάμε", οικογένεια και φίλοι Π. Φύσσα, **Νίκη Αργύρη**, ΚΕΕΡΦΑ.

Την Κυριακή 12/10 11πμ-4μμ στην Διεθνή αντιφασιστική συνάντηση συμμετέχουν: **Γουάιμαν Μπένετ**, Ενωθείτε Ενάντια στο Φασισμό Βρετανίας, **Ντενί Γκοντάρντ**, συμμετέχει στη κίνηση CONEX της Γαλλίας, Stop στον ρατσισμό και τον εθνικισμό Τουρκίας, **Ενωμένοι Ενάντια στο Φασισμό Καταλωνίας**, **Κριστίν Μπέργκεν**, Πόλη Ελεύθερη από ρατσισμό-Δανία, **Τζαβέντ Ασλάμ**, επικεφαλής Πακιστανική Κοινότητα Ελλάδος η Ενότητα, **Δημήτρης Χριστόπουλος**, αντιπρόεδρος Διεθνούς Ομοσπονδίας Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, **Κώστας Παπαδάκης**, δικηγόρος, **Tiny Jackal** - Κίνηση "Δεν Ξεχνάμε", οικογένεια και φίλοι Π. Φύσσα, **Πέτρος Κωνσταντίνου**, συντονιστής ΚΕΕΡΦΑ, δημοτικός σύμβουλος Αθήνας.

ΛΕΥΚΩΣΙΑ

Με αντιφασιστικές πορείες τίμησε η Λευκωσία τον Παύλο Φύσσα. Με κεντρικό

σύνθημα «ο Παύλος Ζεί τσακίστε τους Ναζί» δεκάδες άτομα πορεύτηκαν την Πέμπτη 18 Σεπτεμβρη, ένα χρόνο ακριβώς από τη δολοφονία του, στους κεντρικούς δρόμους της Λευκωσίας.

Την πορεία κάλεσε η «Πρωτοβουλία ενάντια στη φασιστική απειλή» και στηρίχτηκε από πάνω από 20 κόμματα και οργανώσεις, ανάμεσά τους και η Εργατική Δημοκρατία. Η πορεία ξεκίνησε από το Υπουργείο Εσωτερικών, πέρασε από την Ελληνική Πρεσβεία και κατέληξε στην Πλατεία Ελευθερίας δια μέσου της οδού Λήδρας. Στην πορεία συμμετείχε και αντιπροσωπεία του τουρκοκυπριακού κόμματος Νέα Κύπρος.

Πορεία την ίδια ώρα και από τους ίδιους δρόμους κάλεσαν και οργανώσεις του αναρχικού χώρου. Ακολούθησαν όμως αντίθετη φορά. Οι δυο πορείες συναντήθηκαν πάνω στο τείχος και στιγμιαία τα συνθήματά μας ενώθηκαν παίρνοντας μεγαλύτερη ένταση.

Παρ' όλα αυτά ήταν σημαντικό το ότι έγιναν αυτές οι πορείες γιατί έδειξαν ότι υπάρχει και στη Κύπρο η διάθεση και

η θέληση για να κτίσουμε ένα μαζικό κίνημα που να μπορεί να τσακίσει τους ναζί. Κάτι που φάνηκε και σε προηγούμενες εκδηλώσεις όπως τη μεγάλη κινητοποίηση στις 22 του Μάρτη.

Εκείνο που χρειάζεται είναι να έχουμε την πολιτική που να αναγνωρίζει την ανάγκη για ένα τέτοιο κίνημα, που να κατανοεί ότι παρά το ότι το ΕΛΑΜ, το εδώ παρακλάδι της Χρυσής Αυγής δεν έχει ακόμη εδραιωθεί, δεν σημαίνει ότι μπορούμε να κοιμόμαστε ήσυχοι αλλά αντίθετα τώρα έχουμε τη δυνατότητα να το τσακίσουμε πριν προλάβει να αναπτυχθεί. Χρειάζεται να έχουμε μια πολιτική που να χτυπά στη ρίζα του κακού, το ρατσισμό και τη ξενοφοβία που καλλιεργεί συστηματικά η κυβέρνηση και τα εθνικιστικά κόμματα που στην ουσία ανοίγουν το δρόμο στους φασίστες. Χρειάζεται μια πολιτική που να κατανοεί ότι το αντιφασιστικό κίνημα μπορεί και πρέπει να είναι ένα ευρύ κίνημα που να βάζει την κοινωνία από τη μια και τις φασιστικές συμμορίες των ναζί από την άλλη.

Αυτό θα είναι και ο καλύτερος τρόπος να τιμήσουμε τον Παύλο Φύσσα και τα άλλα θύματα της φασιστικής θηριωδίας.